

ወደ ፊልጵስፎስ ሰዎች

መግቢያ

ፊልጵስፎስ የሰሜናዊ ግሪክ¹ ክፍለ አገር የሆነችው የመቄዶንያ ዋና ከተማ ነበረች። ብዙ የሮም ዜጎችና ወታደሮች በዚያ ይኖሩ ስለነበር የሮም ቅኝ ግዥ ሆናለች (የሐዋ. 16፥12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ጳውሎስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ፊልጵስፎስ የመጣው በሁለተኛ የወንጌል ተልእኮው ነበር። የዚያን ጊዜ ለመጀመሪያ የክርስቶስ ወንጌል በአውሮፓ ክፍለ ዓለም ተሰበከ። በአውሮፓ የተሰራጨው ወንጌልም ከእስያ የመጣው በፊልጵስፎስ በኩል ነበር። ክርስትና ከአውሮፓውያን ወይም ከምዕራባውያን የተነሣ ሳይሆን፣ በእስያ የተጀመረ ሃይማኖት ነው።

ጳውሎስ በመጀመሪያ ወደ ፊልጵስፎስ የሄደው አንድ የመቄዶንያ ሰው «ወደ መቄዶንያ መጥተህ እርዳን» ብሎ ሲናገረው በራእይ በመመልከቱ ነበር (የሐዋ. 16፥9-10)።

ጳውሎስ ወደ ፊልጵስፎስ ያደረገው ጉዞ በሐዋርያት ሥራ 16፥11-40 ባለው ክፍል ተጠቅሷል። በኋላም ጳውሎስ በሦስተኛው የወንጌል ጉዞው ፊልጵስፎስን ተብኝቷል (የሐዋ. 20፥1፤6)።

ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ጳውሎስ ይህን መልእክት ከ60-61 ዓ.ም. ገደማ በሮም እስር ቤት እያለ ለፊልጵስፎስ ሰዎች እንደጻፈ ያምናሉ። እነዚህ ሊቃውንት ጳውሎስ በዚሁ እስር ላይ እያለ ለኤፌሶንና ለቆላስይያስ ሰዎች እንዲሁም ለፊልጥና እንደ ጻፈ ያምናሉ። ስለ ጳውሎስ ሕይወት ተጨማሪ መረጃ ለማግኘት የሮሜ መልእክት መግቢያን ይመለከታል።

አስተዋጽኦ

ሀ. መግቢያ (1፥1-26)።

1. የምስጋና ጸሎት (1፥1-11)።
2. ጳውሎስ በሮም የነበረበት ሁኔታ (1፥12-26)።

ለ. ምክር (1፥27-2፥18)።

1. ስለ መጽናትና አንድነት የተሰጠ ምክር (1፥27-2፥4)።
2. የክርስቶስ ምሳሌነት (2፥5-11)።
3. ደህንነትን ስለ መፈጸም የተሰጠ ምክር (2፥12-18)።

ሐ. እቅድና ማስጠንቀቂያ (2፥19-3፥21)።

1. ለጉብኝት ያለ እቅድ (2፥19-30)።
2. ከሐሰት አስተማሪዎች ስለ መጠበቅ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (3፥1-21)።

መ. ማጠቃለያ ማስታወሻ (4፥1-23)።

1. የመጨረሻ ምክር (4፥1-9)።
2. የፊልጵስፎስ ሰዎች ለጳውሎስ ያደረጉት ስጦታ (4፥10-23)።

¹ ግሪክ በደቡብ አውሮፓ የምትገኝ አገር ናት። በአዲስ ኪዳን ዘመን በሮማውያን አገዛዝ ሥር ወድቃ ነበር። ይሁን እንጂ፣ የባሕልና የትምህርት ማእከል ሆና ቆይታለች። አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን አብዛኞቹ የተማሩ ሰዎች የግሪክ ቋንቋ ይናገሩ ነበር፤ የአዲስ ኪዳን ጽሑፎችም በመጀመሪያ የተጻፉት በግሪክ ነው።

ምዕራፍ 1

ምስጋናና ጸሎት (1፡1-11)

1 እንደ ሌሎቹ መልእክቶቹ ጳውሎስ ይህን ደብዳቤ ለፊልጵስፎስ ሰዎች ሰላምታ በማቅረብ ይጀምራል (2ቆሮ. 1፡11 ኤፌ. 1፡1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ጳውሎስ ይህን ደብዳቤ ሲጽፍ ጢምቴዎስ ከእርሱ ጋር ነበር (ቆላ. 1፡1)።

ማስተዋል የሚገባን ጳውሎስና ጢምቴዎስ የቤተክርስቲያን አዛዦች (ጌቶች) ሳይሆኑ፣ የክርስቶስ አገልጋዮች ነበሩ። የክርስቶስ አገልጋይ ከመሆን የበለጠ ሥልጣን የለም።

ይህ ደብዳቤ የተጻፈው በፊልጵስፎስ ለሚኖሩ ቅዱሳን ማለትም በዚያ ላሉ አማኞች በሙሉ ነው። ክርስቲያኖች በራሳቸው «ቅዱሳን» አይደሉም፤ በክርስቶስ ውስጥ ስለሆኑ ግን ቅዱስ ናቸው። አማኞች የክርስቶስን ቅድስና ወይም ጽድቅ በራሳቸው ማንነት ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ ተቀብለዋል። ቅዱስ መሆን ማለት ከማንኛውም ክፉ ነገርና ርኩሰት ተለይቶ ለእግዚአብሔር ብቻ ማደር (መኖር) ነው።

ይህ ደብዳቤ የተጻፈው፣ በተጨማሪ በፊልጵስፎስ ቤተክርስቲያን ለሚገኙ የቤተክርስቲያን መሪዎች፣ በአዲስ ኪዳን ነው። እነዚህ የቤተክርስቲያን መሪዎች፣ በአዲስ ኪዳን ሽማግሌዎች ተብለውም ይጠራሉ (የሐዋ. 14፡23፤ 20፡17፤ 1ጢዋ. 3፡1፤ ቲቶ 1፡5-7 እና ማብራሪያውን እንዲሁም በአስተምህሮ ዳሰሳው «የቤተክርስቲያን አስተዳደር» የሚለውን ይመለከታል)። ዲዎቆናት በተለየ መንገድ በቤተክርስቲያን ውስጥ የተሾሙ አባላት ሲሆኑ፣ ገንዘብንና እርዳታን በሚመለከት ጎሳፊነት ያለባቸው ናቸው (የሐዋ. 6፡1-6፤ 1ጢዋ. 3፡8 ማብራሪያውን ይመለከታል)።

2 የሮሜ 1፡7 እና የኤፌሶን 1፡2 ማብራሪያ ይመለከታል።

3-5 በቁ. 3 ላይ ጳውሎስ የፊልጵስፎስ አማኞችን ያመሰግናል (ሮሜ 1፡8-10፤ 1ቆሮ. 1፡4፤ ቆላ. 1፡3-4፤ እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ወንጌልን በመስበክ ከጳውሎስ ጋር ተባባሪዎች ነበሩ (ቁ. 5)። ጳውሎስ መልእክቶቹን ሁሉ በጻፈበት በግሪክ ቋንቋ፣ ተባባሪ መሆንና ጎብረት መፍጠር የሚሉት ቃላት አንድ ሥርወ ቃል አላቸው። ከዚህ የምንረዳው «ጎብረት» በአንድ ላይ መሰባሰብ ብቻ ሳይሆን ለወንጌል አብሮ መሥራት ወይም ተባባሪ መሆንን ያመለክታል። ጎብረት በአንድነት መልካም ጊዜን ማሳለፍ ብቻ ሳይሆን፣ በክርስቶስ የአገልግሎት ቀንበር አብሮ መጠመድንም ያሳያል።

ጳውሎስ ስለ ፊልጵስፎስ ሰዎች በደስታ ይጸልያል (ቁ. 4)። ይህ መልእክት «የደስታ መልእክት» በመባል ይጠራል፤ ምክንያቱም ጳውሎስ «ደስታ» የሚለውን ቃል በተለያየ መልኩ አሥራ አምስት ጊዜ ጠቅሷል።

6 እግዚአብሔር በጸጋው በእያንዳንዳችን ውስጥ መልካም ሥራ መሥራት ጀምሯል። ይህን «መልካም ሥራ» የጀመረው እግዚአብሔር የክርስቶስን መንፈስ ማለትም የክርስቶስን ጽድቅ በእኛ ካስቀመጠ ጊዜ አንሥቶ ነው። በሌላ አባባል፣ የእግዚአብሔር «መልካም ሥራ» እኛን ለዲስ ፍጥረት ማድረግ ነበር (2ቆሮ. 5፡17)። ያ የእግዚአብሔር ሥራ ጀማሪ ነበር። በመጨረሻም፤ ፍሬ በዛፍ ላይ እንደሚበስል እንዲሁ እግዚአብሔር «አዲስ ፍጥረትን» ወደ መላት፣ ወደ ፍጹምነት ያመጣል።²

² መሪዎች በሚለው ቃል ምትክ ኢጲስቆጶስ በማለት አንዳንድ ትርጉሞች ይጽፋሉ። ትርጉሞቹም አንድ ሲሆን «የበላይ ተመልካች» ማለት ነው። በኋላም በቤተክርስቲያን ታሪክ ይህ ቃል በቤተክርስቲያን ከፍተኛውን የሥልጣን ስፍራ የያዙትን የሚመለከት ሆኗል።

³ በዚህ አንድ ቁጥር ስለ ሁለት ታላላቅ ትምህርቶች፣ ስለ ጽድቅና መቀደስ እናያለን። ጽድቅ እግዚአብሔር በእኛ የሚሠራው ሥራ ሲሆን፣ በጸጋው በነጻ ጸድቀናል ሮሜ 3፡24። መቀደስ ይህን ሥራ ወደ ፍጹምነት ግምገማት ነው።

የራሳችንና የእርስ በርሳችንን ሕይወት ስንመለከት ሕይወታችን «ከፍጹምነት» እጅግ የራቀ ሆኖ እናገኘዋለን። ስለ ራሳችንና ስለ ሌሎች ሕይወት በትዕግሥት ልንጠብቅ ይገባናል። ፍሬ እስከሚበስል ጊዜ እንደሚወስድ እንዲሁ እግዚአብሔር እኛን ፍጹማንና ቅዱሳን ሊያደርገን ጊዜ ይወስዳል (ፊል. 3፡12)። በጌታ እንዳመንን እግዚአብሔር ጻድቃን አድርጎ በክርስቶስም ቅዱሳን ሆነን እንደምንቆጠር እውነት ነው (ቁ. 1)። ይህ፣ እግዚአብሔር ከጊዜ በኋላ «እንደምንበስል» ስለሚያውቅ ነው። በመጨረሻ ፍጹማን እንደምንሆን እርሱ ያውቃል። ስለዚህ አሁን ቅዱሳንና ጻድቃን እንደሆንን ይቆጥረናል። ነገር ግን በእርግጥ በየእለቱ ኑሮአችን ፍጹማን እንድንሆን ቀስ በቀስ ይሠራናል፣ ይቀጽናልም።

ከዚህ ቁጥር የምንይዘው ታላቅ ተስፋ አለ። ምናልባት ከመካከላችን አንዳንዶቻችን የየእለት ሕይወታችን ፍጹም አለመሆኑን ስንመለከት ተስፋ ልንቆረጥ እንችላለን። ምናልባትም ለጊዜው ከውስጣችን የሚነቀል ያልመሰለን አጉል ልማድ ወይም ኃጢአት ይኖረን ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔር ያለ ማዳረጥ በውስጣችን እየሠራ መሆኑን ማስተዋል ይገባናል (ፊል. 2፡13)። ስለዚህ ተስፋ ባንቆርጥ እግዚአብሔር በውስጣችን የሚሠራውን አጠናቅቆ ቅዱሳን ያደርገናል (ሮሜ 11፡22፤ ቆላ. 1፡22-23፤ 28 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሠራውን ሥራ የሚያጠናቅቀው መቼ ነው? በክርስቶስ ቀን ማለትም በዓለም ፍጻሜ ኢየሱስ ዳግም በሚመጣበት ቀን ሥራው ይጠናቀቃል፤ ክርስቶስ በክብር ዳግም በሚመጣበት ጊዜ ብቻ እግዚአብሔር በሕይወታችን የጀመረው ሥራ ይፈጸማል። በዚያን ጊዜ የሰውነታችን መዳን ይፈጸማል (ሮሜ 8፡23)፤ እኛም ክርስቶስን እንመስላለን (ሮሜ 8፡29፤ 2ቆሮ. 3፡18፤ 1ዮሐ. 3፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

7-8 ከእነዚህ ቁጥሮች ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን እንዴት ይወድ እንደነበር ማየት እንችላለን። እነርሱን የሚወድበት ፍቅር እንደ ሰው ያለ መውደድ ሳይሆን፣ ክርስቶስ ኢየሱስ እንደሚወዳቸው ነበር (ቁ. 8)። ጳውሎስ እነዚህን አማኞች እንደ ኃይኛ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ አብረውት እንደሚካፈሉ አድርጎ ይጠራቸዋል። ጳውሎስ በእስር ቤት ይሁን ወይም አይሁን የፊልጵስፎስ አማኞች የጳውሎስ የሥራ ባልደረቦችና በደስታው፣ በመከራውና በወንጌል ሥራ ተካፋዮቹ ናቸው (ቁ. 29-30 ይመለከታል)።

9 ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ፍቅር እያደገ እንዲሄድ ይጸልያል። ፍቅራቸው ዕውቀትና ማስተዋል የምሳበት እንዲሆን እንጂ ባለማስተዋል የሚደረግና ተራ እንዳይሆን ይጸልያል። ፍቅር በማስተዋል እንጂ ዝም ብሎ በጭፍን ሊሆን አይገባም (ቆላ. 1፡9)።

10 እውቀትና ማስተዋል ለምን ያስፈልጉናል? (ቁ. 9)። መልሱ የተሻለውን ነገር መርምረን እንድናውቅ ነው። የተሻለ ነገርን ከማድረጋችን በፊት የተሻለው ነገር ምን እንደሆነ ልናውቅ ይገባናል! የዚያን ጊዜ ነው ሕይወታችን ንጹሕና ነውር የሌለበት የሚሆነው፤ የዚያን ጊዜ ነው ሕይወታችን በጽድቅ ፍሬ የሚምላው (ቁ. 11)። ስለዚህ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች እስከ ክርስቶስ ቀን ድረስ ማለትም በዓለም ፍጻሜ ክርስቶስ በሰዎች ላይ ሊፈርድ ዳግም እስከሚመጣ ድረስ ንጹሐንና ነውር የሌለባቸው እንዲሆኑ ጳውሎስ ይጸልይላቸዋል (1ቆሮ. 1፡8፤ ፊል. 1፡6)።

ጸጋውን በእምነት በመቀበላችን የመጽደቅ ሥራ ተጠናቅቋል። መቀደሳችን ጸጋውን በእምነት በመቀበል በሕይወት ዘመናችን እየተፈጸመ የሚቀጥል ነው። ለተጨማሪ ማብራሪያ የደገንንት መንገድ፣ መንፈስ ቅዱስ የሚሉትን ይመለከታል።

⁴ «በክርስቶስ ቀን» ክርስቶስ በሰው ሁሉ ላይ የሚፈርድበት የፍርድ ቀን ማለት ነው (ዮሐ. 5፡22፤ 2ቆሮ. 5፡10)፤ የፍርድ ቀን ክርስቶስ ዳግም በሚመጣበት በዓለም ፍጻሜ ይከናወናል።

11 እግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ እዘናል (ዮሐ. 15:16)። ግን ምን ዓይነት ፍሬ? እንድናፈራ የሚጠበቁብን ሁለት ዓይነት ፍሬዎች አሉ። የመጀመሪያው ፍሬ ዓይነት አዳዲስ ደቀ መዛሙርት ማለትም በምስክርነታችን በክርስቶስ ወዳለው እምነት የመጡ ሰዎች ናቸው። ሁለተኛው ዓይነት ፍሬ እውሉስ በዚህ ስፍራ የሚጠቅሰው የጽድቅ ፍሬ ነው። ይህም የሚገኘው በክርስቶስ በኩል ብቻ ነው (ዮሐ. 15:4-5)። በእግዚአብሔር ፊት ጽድቃችን ዋጋ የለውም፤ ለእርሱ የእኛ ጽድቅ እንደ መርገም ጨርቅ ነው (ኢሳ. 64:6)። በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘነው ጽድቅ ብቻ ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ይሆናል። የጽድቅ ፍሬ ማለት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ማለት ነው (ገላ. 5:22-23)። ይህ ፍሬ በመልካም ዝንባሌአችን (አስተሳሰባችንና) በመልካም ሥራችን፣ ለሌሎች በምናደርገው የቸርነትና የፍቅር ድጋፍ ይገለጻል። እውሉስ የቆላስይስ ክርስቲያኖች በመልካም ሥራ ሁሉ ፍሬ እንዲያፈሩ ይጸልዩላቸዋል (ቆላ. 1:10)። ለእኛና ለሌሎች ጸሎታችን እንዲሁ ይሁን!

የእውሉስ መታሰር የወንጌልን መስፋፋት አፋጠነ (1:12-26)

12-14 እውሉስ ይህን መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ በሮሜ እስር ቤት ነበር (ዮሐ. 28:16 እና የፊልጵስፎስ መግቢያን ይመለከታል)። ነገር ግን እውሉስ የነበረበት ሁኔታ መጥፎና የማይመች ቢሆንም እግዚአብሔር መልካምን ነገር ከዚያ አውጥቷል። በእውሉስ ላይ የደረሰው መከራ የምሥራቹ ቃል በይበልጥ እንዲሰፋፋ አድርጓል (ቁ. 12)። በተጨማሪም በእውሉስ መታሰር ምክንያት በሮም የሚገኙ ክርስቲያን ወገኖች በይበልጥ የምሥራቹን ቃል ያለ ፍርሃት ለማብራር ከቀድሞ የበለጠ ድፍረት አግኝተዋል (ቁ. 14)። እኛም ስለ ክርስቶስ መከራ ቢያጋጥመንና ስደት ቢደርስብን እነዚህን እውሉስ የተናገራቸውን ቃላት እናስታውስ። ምክንያቱም እግዚአብሔር ካለንበት መከራ ውስጥ ብዙ መልካም ነገሮችን ያወጣል (2ጢ. 2:9 ይመለከታል)።

15-17 በሮም ከሚገኙ የወንጌል ሰባኪዎች መካከል እውሉስ በጣም ታዋቂ ሐዋርያ ነበር። ስለዚህ አንዳንድ ሰባኪዎች በእርሱ ይቀጥቡት ነበር። እውሉስን ወደ ታች ጥለው እነርሱ ከፍ ከፍ የሚሉበትን አጋጣሚ ይጠብቁ ነበር። የክርስቶስን የምሥራች እውነተኛ ወንጌል ቢሰብኩም የሚሰብኩበት የልባቸው ዓላማ ግን የተሳሳተ ነበር። የልባቸው ዓላማ ራሳቸውን ከፍ ከፍ ለማድረግ ካላቸው ምኞት የተነሣ ነው (ቁ. 17)።

እያንዳንዱ ሰባኪና የክርስቶስ አገልጋይ ለምን እንደሚሰብኩ፣ ለምን እንደሚያገለግል ራሱን ሊመረምር ይገባቸዋል። የምንሰብኩው የራሳችንን ክብር ከፍ ለማድረግ ነው ወይስ የክርስቶስን? በቅንኦትና በጥላቻ አናገልግለው፤ ምክንያቱም እነዚህ የኃጢአተኛ ተፈጥሮ ሥራዎች ናቸው፤ በእነዚህ ነገሮች የተያዘ ሰው ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወርስ አይችልም (ገላ. 5:19-21)።

በሮም የሚገኙ የምሥራቹን ቃል በፍቅር የሚሰብኩ ሰባኪዎች ነበሩ (ቁ. 16)። እነዚህ እውሉስን የሚያከብሩ ናቸው፤ ምክንያቱም የእርሱ መታሰር የክርስቶስን ወንጌል ከመስበክ ጋር የተያያዘ እንደ ሆነ ስለሚያውቁ ነው።

18 እውሉስ ልበ ሰፊ ሰው ነው። የክርስቶስ ወንጌል በጠላቶቹ እንኳ ቢሰበክ ደስ ይለዋል ስለዚህም አይቃወሟቸውም።

እኛም እንደ እውሉስ ያለ ልብ ሊኖረን ይገባል። ለምሳሌ በአንዳንድ ምክንያቶች ትክክል ባልሆነ መንገድ እኛን የሚቃወመን ክርስቲያን ሰው ቢኖር፣ ነገር ግን እውነተኛውን የክርስቶስን የምሥራች ቃል የሚሰብክ ከሆነ ከእኛ ጋር ስላልተስማማ ብቻ ይህን አገልግሎቱን ልንቃወም አይገባንም። እንዲያውም በክርስቶስ ያለውን ሥራውን ልንደግፍና ያን ወንድም ልናበረታታው ያስፈልጋል።

19 እውሉስ ምንም ዓይነት ነገር ቢገጥመው ለመልካምና ለደገንንቱ እንደሚሆንለት ሙሉ እምነት አለው (ሮሜ 8:28)። እውሉስ «ነፃ መውጣት» ሲል ከእስር ቤት

መለቀቁን ብቻ ሳይሆን በሚመጣው ሕይወት ደገንነት እንዳለው ማመልከቱ ነው (2ጢ. 4:18 ይመለከታል)። የእውሉስ ነፃ መውጣት የሚገኘው በፊልጵስፎስ ባሉት ወዳጆቹ ጸሎት እና በኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ይኸውም በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ነው።

ይህን ክፍል ስንመለከት ጸሎታችን የእግዚአብሔርን ሥራ ከመፈጸም አኳያ ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆነና የክርስቲያኖች ጸሎት ከመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጋር ተቀናጅቶ እንደሚሄድ ልናስተውል ያስፈልጋል።

20 እውሉስ በሕይወት ቢኖር ወይም ቢሞት ክርስቶስ በሁለንተናው እንደሚከብር ተስፋውም እምነቱም ነው። በሕይወት ቢኖርም ለክርስቶስ ክብር፣ ቢሞትም ለክርስቶስ ክብር እንደ ሆነ ይናገራል (ሮሜ 14:8)።

21 ለእኔ ሕይወት ማለት በክርስቶስ መኖር ነው። እውሉስ ያለ ክርስቶስ ምንም ነው። በሕይወቱ ያለው ዓላማም ክርስቶስን ማገልገልና ማክበር ነው። ያለ ክርስቶስ ጸጋና ኃይል እውሉስ መኖር አይችልም (ገላ. 2:20)።

ይሁን እንጂ፣ እውሉስ ለክርስቶስ ቢሞት እንኳ ደስ ይለዋል። በክርስቶስ ለሚያምኑ መሞት በዚህ ምድር በሕይወት ከመኖር የበለጠ ጥቅም አለው (ቁ. 23)። እውሉስ ቢሞት የሚሄደው ወደ ሰማይ ነው። በዚያ ደግሞ እስራት፣ ሕማም፣ ኃጢአት ወይም ድካም የለም። በዚያ ያለው ለዘለዓለም ከክርስቶስ ጋር በደስታ መሆን ነው። ይህ ደግሞ በእርግጥ ጥቅም ነው (2ቆሮ. 5:8 ይመለከታል)።

22-23 እውሉስ በሕይወት ቢኖር ፍሬ ያለው ሥራ መሥራቱን ይቀጥላል (ቁ. 22)። ቢሞት ከሁሉ የሚበልጥ ነገር ከክርስቶስ ጋር ይሆናል (ቁ. 23)። ሁለቱም ለእርሱ መልካም ስለሆኑ በሕይወት ከመኖርና ከመሞት ለመምረጥ ያዳግተዋል።

24 እውሉስ ስለ ፊልጵስፎስ እና ስለ መሠረታቸው ሌሎች አብያተክርስቲያኖች ያስባል። ስለ እነርሱ ጥቅም ሲል በሕይወት መኖርን መርጧል። ለራሱ ግን ምርጫው መሞት ነበር።

25-26 እዚህ ስፍራ ላይ እውሉስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን እንደ ገና እንደሚጎበኛቸው ተስፋውን ይገልጻል (ፊል. 2:24)። ከእነርሱ ጋር መሆኑ በደስታና በእምነት እንደሚያድጉ እውሉስ ተስፋ ያደርጋል።

እውሉስ ነፃነቱን ማግኘቱ አይታወቅም። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እውሉስ ለጥቂት ዓመታት ነፃ ወጥቶ እንደ ነበር ያምናሉ። ምናልባትም የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች አንድ ወይም ሁለት ጊዜ ጎብኝቷቸው ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህ መልእክት ከተጻፈ በኋላ እውሉስ እንዴት እንደ ሆነ በግልጽ የሚናገረው ነገር የለም። ስለ እውሉስ የምናውቀው የመጨረሻ ነገር እውሉስ በሮም እስር ቤት ውስጥ እንደ ነበር የሚገልጸው በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ መጨረሻ የተጠቀሰውን ነው (ዮሐ. 28:161 30-31)።

ጸንቶ ስለ መቆም የተሰጠ ምክር (1:27-30)

27 . . . ሕይወታችሁ የክርስቶስን የምሥራች ቃል የሚያስመሰግን እንዲሆን ነው። የክርስቶስን የምሥራች ቃል የሚያስመሰግን ሕይወት እንዲኖረን ክርስቶስን መምሰልና በቅድስና ሕይወት መኖር ይኖርብናል። የክርስቶስ የምሥራች ቃል ውጤታማ በሆነ መንገድ የሚሰበከው በቃላትን ሳይሆን በሕይወታችን ሊታይ ነው (ኤፌ. 4:1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ሕይወት የምሥራቹን ቃል የሚያስመሰግን ከሆነ፣ በአንድ ዓላማ ጸንተው መቆማቸውንና የምሥራቹን ቃል ለማዳረስ በጎብረት መሆናቸውን እውሉስ ይገነዘባል።

5 ነጻ መውጣት በሚለው ቃል ምትክ አንዳንድ ትርጉሞች «ደገንነት» ይሉ።

የምሥራቹን ቃል የሚያስመሰግን ሕይወት እንዲኖረን በአንድነት ልንሆን ይገባል። በአንድ ዓላማ መጽናትና ስለእምነትም በገብረት መጋደል አለብን።

ለክርስቶስ በኅብረት ከመጋደላችን በፊት በአንድ ዓላማ ጸንተን መቆም ይገባል። በእርግጥ በክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት መንፈሳዊ አንድነት አለን። ሆኖም በሌላ መልኩ በአንድነት ስንኖርና ስንሠራ ይህን መንፈሳዊ አንድነት መጠበቅ ይኖርብናል (ኤፌ. 4፡3)።

መንፈሳዊ አንድነታችንን ለመጠበቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ እያንዳንዱ አባል ፍቅርና መስማማት ሊኖረው ይገባል። ብዙ ሰዎች፣ በአንድ ሥራ ላይ በመሥራት ኅብረት ይመጣል የሚል የተሳሳተ አመለካከት አላቸው። በመጀመሪያ በመካከላችን የተፈጠረ አለመግባባት፣ ቂም፣ ጥላቻ፣ ቁጥና ስድብ መወገድ፣ እርስ በእርስም ይቅርታ መደራረግ ያስፈልጋል። ከዚህ በኋላ ነው በአንድ ልብ በአንድ ዓላማ መሥራት የሚቻለው። በአንድ መንፈስ ሆነን የምንሠራው ሥራ እግዚአብሔርን የሚያስደስት ይሆናል (ማቴ. 5፡23-24 ይመለከታል)።

28 ሥራቹን ቃል በሕይወታችን እንዲመሰግን በክርስቶስ ብርቱዎች ልንሆን ይገባል (1ቆሮ. 16፡13፤ ኤፌ. 6፡10)። የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ተቃዋሚዎችን እንዳይፈሩ ጳውሎስ ይነግራቸዋል። የፊልጵስፎስ ቤተክርስቲያን አዲስና ትንሽ ቤተክርስቲያን ናት። ፊልጵስፎስ በሮም ግዛት ውስጥ ያለች ዋናና ትልቅ ከተማ ናት። ሮማውያን፣ ክርስቲያኖችን አጥብቀው ይቃወማሉ። በዚህች ከተማ የሚገኙ ክርስቲያኖች ዙሪያቸውን ኃይለኛ በሆኑ ጠላቶች ተከበዋል። በእምነታቸው ጸንተው መቆማቸው ለእነርሱ የመጻን ለጠላቶቻቸው ግን የመሸነፍ ምልክት እንደ ሆነ ጳውሎስ በእርግጠኝነት ይናገራል። የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን የሚቃወም እግዚአብሔርን የሚቃወም ነው (የሐዋ. 5፡38-39)።

29-30 የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ስለ ክርስቶስ መከራን የመቀበል ዕድል ተሰጥቷቸው ነበር። በዚህ ደስ ሊሰኙ ይገባቸዋል (ማቴ. 5፡10-11፤ የሐዋ. 5፡41፤ ፊል. 2፡17-18፤ ቆላ. 1፡24 ይመለከታል)። የክርስቶስን መከራ ከተካፈለን ከብሩጉም ደግሞ እንካፈላለን (ሮሜ 8፡17)።

ጳውሎስ ለፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ምሳሌ ነው። ወደ ፊልጵስፎስ ሲመጣ ያለፈበትን መከራ ተመልክቶታል (የሐዋ. 16፡19-24፤ 1ተሰ. 2፡2)። ጳውሎስ አሁን በእስር ቤት እያለ በደስታና በተስፋ እየተሞላ ነው። የፊልጵስፎስ ሰዎች ይህን ምሳሌውን አይተው ሊበረታቱ ይገባቸዋል (ቁ. 14 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 2

ስለ ኅብረት የተሰጠ ምክር (2፡1-4)

1-2 በዚህ ክፍል ጳውሎስ በፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች መካከል አንድነት እንዲኖር አጥብቆ ይለምናቸዋል። በአንድ በኩል ክርስቲያኖች የክርስቶስ አካል በሆነችው በቤተክርስቲያን የአንድ አካል ብልቶች ስለ ሆኑ በክርስቶስ አንድ ናቸው (1ቆሮ. 12፡13+27)። ነገር ግን በዕለት ከዕለት ኑሮአቸው በተለይም እርስ በርስ ባላቸው ግንኙነት ክርስቲያኖች አንድነት እንዳላቸው ሆነው አይመላለሱም። የአንድ ቤተሰብ አባላት የሆኑ ወንድማማቶች እርስ በርሳቸው እንደሚለያዩ፣ የአንድ መንፈሳዊ ቤተሰብ የሆኑ የቤተክርስቲያን አባላትም ከባሕርያቸው የተነሣ ሊከፋፈሉ ይችላሉ።

ስለዚህ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች በአንድ አላብ እንዲሆኑ በመንፈስና በዓላማ አንድ እንዲሆኑ ጳውሎስ ይመከራቸዋል (ቁ. 2)። ዋና ዋና በሆኑ ጉዳዮች ላይ ሁሉ በአንድ አላብ ልንሆን ይገባል። በጥቃቱን ጉዳዮች ላይ የተለያዩ አመለካከቶች ሊኖሩን ቢችሉም፤ በመንፈስና በዓላማ ግን አንድ መሆን አስፈላጊ ነው። በሰላም በመተሳሰር ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን አንድነት ለመጠበቅ መታጋት አለብን (ኤፌ. 4፡3)።

በአንድ አላብና በአንድ መንፈስ ለመሆን አንድ ግብና ዓላማ ሊኖረን ይገባል፤ ይህም ክርስቶስን መውደድና መታዘዝ እንዲሁም እርሱን ማክበር ነው። ይህ የሁላችንም የኑሮ ዓላማ ሊሆን ይገባል። ይህን ዓላማ ተግባራዊ ለማድረግ ብዙ መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ (1ቆሮ. 1፡10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በቁ. 1 ጳውሎስ ሁሉም ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ሊለግመዱት ስለሚገባቸው አራት በረከቶች ጠቅሷል፤ የክርስቶስ እንደ መሆን መጠን እርስ በርስ መበርታት፣ በክርስቶስ ፍቅር መበርታት፣ በመንፈስ ቅዱስ አንድነትን ማግኘትና ደግነትና ርኅራኄ ናቸው። የፊልጵስፎስ ሰዎች እነዚህን በረከቶች እንደተቀበሉ ጳውሎስ ተረድቷል። መንፈስ ቅዱስም በመካከላቸው የሚሠራውን እየተለማመዱ ናቸው። ይህ ከሆነ አንድ እንደ ሆኑ ሰዎች መመላለስ አለባቸው። መንፈስ ቅዱስን በእውነት ከተቀበሉ መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ ሰዎች ይመላለሱ። እነዚህን በረከቶች እርስ በርሳቸው ይከፋፈሉ። የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች እንዲህ የሚያደርጉ ከሆኑ የጳውሎስ ደስታ ሙሉ ይሆናል።

ዛሬ ኢየሱስ ቤተክርስቲያኖችንን ቢመለከት ደስ የሚያስኘው ነገር ምን አለ? በቤተክርስቲያን የሚካሄዱ ሥርዓተ አምልኮዎች ወይም የቤተክርስቲያኖችን ስፋትና ትልቅነት? እርሱን የሚያስደስተው እነዚህ ሳይሆኑ ኅብረታችን ነው። ስለዚህ በአንድ አላብ፣ በፍቅር፣ በመንፈስና በዓላማ መስማማት አለብን።

በአንድ አላብ ካልተሰማማን፣ ሥራችንን በአንድነት ልንሠራ አንችልም። ኅብረት የሚመነጨው ከግል ፍቅርና በቤተክርስቲያን ያሉ ወገኖች ካላቸው ቅርበት ነው። በመንፈስ ኅብረት አለን እያልን ነገር ግን የእርስ በእርስ አንድነት ክልሉን «የመንፈስ አንድነት» የሚባለው ትርጉም የለሽ ይሆናል። መልካም ሥራችን የእምነታችን ማረጋገጫ እንደ ሆነ ሁሉ (ያዕ. 2፡14፤ 17-18)፣ የእርስ በርስ በፍቅር መቀበባችንም የአንድነታችን ማረጋገጫ ነው።

3 አንድነታችንን ለመጠበቅ የሚያስፈልገው ዋና ነገር ትሕትና ነው። በቤተክርስቲያን በወገኖች መካከል ከሚነሡት መለያየቶች የአብዛኞቹም ምክንያት ትዕቢት ነው። ትዕቢት ብዙውን ጊዜ በውስጣችን ተሰውሮ ስለሚገኝ በራሳችን ልናየው አንችልም። ሰዎችን የምናሳዝነው ወይም በሰዎች የምናዝነው ላለመነካት ካለን ትዕቢት የተነሣ ነው (ኤፌ. 4፡2)። ሌሎች ከእኛ እኩል እንደ ሆኑ መቁጠር ብቻ ሳይሆን፣ ከእኛ የተሻሉ አድርገን ልንቆጥር ይገባል (ሮሜ 12፡10)። የራሳችንን ኃጢአትና ስህተት በሚገባ ልናስተካከልና የወንድማችንን ኃጢአትና ድክመት ደግሞ በትህትናና በመረዳት ልናቀና ያስፈልጋል።

4 የራሳችንን ጥቅም ብቻ ሳይሆን የሌላውንም ሰው ጥቅም ልናስብ ይገባል። ልናስባቸው የሚገቡን እነዚህ ጥቅሞች ምንድን ናቸው? እነርሱ የሌላው ሰው ደኅንነትና ፍላጎቶች ናቸው (ሮሜ 15፡2፤ 1ቆሮ. 10፡24፤ 33፤ ገላ. 6፡2)። ጳውሎስ በዚህ ክፍል የሚናገረው በሌሎች ሰዎች ጉዳዮች ጣልቃ እንድንገባ ሳይሆን ሌሎችን ለመርዳትና ለማበረታታት አጋጣሚዎችን መፈለግ እንዳለብን ነው።

የክርስቶስ ምሳሌነት (2፡5-11)

5 ስለ ትሕትና ትልቁ ምሳሌ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ ከሰዎች ሁሉ ከፍተኛ እንደውም አምላክ ሆኖ ሳለ ለእኛ ሲል ራሱን ዝቅ አድርጎ እንደ አገልጋይ ሆነ። በክርስቶስ የነበረው ይህ ባሕርይ በእኛ ደግሞ ይሁን!

6-7 ክርስቶስ የመለኮት ባሕርይ አለው። ይህ ማለት የአምላክ ሙሉ ባሕርይና ጠባይ በክርስቶስ ውስጥ አለ። ክርስቶስ አምላክ ሆኖ ሳለ በፈቃዱ ራሱን ባይ በማድረግ፣ ፍጹም አምላክ ቢሆንም በፍጹም ሰውነት ቀረበ። ይህም

6 አንድ ከመሆናችን ሌላ ኢየሱስን በተለየ መንገድ የሚያስደስተው የእኛ ንጽሕና (መቀደሳችን) ነው። የሕይወት ንጽሕና አንድነት ለቤተክርስቲያን በእኩል የሚያስፈልጉ ናቸው።

የሰውን ባሕርይ በመውሰድ አገልጋይ መሆንን መረጠ (ግር. 10:43-45) 2ቆሮ. 8:9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

ክርስቶስ የመለኮት ባሕርይን ለመያዝ ጥረት ማድረግ አያስፈልገውም፤ ምክንያቱም ራሱ መለኮት ነው። እርሱ አምላክ ነው። ወራሽ የሆነ ለመውረስ ላይና ታች መውጣትና መውረድ አያስፈልገውም፤ ውርሱ ለእርሱ የተጠበቀ ነውና።

ክርስቶስ ወደ ምድር የመጣው የሰው ምላሽን በመያዝ ነበር (ቁ. 7)። ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ ከእኛ ጋር ይመሳሰል ነበር (ዕብ. 2:14) 4:15።

ምንም እንኳን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረበት ጊዜ በሰው ምላሽ የተገለጠ ቢሆንም፤ አምላክ ከመሆን ምንም አልገደለም። ወደ ምድር የመጣው እግዚአብሔር አምላክ በሰው ምላሽ ነበርና። እግዚአብሔርና ክርስቶስ አንድ ናቸው (ዮሐ. 1:1፤ 14:1 10:30 እና ማብራሪያውን፤ ከአስተምህሮ ዳሰላው ኢየሱስ ክርስቶስ የሚለውን ይመለከታል)።

8 ክርስቶስ የሰውን ባሕርይ መውሰዱ ብቻ ሳይሆን፤ ከዚህም በታች ራሱን ዝቅ አድርጓል። በመስቀል ሞት እንደ ወንጀለኛ እንዲገደል ራሱን አሳልፎ ሰጥቷል። ክርስቶስ በሥጋ በምድር በነበረበት ዘመን በመስቀል ላይ ተሰቅሎ መሞት በሰው ላይ ሊደርስ የሚችል ከፍተኛ ውርደት ነበር። ርግውያን በከፍተኛ ወንጀል የተያዙ ሰዎችን ብቻ በዚህ መንገድ ይቆጡ ነበር። በመስቀል ላይ ከተሰቀለ ወንጀለኛ በታች ምንም የተዋረደ ነገር የለም። ክርስቶስም ለእኛ ሲል ከሁሉም ከፍ ካለው ስፍራ በመውረድ በጣም ዝቅተኛ ወደ ሆነው ስፍራ ሄዱል።

9-11 ስለዚህ ምክንያት እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ወዳለው የክብር ስፍራ ከፍ አደረገው። ክርስቶስ ራሱን ዝቅ በማድረግ እግዚአብሔር አከበረው (ማቴ. 23:12) ያዕ. 4:10፤ 1ጴጥ. 5:6። ከሁሉ በላይ ያለው ስፍራ ክርስቶስ አሁን ያለበት የእግዚአብሔር ቀኝ ነው (ኤፌ. 1:20-23) ዕብ. 1:8-9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

በዓለም መጨረሻ ጉልበት ሁሉ (እያንዳንዱ ሰው) ሕያው ቢሆን ሙት፤ በክርስቶስ የሚያምን ቢሆን የማያምን ለእርሱ ይንበረከካሉ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥ ጌታ ነው ብለው በምላሳቸው ይመለከራሉ።

እንደ ከዋክብት መድመቅ (2:12-18)

12 ክርስቶስ ለእኛ የትሕትና ብቻ ሳይሆን የመታዘዝም ምላሽ ነው (ፊሊ. 2:8) ዕብ. 5:8። በዚህ ክፍል ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን ታዛዥ እንዲሆኑ ይመክራቸዋል። ጳውሎስ ያላቸሁን ደገንነት ፍጹም ለማድረግ ተግባራዊ ሥራ ሲል፤ ክርስቶስን መታዘዝና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ አለባቸው ማለቱ ነው። የክርስቶስን ምላሴነት ያለ ማድረግ መከተል አለብን፤ ሕይወታችንም በቅድስና ማደግ ይኖርበታል። ኢየሱስም «የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተም ፍጹሞች ሁኑ» በማለት ተናግሯል (ማቴ. 5:48)። ደገንነትን መፈጸም ማለት ይህ ነው።

ደገንነታችንን በአካባቢያችን በፍርሃት ተግተን ለንፈጽም ይገባናል። እኛ ደካሞችና ኃጢአተኞች ስለ ሆንን እንወድቃለን፤ ደግሞም እንቅስቃሴያችንን ኃጢአታችንንና ድክመታችንን «ልንፈራ» ይገባናል። ልጅ አባቱን አላዝናለሁ በማለት እንደሚፈራ እኛም እግዚአብሔርን እንዳናሳዝን ለንፈራ ይገባናል። ምክንያቱም አንድ ቀን ስለ ሠራነው ነገር ሁሉ ለንጠየቅ በክርስቶስ ፊት ለፍርድ እንቀርባለን (2ቆሮ. 5:10)። ሁልጊዜ ድካማችንንና አለመብቃታችንን በእግዚአብሔር ፊት ለንናዘዝ ይገባናል፤ ሆኖም እግዚአብሔርን በፊቱ የምንጠቅምና ጻድቅ ሆነን እንድንቆጠር ስላደረገን በክርስቶስ ስላገኘነው ጸጋ ልናመለካነው ይገባናል።

13 ድገንነታችንን በራሳችን ብርታት ልንሠራ አንችልም። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ስለሚሠራ ብቻ ይህን ልናደርግ እንችላለን (ዮሐ. 15:5)። እግዚአብሔር የእርሱን ፈቃድ እንድናደርግ ብቻ ሳይሆን ፈቃዱን የማድረግ ፍላጎትንም ሰጥቶናል። ስለዚህ ፈቃዱንና ሥራውን ልንሠራ የሚገባን እኛ ነን። ነገር ግን ይህን ማድረግ የምንችለው በእግዚአብሔር ጸጋና ብርታት ብቻ ነው። የምናደርገው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ጸጋ የሚደረግ ነው (1ቆሮ. 15:10)። ምስጋና ሁሉ ለእግዚአብሔር ይሁን!

ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ጸጋ ለመቃወም፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ላለመፈጸምና ያለ ንስሐ በኃጢአት ለመኖርና ለመመላለስ ነፃነት እንዳለን የታወቀ ነው። ይህ በእኛ ምርጫ የሚደረግ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ጸጋ ተቀብለን እርሱን ለመታዘዝ ከፈለግን እግዚአብሔር ሊረዳን ቃል ገብቶአል።

እስቲ ልባችንን እንመርምር። በሕይወታችን ለእግዚአብሔር አንታዘዝም ያልነው ነገር አለ? ያን አለመታዘዝ በንስሐ ልናስወግደው ይገባናል። የእግዚአብሔርን ጸጋ አናቃልል!

14 በእግዚአብሔር ፊት የውስጥ ሰውነታችን መንፈሳችንና አስተሳሰባችን ከውጫዊው ሰውነታችን ይልቅ ዋጋ አለው (1ሳሙ. 16:7)። በልባችንና በመንፈሳችን ውስጥ ምንም ዓይነት ማጉረምረምና ቁጣ ሊኖር አያስፈልገም። እንዲህ ከሆነ በእግዚአብሔር ላይ እንደ ማጉረምረም ይቆጠራል። በእግዚአብሔር ላይ ስናጉረመርምና ስንቆጣ የእርሱን ጸጋና ለእኛ ያለውን ፈቃድ መቃወማችን ይሆናል።

15 ማጉረምረምና ቁጣ በልባችን ከሌሉ ነቀፋ የሌለብን ንጹሐን እንሆናለን። ቅዱሳንና ያለ ነውር እንድንሆን የእግዚአብሔር ልጆች ሆነን ተመርጠናል (ኤፌ. 1:4)። በልባችንና በመንፈሳችን ነቀፋ የሌለብንና ንጹሐን ከሆንን በውጫዊው ሰውነታችንም ነቀፋ የሌለብንና ንጹሐን እንሆናለን። የውጫዊው ባሕርያችን ቅዱስ መሆን የውስጥ ቅድስናችን ማረጋገጫና ውጤት ነው።

ራሳችንን እንመርምር። ነቀፋ የሌለብንና ንጹሐን ነን? በሰማይ እንዳሉ ከዋክብት እናበራለን? ይህ የጳውሎስ እንዲሁም የክርስቶስ ተስፋና ምኞት ነው (ማቴ. 5:14) 16:1 ኤፌ. 5:8)።

16 «እንደ ከዋክብት» ሌሎች ሰዎች እንዲያዩን ማብራት ብቻ ሳይሆን ሕይወት የሚገኝበትን የምሥራች ቃል ሰዎች እንዲሰሙ ማድረግ ነው። የክርስቶስ ቃል ህይወት የሚሰጥ ነው (ዮሐ. 6:63)። የምሥራቹ ቃል የሚያምኑትን ሰዎች ሁሉ የግዳን የሚችል የእግዚአብሔር ኃይል ነው (ሮሜ 1:16)። የክርስቶስ ብርሃን በሕይወታችን የማይታይ ከሆነ፤ የክርስቶስን ቃል መስበካችን ውጤቱ ከንቱ ይሆናል።

የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች እንደ «ከዋክብት የሚያበሩና» የሕይወትን ቃል የሚያውጁ ከሆነ፤ የጳውሎስ ድካም ከንቱ እንደሚያደርግ ይናገራል። ክርስቶስ ተመልሶ በሚመጣበት ቀን ስለ ፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች የሚመክበት ነገር ይኖረዋል (ፊሊ. 1:8) 1ተሰ. 2:19-20 ይመለከታል።

17-18 የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች መሥዋዕታቸውንና አገልግሎታቸውን ለእግዚአብሔር አቅርበዋል (ቁ. 17)። በእነርሱ መሥዋዕት ላይ በተጨማሪ ጳውሎስ የራሱን ሕይወት እንደመሥዋዕት ለማቅረብ ይፈልጋል። ጳውሎስን የሞት ፍርድ የሚጠብቀው ቢሆንም ደስተኛ እንደሆነና ሐሴትን እንደሚያደርግ ይናገራል፤ ምክንያቱም በእርሱ ሞት ኢየሱስ ክርስቶስ ይከብራልና (ፊሊ. 1:20)። ጳውሎስ የሞት ፍርድ ቢጠብቀውም ባይጠብቀውም የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ግን በእርሱ ደስ እንዲላቸው ይጠይቃል።

የጢሞቴዎስና የአፍሮዲጡ አገልግሎት (2:19-30)

19 ጢሞቴዎስ የፊልጵስፎስ ቤተክርስቲያን ስትመሠረት ጳውሎስን የረዳ ሰው ነበር (የሐዋ. 16:1-3)። ጳውሎስ ይህን

7 ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ይፈርድባል ብለው መፍራት አይገባቸውም፤ ሆኖም እግዚአብሔርን እንበድላለን፤ እናላወቅለንም በማለት ሊፈሩ ያስፈልጋቸዋል (1ዮሐ. 4:18)።

8 አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።

መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ ጢሞቴዎስ በሮም ከእርሱ ጋር ነበረ (ፊል. 1:1)።

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ወደ ፊልጵስቴስ እንደሚልክ በጌታ ኢየሱስ ተስፋ ያደርጋል። የጳውሎስ ተስፋ ሁልጊዜ በጌታ ኢየሱስ ነው (ቁ. 24)። ጌታ ኢየሱስ የሚፈቅደውን ለመቀበል ጳውሎስ የተዘጋጀ ነው (ያዕ. 4:13-16 ይመለከታል)።

20-22 ጢሞቴዎስ ለጳውሎስ እንዴት ጥቅም ያለው አጋሩ ሊሆንለት ቻለ? ምክንያቱ ጢሞቴዎስ ሁልጊዜ የሌላ ሰውን ጥቅምና ደኅንነት የሚመኝና የሚፈልግ ሰው ስለ ነበር ነው። ጢሞቴዎስ ለፊልጵስቴስ ክርስቲያኖች እጅግ ያስብላቸው ነበር። ከጳውሎስ ጋር ሲያገለግል እንደ አባትና ልጅ ተባብረው ነበር (ቁ. 22)። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ጢሞቴዎስ «እርሱን እንዳገለገለው» ሳይሆን «ከእርሱ ጋር እንዳገለገለ» ይናገራል። ጢሞቴዎስ ጳውሎስን ሳይሆን ከጳውሎስ ጋር በመሆን ክርስቶስን አገለገለ።

ብዙዎቹ የራሳቸውን ጥቅም ብቻ እንደሚያሳድሩ ጳውሎስ ይናገራል። ጢሞቴዎስ ግን እንዲህ አልነበረም። እርሱ የክርስቶስን ፍላጎት መፈጸምን ከሁሉ ያስቀድም ነበር።

በቤተክርስቲያናችን እንደ ጢሞቴዎስ ያሉ ሰዎች ሰዎች ይኖሩ ይሆን? የማንን ፍላጎት እናስቀድማለን? የራሳችንን ወይስ የክርስቶስን?

23-24 ጢሞቴዎስ የጳውሎስ ጉዳይ ከምን እንደሚደርስ ከእስር እንደሚለቀቅ ወይም የሞት ፍርድ እንደተፈረደበት ለመንገር ወደ ፊልጵስቴስ ሰዎች ይሄዳል። ጳውሎስ ተፈትቶ ወደ ፊልጵስቴስ ክርስቲያኖች እንደሚመጣ ጌታ እንደሚረዳው ይተማመናል (ፊል. 1:25)።

25 አፍሮዲጡ የፊልጵስቴስ ነዋሪ ሲሆን በዚያ ካለችው ቤተክርስቲያን ጳውሎስን ለመደገፍና ስጦታ ለመስጠት የተላከ ሰው ነው (ፊል. 4:18)። አፍሮዲጡ ከጳውሎስ ጋር ጥቂት ጊዜ በሮም ስለቆየ ወንድማችን. . . ከእኔ ጋር የኢየሱስ ክርስቶስ ወታደር በመሆን አብሮኝ ሲሠራ ቆይቷል በማለት ጳውሎስ ይመሰክራል።

26-28 አፍሮዲጡ በሮም ላለ በጠና ታዋ ነበር። የእርሱን መታመም የፊልጵስቴስ ክርስቲያኖች ሲሰሙ በጣም ተዉነቁ። አፍሮዲጡ ከህመሙ እንደተሻለው የፊልጵስቴስ ክርስቲያኖችን ጭንቀት ለማስወገድ ሲል ወደዚያ ለመሄድ ፈለገ። ጳውሎስም ስለ እነርሱ ሲል አፍሮዲጡ እንዲሄድ ፈቀደ።

29-30 ስለ ክርስቶስ ብለው ራሳቸውን በአደጋ ውስጥ የሚያሳልፉ ከክርስቲያኖች ከበሬታ ይገባቸዋል። ጳውሎስ ሁልጊዜ የክርስቶስን አገልጋዮች የማክበር ልማድ ነበረው። ክርስቶስን በታማኝነት ስለሚያገለግሉ ሰዎችም በመልካም ይናገራል።

ጳውሎስ የፊልጵስቴስ ክርስቲያኖች ሊያደርጉለት ያልቻሉትን ዕርዳታ ለማድረግ አፍሮዲጡ ለሕይወቱ ሳይሳሳ ራሱን አሳልፎ ሰጥቶ ነበር (ቁ. 30)። ጳውሎስ እዚህ ላይ የሚለው የፊልጵስቴስ ክርስቲያኖች በአካል መጥተው ሊያደርጉ ያልቻሉትን በወኪላቸው በአፍሮዲጡ አማካይነት እንዳደረጉ ለመናገር ነው።

ምዕራፍ 3

በሥጋ አለመመካት (3:1-11)

1 . . . የጌታ ደስታ ይጠላችሁ! ደስ እንዲለን ለምን አስፈለገ? ሦስት ምክንያቶች አሉ። እነርሱም፡ በመጀመሪያ ደስታ ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አንዱ ነው (ገላ. 5:22)። ስለዚህ መደስታችን መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ለመኖሩ ማረጋገጫ ነው። ሁለተኛ ሁልጊዜ ደስተኞች ብንሆን ነገሮች ባልተሳኩልን ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ እንዳናጥራመርም ይረዳናል። ሦስተኛ በደስታችን ምክንያት ሌሎች ኢየሱስ ክርስቶስን ለማወቅ ይፈልጋሉ። ፊታችን ሁልጊዜ የተኮሳተረና የጠቀረ ከሆነ ማን ክርስቲያን ለመሆን ይፈልጋል?

በአብዛኛው የዓለም ክፍል የክርስቶስ ቤተክርስቲያን በፍጥነት እያደረገች ነው። ለዚህ ከዋነኞቹ ምክንያቶች አንዱ

በእነዚህ አገሮች የሚኖሩ ክርስቲያኖች በስደት ላይ ቢሆኑም ደስተኞች ስለሆኑ ነው። ደስታችን በምን ላይ የተመሠረተ ነው? ደስታችን በጌታ ነው። በእርሱ በረከቶች፣ በጸጋው፣ በኅብረቱ ላይ ነው። ስለዚህ መከራና ስደት ደስታችንን ሊወስዱብን አይችሉም። ደስታችን በዓለም ላይሆን በክርስቶስ ነው።

2 በዚህ ቁጥር ውሻ. . . ከቶዎች አስተማሪዎች. . . መገረዝ የሚሉትን ቃላት ጠቅሷል። እነዚህ ለአንድ ዓይነት ቡድን የተሰጡ ሦስት የተለያዩ ስሞች ናቸው። እነዚህም ሐሰተኛ አስተማሪዎች ሐሰተኛ ነቢያት ናቸው። በጳውሎስ ዘመን የነበሩ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ከአይሁድ ወገን የሆኑ በተለይም አዳዲስ አማኞችን ደኅንነትን ለማግኘት መገረዝ እንዳለባቸው የሚያስተምሩ ናቸው። ጳውሎስ ግን በመገረዝ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ ጥቅም እንደማይገኝ በግልጽ አስተምሯል (1ቆሮ. 7:19፣ ገላ. 5:21፣ 6)።

3 እኛ. . . ብቻ. . . በእውነት ተገርዝናል። ጳውሎስ በክርስቶስ የምናምን በእውነት የተገረዘን እውነተኛ እስራኤል ነን ይላል። አይሁድ የአብርሃም ልጆች ስለሆኑና ስለተገረዙ እነርሱ ብቻ «እውነተኛ አይሁድ» «በእውነት የተገረዙ» እንደ ሆኑ ያምናሉ። ጳውሎስ ግን ይህን በመቃወም «በእውነት የተገረዙ» የሚባሉት ልባቸው «የተገረዘ» ማለትም በውስጣቸው መንፈሳዊ መገረዝ የተገረዙ እንደ ሆኑ አስተምሯል። «በእውነት የተገረዙት» እግዚአብሔርን የሚያመልኩ. . . በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ የሚመኩ ናቸው። «በእውነት የተገረዙ» በውጫዊ ሥርዓት ማለትም በሥጋ ግርዛት የማይመኩትን ያመለክታል። ትምክህታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው (ሮሜ 2:25-29፣ ቆላ. 2:11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

4 ሐሰተኛ የአይሁድ አስተማሪዎች ትምክህታቸውን፣ የአብርሃም ልጆች በመሆናቸውና የሥጋ መገረዝ በመፈጸማቸው ላይ በማድረግ «እኛ እውነተኛ አይሁድ ነን» እያሉ ይመካሉ።

ጳውሎስ በሥጋ እውነተኛ አይሁድ ነበር። እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች በሥጋ ቢመኩ ጳውሎስ ከእነርሱ ይልቅ ብዙ የሚመካበት የሥጋ ነገር አለው።

5 በአይሁድ ሕግ መሠረት ጳውሎስ በተወለደ በስምንተኛው ቀን ተገርዟል (ዘፍ. 17:12)። ጳውሎስ እስራኤላዊ ነበር፤ የያዕቆብ የመጨረሻ ልጅ ከሆነው ከብንያም ነገድ የተወለደ ነው። ያዕቆብ የአብርሃም የልጅ ልጅ ሲሆን የእስራኤል ዐሥራ ሁለት ነገዶች አባት ነው። ጳውሎስ ፐረት ያለ ዕብራዊ ማለትም እውነተኛ ዕብራዊ ነበር። የዕብራውያንን ቋንቋ የሚናገርና ባሕልና ወጉን የሚከተል ነበር (2ቆሮ. 11:22)። ይህ ብቻ ሳይሆን ጳውሎስ ፈሪሳዊም ነበር። ፈሪሳውያን የአይሁድን ሕግ አጥብቀው የሚከተሉ ናቸው።

6 ጳውሎስ በጣም አጥባቂ አይሁድና ለሃይማኖቱ የሚቀና ስለነበር ቤተክርስቲያንን ማለትም በክርስቶስ የሚያምኑትን ያሳድድ ነበር (የሐዋ. 9:1-2፣ 22:3-4፣ 28:9-11፣ ገላ. 1:13-14 ይመለከታል)። ጳውሎስ ሕግን በመጠበቅ ስለ መጽደቅ ቢሆን ያለ ነቀፋ እንደ ነበር ይህም የአይሁድን ሕግ ወግና ሥርዓት ሁሉ ይፈጽም እንደነበር ተናግሯል።

7 እንግዲህ ከዚህ በፊት ጠቃሚዎች ናቸው ብዬ አምንባቸው የነበሩትን ማለትም ጳውሎስ በቁጥር 5-6 የጻፋቸውን ሁሉ! አሁን ምንም ጥቅም እንደሌላቸው ይቆጥራቸዋል። ጳውሎስ አሁን ዋጋ እንደሌላቸው ከገቱ ነገሮች ጎጂና የማይጠቅሙ እንደ ሆኑ ይቆጥራቸዋል። አይሁድ፣ ዕብራዊ፣ ፈሪሳዊና የመሳሰሉትን መሆን የማይጠቅሙ ነገሮች ናቸው፤ ምክንያቱም ጳውሎስ

9 ዕብራውያን አይሁድ ሲሆኑ የሚናገሩትም የዕብራይስጥ ወይም የአረማይክ ቋንቋ ነው። ጳውሎስ በነበረበት ዘመን ሁለት ዓይነት አይሁዶች ነበሩ፤ የግሪክ ቋንቋ የሚናገሩና የዕብራይስጥ ወይም የአረማይክ ቋንቋ የሚናገሩ (የሐዋ. 6:1)። ምንም እንኳን ጳውሎስ የግሪክ ቋንቋ የሚናገር ተብሎታል ነበር። ዕብራውያን ከሁሉም ይልቅ የጠፍሩ እውነተኛ አይሁድ እንደ ሆኑ አድርገው ራሳቸውን ይቆጥሩ ነበር።

ትምክህቱን በክርስቶስ ላይ እንዳያደርግ አግደውት ነበር። እነዚህን ሁሉ ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ ብሎ ትረጅሞል።

8 በዚህ ምድር ላይ ኢየሱስ ክርስቶስን በግል ከማወቅ የበለጠ የከበረ ነገር የለም። ለሰዎች ደንገንት የዘላለም ሕይወትን ሊሰጥ የሚችል ምንም ነገር የለም። ክርስቶስን በማወቅና እንደ ግል አዳኞችን በመቀበል ብቻ ደንገንት ማግኘት እንችላለን።

ይህን ለመግለጽ አንድ ምሳሌ እንመልከት። እጅግ የከበሩና ውድ የሆኑ ዕቃዎች የሜነች ጆልባ በባሕር ላይ እየተጓዘች ሳለች፤ ኃይለኛ ማዕበል ቢነሣ በጆልባዋ ያሉትን ሰዎች ሕይወት ለማትረፍ ሲባል ሊደረግ የሚገባው ነገር እነዚህ ውድ የሆኑ ዕቃዎችን ወደ ባሕሩ መወርወርና ከብደት መቀነስ ብቻ ነው። እቃዎቹ ዋጋቸው ትልቅ ቢሆንም ከከብደታቸው የተነሣ በጆልባዋ ውስጥ ያሉ ሰዎች ይሰጥማሉ። በተመሳሳይ መልኩ ጳውሎስም አይሁድ መሆኑን፤ መገረዙን፤ ሕግን በመጠበቅ መጽደቅን መጣል ነበረበት። ጳውሎስ ክርስቶስን ለማግኘት ሲል መዳንም እንዲችል እነዚህን ነገሮች ሁሉ ተወ።

በዚህ ርእሰ ጉዳይ ላይ ኢየሱስም እጅግ የከበረ ነገር ለማግኘት ሲሉ የላቸውን ነገር ሁሉ ስለ ሸጡ ሁሉን ሰዎች በምሳሌ ተናግሯል ማቴ. 13፡44-45። ያ የከበረ «ነገር» የተባለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በምድር ላይ ያሉ ነገሮች ሁሉ በአንድ ላይ ቢደመሩ እንኳ የእርሱን ያህል ዋጋ ፈጽሞ ሊኖራቸው አይችሉም።

9 ጳውሎስ በሕግ ላይ የተመሠረተውን ጽድቅ ማለትም ሕግን በመጠበቅ የሚገኝን ጽድቅ ለማግኘት አልፈለገም፤ እንዲህ ያለው ጽድቅ አይደለምና (ገላ. 2፡15-16 ይመለከታል)። ይልቁኑ ጳውሎስ በእምነት ላይ የተመሠረተውን የእግዚአብሔር ጽድቅ የሆነውን የክርስቶስን ጽድቅ ለመቀበል ይፈልጋል (ሮሜ 1፡17፤ 3፡21-24 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እውነተኛ ጽድቅ ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ነው። በእኛ ሥራ ወይም ጥረት የሚገኝ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ በእኛ የተሰጠ ነው (ኤፌ. 2፡8-9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

10 ጳውሎስ የክርስቶስን ጽድቅ ብቻ ሳይሆን ክርስቶስንና የክርስቶስን የትንሣኤ ኃይል ለማወቅ ይፈልጋል። ጳውሎስ ክርስቶስን በግል ለማወቅ ክርስቶስም በእርሱ ውስጥ እንዲኖር አጥብቆ ይፈልጋል (ዮሐ. 15፡5)። በክርስቶስ መንፈስ የተሰጠውን የክርስቶስን የትንሣኤ ኃይል ሊለማመድ ይፈልጋል። በአጭሩ ጳውሎስ አዲስ ሕይወት እንዲኖረው ይፈልጋል (ሮሜ 6፡4፤ 8፡11፤ ኤፌ. 2፡4-6)።

የክርስቶስን ሕይወትና ኃይል ለመካፈል መከራውንም መካፈል ይኖርብናል። ስለዚህ ጳውሎስ በክርስቶስ መከራ በመካፈል የሚመጣውን ኅብረት ለማወቅ ይፈልጋል።

ይህ ብቻ ሳይሆን ጳውሎስ በምቶ እርሱን (ክርስቶስን) ለመምሰል ይፈልጋል። ይህ ሁለት ትርጉሞች አሉት። አንደኛው፡ ጳውሎስ «አሮጌው ኃጢአተኛ ተፈጥሮው» ከክርስቶስ ጋር እንዲሰቀል ይፈልጋል (ሮሜ 6፡6፤ ገላ. 2፡20፤ 5፡24 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ሁለተኛው ጳውሎስ ሁልጊዜ ከክርስቶስ ጋር በየቀኑ ለመምት ዝግጁ እንደሆነ ያሳያል (1ቆሮ. 15፡31)። ጳውሎስ ዘወትር የኢየሱስን ምት በሰውነታችን ተሸክመን እንደራለን ይላል (2ቆሮ. 4፡10-11)። ጳውሎስ ለኢየሱስ ሲል ነፍሱን ለመስጠት ዝግጁ ነው (ማር. 8፡34-35)።

ስለዚህ በክርስቶስ መከራ የመካፈልን ኅብረት ማወቅ ማለት፡ በውጫዊው ሰውነታችን መከራና ስደት ስለ ክርስቶስ መቀበል ብቻ ሳይሆን፤ በውስጥም አሮጌውን ኃጢአተኛ ተፈጥሮና ምኞቱን መስቀል፤ ሥጋዊ ሥራን መግደል ማለት ነው (ሮሜ 8፡13)።

11 ከክርስቶስ ጋር በመምት ጳውሎስ ከምት በኋላ ተነሥቶ በሕይወት ለመኖር ተስፋ አድርጓል (ሮሜ 6፡4-5፤ 8 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ወደ ግብ ለመድረስ መግፋት (3፡12-16)

12 ጳውሎስ ስለ ክርስቶስ ሙሉ እውቀትና የክርስቶስን ሙሉ ጽድቅ አላገኘም። ስለዚህም ፍጹም አይደለም። ቢሆንም ክርስቶስ ለጳውሎስ የእርሱ አድርጎ ያዘጋጀለትን ለማግኘት ይህም ቅድስናን፤ ፍጹምነትንና ሙሉ መሆን ለማግኘት ይተጋል (ኤፌ. 4፡13)። በዚህ ምክንያት ነው ጳውሎስ ቅዱስና ያለ ነውር እንዲሆን ክርስቶስ የእርሱ ያደረገው (ኤፌ. 1፡4)።

ለብልጽግና የሚገባን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጀመሪያ እንደያዘን ነው። ከዚያ በኋላ እኛ ያዘነው። እንዲህም ሆኖ የእኛ እርሱን መያዝ ደካማ ቢሆንም እርሱ ግን ብርቱና ጠንካራ ስለሆነ ከእኛ አምልጠን አንጠፋም።

13-14 ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ። ጳውሎስ በአንድ ዓላማ ላይ ያተኮረ ሰው ስለሆነ ከዚህ ዓላማው ሊያዛንፈው የሚችለውን ነገር በማስወገድና ኃይሉን ሁለተኛ በሆነ ነገር ላይ ላላማባከን ወስኗል። እርሱ ከበለተኋላ ያለውን እየረሰ ማለትም ያለፈውን ድካሙን፤ ስህተቱንና ኃጢአቱን እየተወደ ፊት የሚሄድ ሰው ነው። ስላለቱ ነገሮች ማስብ ጥቅም የሌለው ነገር ነው። ጳውሎስ በውድድር ላይ እንዳለ ሯጭ ወደፊት ያለውን ብቻ የሚመለከት ነው (ሉቃ. 9፡62፤ ዕብ. 12፡1-2)። የሚሮጥ ሰው ወደ ኋላው የሚመለከት ከሆነ ወደ ኋላ ይቀራል።

በመቀጠልም ጳውሎስ በፊቱ ያለውን ለመያዝ አተጋለሁ ይላል። ጳውሎስ ደካማና ዘገምተኛ ክርስቲያን ሳይሆን፤ የሚተጋና ንቁ ክርስቲያን ነው። ምክንያቱም ክርስቶስን ለመምሰል ወዳለው ግብ ለማድረስ ስለሚተጋ ነው።

ብዙ ክርስቲያኖች በዚህ ጉዳይ የተምታታ አመለካከት አላቸው። «ሁሉ ነገር በእግዚአብሔር ጸጋ ነው፤ መጽደቃችን ብቻ ሳይሆን መቀደሳችንም በእግዚአብሔር ጸጋ የሚሆን ነው። በዛፍ ላይ ያለ ፍሬ እንደሚበስል እንደዚያው እኛም ክርስቶስን እንመስላለን። ስለዚህ ከእኛ የሚያስፈልግ ጥረትና ትጋት የለም» ይላሉ።

በአንድ በኩል እነዚህ ክርስቲያኖች ትክክል ናቸው ምክንያቱም በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በራሳችን ጥረትና ትግል ብቻ ምንም ማድረግ አንችልም። ሆኖም የዚህ እውነት ሌላው ጎን ጳውሎስ በእነዚህ ቁጥሮች ለማትረብ የፈለገው ነው። በእርግጥ ሰዎች በዛፍ ላይ እንዳለ ፍሬ አይደሉም። ፍሬ በተፈጥሮ ከዛፋ የሚመጣውን ነገር ብቻ ተቀባይ ሆኖ ያለ ሲሆን ሰዎች ግን እንዲህ አይደሉም። ሰዎች በእግዚአብሔር በንቁነት ራሳቸውን ሊሰጡና ሊታዘዙ ይገባቸዋል፤ ደግሞም ሸክም የሆነውን ነገር ሁሉ አስወግደው በፊታቸው ያለውን ሩጫ መሮጥ ይጠበቅባቸዋል (ዕብ. 12፡1)። የክርስቲያን ሕይወት እንደ ሩጫ ውድድር ነው። ስለዚህ ልንሮጥ ይገባናል። ማንም ተቀምጦ የሩጫ ውድድርን ሊያሸንፍ የሚችል የለም።

ከውድድሩ ጳውሎስ ሊያገኘው የሚፈልገው ሽልማት ከክርስቶስ ጋር ፍጹም የሆነ ኅብረትን ማግኘት ነው። ደግሞም ከክርስቶስ ጋር ወራሽና የእርሱን ክብር ተካፋይ ለመሆን ተስፋ ያደርጋል (ሮሜ 8፡17፤ 1ቆሮ. 9፡24-25፤ ያዕ. 1፡12)።

15 ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የጠነከሩ ያላቸው እነማን ናቸው? በቁ. 12 ላይ ፍጹም እንዳልሆነ ስለ ራሱ ተናግሯል። ክርስቲያኖች በምድር ላይ «ፍጹማን» ሊሆኑ አይችሉም። ነገር ግን «ጠንካራ» ክርስቲያኖች ሊሆኑ ይችላሉ። የጠነከሩ ክርስቲያኖች ያለፈውን እየረሱ በፊት ያለውን ለመያዝ የሚተጉ ናቸው (ቁ. 13)። ወደ ኋላ መመልከት የማይጠቅም እንዲያውም ሊጎዳ የሚችል እንደሆነ ያምናሉ። የጠነከሩ ክርስቲያኖች እንደ ጳውሎስ አንድ ዓላማ ያላቸው በሕይወታቸው ክርስቶስን ማወቅ (ቁ. 10) እና እርሱን መምሰል (ሮሜ 8፡29) የሚፈልጉ ናቸው። የጠነከሩ ክርስቲያኖች ሁሉ እንዲህ ያለ አመለካከት ሊኖራቸው ይገባል። ስለዚህ ጉዳይ ከፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች መካከል የተለየ አመለካከት ያለው ቢኖር፤ የጳውሎስ ትምህርት ትክክል እንደ ሆነ እግዚአብሔር ግልጽ እንደሚያደርግለት እርግጠኛ ነው።

16 አካሄዳችን አሁን ከደረሰንበት መንፈሳዊ ሕይወት ጋር ተመጣጣኝ ይሁን። ጳውሎስ ይህን ሲል እያንዳንዱ እንደ ተቀበለው ጸጋ መጠን ሊኖር ይገባል ማለቱ ነው። የእግዚአብሔርን ሙሉ ጸጋ በአንድ ጊዜ በመቀበል ጠንካራ መሆን አንችልም። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የተሰወሩ ኃጢአቶቻችንና ድካማችንን እግዚአብሔር አንድ በአንድ ያሳየናል። ያልተገለጡልንን ኃጢአቶቻችንን ለህተቶቻችንን ለናስተካከል አንችልም።

ስለዚህ ጳውሎስ በዚህ ስፍራ በተሰጠን ጸጋ፣ እውቀትና ኃይል ልንመላለስ እንደሚገባን ይናገራል። እግዚአብሔር በየቀኑ ኃጢአትን ልናሸንፍ የምንችልበትን ጸጋ ስለሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ከገለጠልን በሕይወታችን ካለ ኃጢአት ልንመለስ ይገባናል። እንደ ተሰጠን ጸጋ ከደረሰንበት መንፈሳዊ ሕይወት ጋር በተመጣጠነ ሁኔታ እንመላለስ።

የመስቀሉ ጠላቶች (3፡17-21)

17 ክርስቶስን መስበክ ብቻ ሳይሆን ክርስቶስን መምሰል ያስፈልጋል። አዳዲስ ክርስቲያኖች ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት ያለውን ለመከተል ይፈልጋሉ (1ቆሮ. 11፡1 ይመለከታል)።

የፊልጵስቶስ ክርስቲያኖች የጳውሎስን ሕይወት ምሳሌ ብቻ ሳይሆን፣ የሌሎችን ወንድሞች ምሳሌነት እንዲከተሉ ጳውሎስ ይነግራቸዋል። የጳውሎስ ሕይወት ሌሎች ክርስቶስን እየመሰሉ እንዲኖሩ ምሳሌ ሆኗል፤ አሁን ደግሞ እነርሱ ለሌሎች ምሳሌ እየሆኑ ነው። የሕይወታችን ምሳሌነት በሌሎች በማናውቃቸው ላይ እንኳ ተጽእኖ ሊኖረው ይችላል። ስለዚህ ራሳችንን ምን ዓይነት ምሳሌነት እያሳየሁ ነኝ? ብለን ልንጠይቅ ይገባል።

18 የፊልጵስቶስ ክርስቲያኖች የክርስቶስ መስቀል ጠላቶችን ምሳሌ እንዳይከተሉ ጳውሎስ ይመከራቸዋል። የክርስቶስ መስቀል ጠላቶች፤ ሰዎችን ለማዳን የክርስቶስ በመስቀል ላይ መሞት በቂ አይደለም የሚሉ ናቸው። እንዲህ ያሉት ሰዎች ክርስቲያን እንደሆኑ ቢናገሩም በእውነት ክርስቲያኖች አይደሉም፤ እንዲያውም ሐሰተኛ አስተማሪዎች ናቸው (ማቴ. 7፡15፤ ማር. 13፡22፤ ዮሐ. 20፡29-30፤ 2ቆሮ. 11፡13፤ 2ጢሞ. 4፡1-2)። እነዚህ አስተማሪዎች የራሳቸውን ጥቅም ብቻ የሚፈልጉ ናቸው (ፊል. 2፡21)።

19 ስለ ክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ጳውሎስ አራት ነገሮችን ጽፎአል። የመጀመሪያው፣ የእነርሱ መጨረሻ ጥፋት ነው። በፍርድ ቀን ዘላለማዊ ቅጣት እንደሚቀበሉ ያመለክታል። ሁለተኛው፣ የእነርሱ አምላክ ሆዳቸው ነው፤ ማለትም የሚያገለግሉት ክርስቶስን ሳይሆን ምቅታቸውንና ፍላጎታቸውን ነው (ሮሜ 16፡18)። ሦስተኛ፣ አሳፋሪ የሆነ ነውር ነገር ለእነርሱ ከብራቸው ነው፤ ይህም አሳፋሪ የሆነውን ሥጋዊ ምቅታቸውንና ሥራቸውን¹⁰ እንደ ከብር እንደሚቆጥሩ ያሳያል። አራተኛው፣ አሳባቸው የሚያተኩረው በምድራዊ ነገር ላይ ነው እንጂ በመንፈሳዊ ነገር ላይ አይደለም (ሮሜ 8፡5-6)። ስለዚህ በእርግጥ እንዲህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ናቸው።

20 ክርስቲያኖች ግን እንዲህ ሊሆኑ አይገባቸውም። የፊልጵስቶስ ክርስቲያኖች ልባቸውን በላይ ሰማይ ሰላላት ነገሮች እንጂ በምድር ላይ ሰላላት ነገሮች ሊሰጡ አይገባም (ቆላ. 3፡2)። ጳውሎስ የመንግሥተ ሰማይ ዜጎች እንደ ሆነን ይናገራል። እግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር በሰማይ አስቀምጦናል (ኤፌ. 2፡6)። በዚህ ዓለም እንግዶችና መጻተኞች ነን (1ኢጥ. 2፡11)። ስለዚህ ክርስቲያኖች ባለንበት አገር «ዜጎች» እንደ ሆነን ወይም በሌሎች ሰዎች አገር የምንኖር ደግሞ፣ «የውጭ አገር ሰዎች» እንደ ሆነን ልናስብ አይገባንም። ምክንያቱም በዚህ ምድር ክርስቲያኖች ሁሉ እንግዶች ናቸው። በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ዜጎች ነን። ከዚያም የሚመጣውን አዳኝ እንጠባበቃለን። በዓለም ፍጻሜ

ክርስቶስ እንደሚመጣ ክርስቲያኖች ያውቃሉ። ስለዚህ የእርሱን መምጣት በናፍቆት እንጠባበቅ።

21 ክርስቶስ ዳግም ከመጣ በኋላ የተዋረደውን ሰውነታችንን ይለውጠዋል። በሌላ አገላለጽ፣ የዚያን ጊዜ ሁለንተናችን ነጻ ይወጣል (ሮሜ 8፡23፤ 1ቆሮ. 15፡42-44፤ 49፤ ቆላ. 3፡4፤ 1ዮሐ. 3፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ትንሣኤያችን የሚፈጸመው ከሞት በተነሣው በክርስቶስ ኃይል ነው (ኤፌ. 1፡19-22)።

ምዕራፍ 4

የመጨረሻ ምክሮች (4፡1-9)

1 ጳውሎስ፣ በምዕራፍ 3፡12-21 የፊልጵስቶስ ክርስቲያኖች፤ እንዴት «ወደ ፊት ያለውን ለመያዝ መታጋት»፣ ወደ ኋላ አለመመልከት፣ እንዴት የጠነከሩ ክርስቲያኖችን ምሳሌ መከተል እንዳለባቸውና እንዴት የክርስቶስን መምጣት «በናፍቆት መጠባበቅ» እንዳለባቸው ከገለጸ በኋላ፣ እንግዲህ በዚህ ሁኔታ በጌታ ጸንታችሁ እንድትኖሩ በማለት ይጽፋል።

በጌታ ማለትም በኃይሉና በጸጋው ጸንተን ልንቆም ይገባናል። ጸንተን ለመቆም ከሚያግዝን ዋነኛ ነገር ኢየሱስ እንደሚመለስና ሰውነታችን እርሱን ወደ መምሰል እንደሚለወጥ ያለን እምነት ነው (ፊል. 3፡20-21)።

የፊልጵስቶስ ክርስቲያኖች ለጳውሎስ ደስታና አክሊል ናቸው (1ተሰ. 2፡19 ይመለከታል)። እነርሱ የጳውሎስ አገልግሎት ፍሬ ናቸው። ሯጭ ውድድሩን ሲያሸንፍ እንደሚቀበለው ሽልማት እነርሱም የጳውሎስ «የድል አክሊል» ናቸው (1ቆሮ. 9፡25)።

2 እዚህ ስፍራ በፊልጵስቶስ ቤተክርስቲያን ከሚታወቁ ሁለት ሴቶች መካከል አለመግባባት እንደነበር እናነባለን። የአለመግባባታቸው ምክንያት ምን እንደ ሆነ ባይታወቅም ጳውሎስ እነዚህን ሰዎች በአንድ አሳብ እንዲስማሙ አጥብቆ ሲለምን ይታያል (ፊል. 2፡2)። የጳውሎስ ዋነኛ ፍላጎቱ በቤተክርስቲያን ውስጥ አንድነት እንዲኖር ነው።

የቤተክርስቲያን አንድነት በሁለት ነገሮች ላይ የተደገፈ ነው፤ በእውነተኛ ትምህርትና በንጹሕ (በጽድቅ ሕይወት)። የተሳሳተ ትምህርት የሚያስተምሩትንና ያለ ንስሐ በኃጢአት የሚመላለሱትን መቃወም አስፈላጊ ነው። እንዲህ ያሉ ሰዎች ለክርስቶስ አካል ለቤተክርስቲያን እንደ «ነቀርሳ» ናቸው። ስለዚህ ይህ «ነቀርሳ» ሊቆረጥና ሊወገድ ይገባዋል።

ነገር ግን በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን የግል አለመግባባት በማንነት ከእኛ ጋር በግል ጉዳይ ያልተስማሙትን ወንድሞችና እህቶችን ለማስወገድ መነሣት ኃጢአት ነው። እንዲህ ያለው ተቃውሞ የክርስቶስን አካል ያቆስላል፤ ቤተክርስቲያንንም ያፈርሳል። በቤተክርስቲያን ያለ ወንድምን ወይም እህትን ለመገሠጽና ለመቃወም ስንነሣ፤ አስቀድመን ስለ ክርስቶስ ግድ ብለን ወይም በራሳችን ስሜት ተነሣሥተን ለመሆናችን ማረጋገጥ ይኖርብናል። ይህ ካልሆነ ክርስቶስን ራሱን መቃወማችን ይሆናል።

ጳውሎስ እነዚህ ሁለት ሴቶች በጌታ እንዲስማሙ ይጠይቃቸዋል። በክርስቲያኖች መካከል እውነተኛ መስማማት እንዲኖር ሁለቱም ወገኖች የክርስቶስን ጌትነትና ባለ ሥልጣን መሆን መቀበል አለባቸው። በጌታ ያሉ ወንድሞችና እህቶች ብቻ በእውነት በአንድ አሳብ ሊሆኑ ይችላሉ። በጌታ ካልሆኑ ሰዎች ጋር ዋና ዋና በሆኑ ጉዳዮች ላይ በአንድ አሳብ መስማማት አንችልም።

3 ጳውሎስ የፊልጵስቶስ ቤተክርስቲያን አባል የሆነውን አንድ ሰው በቁ. 2 የተጠቀሱትን ሴቶች ልዩነታቸውን አስወግደው እንዲስማሙ እንዲያደርግ ይጠይቃል። ጳውሎስ ይህን ሰው ታማኝ የሥራ ጓደኛዬ በማለት ይጠራዋል። ይህ ሰው ማን እንደ ሆነ በስም አልተጠቀሰም። በተጨማሪም

10 የመስቀሉ ጠላቶች ከሆኑት መካከል ማለትም ከአይሁድ በመገረዛቸው በሥጋቸው ይመኑ ነበር።

ቀሌምንጠሰና፤ ሰዎቻቸው በሕይወት መጽሐፍ የተጻፉትን ጠቅሷል (ሉቃ. 10፡20፤ ራእ. 3፡5 ይመለከታል)።

4 ጳውሎስ እንደገና የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች በጌታ ደስ እንዲላቸው ይነግራቸዋል (ፊል. 3፡1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ደስ ይበላቸው! ይህ ማሳሰቢያ ላይሆን ትዕዛዝ ነው። አላስፈላጊ በሆነ ሐዘን ውስጥ ስንገባ የእግዚአብሔርን ቃል እንተላለፋለን። በእርግጥ ልናዝን የምንችልባቸው ሁኔታዎችና ጊዜያት ይኖራሉ። ስለ ራሳችንና ስለ ሌሎች ኃጢአት ልናዝንና ልናለቅስ ይገባናል (ማቴ. 5፡4፤ ሮሜ 12፡15 እና ማብራሪያቸውን ይመለከታል)።

5 ደግሞ የሚለው ቃል በዚህ ቦታ ሰፊ ትርጉም ያለው ነው። ደግ መሆንን ብቻ ሳይሆን ትዕግሥትን፣ ገርነትንና መልካምነትን የሚያጠቃልል ትርጉም አለው፤ እነዚህም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው (ዓላ. 5፡22-23)። ደግ ሆነ ሰው ቸር ነው። የራሱን ፍላጎት ሳይሆን የሌሎችን ጥቅም የሚፈልግ ነው (ፊል. 2፡20-21)። ደግነታችን ለሰው ሁሉ የታወቀ ይሁን። ደግነት እርስ በርስ ለመዋደዳችን አንዱ ማረጋገጫ ነው (ዮሐ 13፡35)።

ጌታ ቅርብ ነው። ጳውሎስ ይህን ሲል ክርስቶስ ለፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን ቅርብ እንደሆነና በጥንቃቄ እንደሚጠብቃቸው፤ በፊልጵስፎስ ያላቸውን ቤተክርስቲያን እንደሚያጠራት ለማሳሰብ ነው። ደግሞም ጌታ ቅርብ ነው ሲል ሁለተኛ ትርጉም አለው፤ ይህም የጌታ ዳግም መምጫው ቀርቧል ማለት ነው (ያዕ. 5፡8)። አንዳንድ ሰዎች «ጌታ ከሚመጣበት ጊዜ ዘግይቷልን? ጳውሎስ መልእክቱን በጸፈበት ዘመን የክርስቶስ መምጫ ቅርብ ነው ካለ እስካሁን ለምን አልመጣም?» በማለት ይጠይቃሉ። ይህም ቢሆን የእርሱን መምጣት ልንጠራጠር አይገባም፤ ይልቁንም በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺ ዓመት፣ ሺ ዓመት እንደ አንድ ቀን መሆኑን ልናስተውል ይገባናል (2ኢጥ. 3፡8)።

6 በምንም አሳብ አትጨነቁ። ይህ ትእዛዝ ነው። መጨነቅ ኃጢአት ነው፤ ምክንያቱም ጭንቀት የእምነት መጉደል ምልክት ስለሆነ (ሮሜ 14፡23)። እግዚአብሔር የሚወደንና ሁሉን የሚችል ሰማያዊ አባታችን ነው። ስለዚህ ልጆቹን ይጠብቃል (1ኢጥ. 5፡7)። ልንጨነቅ አይገባንም (ማቴ. 6፡25-34 ይመለከታል)።

ነገር ግን የሚያስፈልገንን ነገር እግዚአብሔርን ልንጠይቀው ይገባል (ማቴ. 6፡11፤ 7፡7-8)። የምንፈለገውን ነገር ሳንጠይቅ እግዚአብሔር ያውቃል። ሆኖም የሥጋ አባታችን የልጆቹን ጥያቄ መስማት እንደሚፈልግ ሰማያዊ አባታችንም የእኛን ጥያቄ መስማት ይፈልጋል። ስለዚህ እርሱን በእምነት ልንጠይቀው ይገባል (ያዕ. 1፡6-8)። ይህም ብቻ ሳይሆን እርሱን እያመሰገንን ልንጠይቀው ያስፈልጋል (ኤፌ. 5፡20፤ ፊል. 1፡3)። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ጸሎታችንን ይሰማል፤ መልስም ይሰጠናል። ስለዚህ በጸሎት እየጠየቅነው ስለሚሰጠን መልስ ማመስገን እንችላለን (1ዮሐ. 5፡14-15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

7 የእግዚአብሔር ሰላም ከዘጠኙ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ ነው (ዓላ. 5፡22)። የእግዚአብሔር ሰላም ወደ ልባችን ሲመጣ ጭንቀት ይወገዳል። ሰላምና ጭንቀት ተቃራኒዎች ናቸው። የእግዚአብሔር ሰላም ከእኛ መፈዳት ያለፈ ነው። እርሱ ክስው ማስተዋል በላይ ነው። በእኛ ማስተዋል የሚያስጨንቁ ብዙ ነገሮች ቢኖሩም የእግዚአብሔር ሰላም ሲመጣ ጭንቀታችን ይወገዳል። የእግዚአብሔር ሰላም ልባችንንና አእምሮአችንን ከማንኛውም ጭንቀት ይጠብቃል። ጭንቀት የሰይጣን የውጊያ መሣሪያ ነው።

የእግዚአብሔር ሰላም በክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ የሚገኝ ነው። ከክርስቶስ ውጭ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሊኖር አይችልም። መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በእኛ ሕይወት ውስጥ ከሌለ ሰላምም ሊኖር አይችልም።

8 የምናስበው ምን ዓይነት ነገሮችን ነው? የምናተኩረውስ እንዴት ባሉ ጉዳዮች ላይ ነው? የሌሎችን ጉድለት በመፈለግ ጊዜአችንን እናጠፋለን ወይስ በራሳችን ጉዳዮች ላይ እያገረመረምንን? እንዲህ ያለውን ነገር አስወግደን እውነትን፣ ጨዋነትን፣ ትክክለኛነትን፣ ንጽሕናን፣ ፍቅርንና ስመ ጥናትን በአእምሮአችን እናሰላስል።

9 ከመጽሐፍ ቅዱስ ያነበብነውን ወይም የሰማነውን እውነትና ትምህርት ወደ ተግባር መለወጥ ይገባናል። ቃሉን በሥራ ላይ የምታውሉ ሁኑ እንጂ. . . ሰሚዎች ብቻ አትሁኑ (ያዕ. 1፡22፤25)። የእግዚአብሔርን ቃል ስንታዘዝ የእግዚአብሔር ሰላም (ቁ. 7) ብቻ ሳይሆን የሰላም አምላክ የሆነው እግዚአብሔር ራሱ ከእኛ ጋር ይሆናል።

ስለ ስጦታቸው የቀረበ ምስጋና (4፡10+23)

10 ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ሰላማቸው ፍቅርና ቸርነት ደስ መስኘቱን ይናገራል። ከእነርሱ ዘንድ በአፍሮዲጡ በኩል በቅርብ ጊዜ ስጦታቸው ደርሶት ነበር (ቁ. 18)።

11-12 ጳውሎስ በቁ. 10 ላይ ያለውን የጻፈው አሁን በችግር ስላለ ወይም ሌላ ተጨማሪ ዕርዳታ ከፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ለማግኘት ብሎ አይደለም። ወይም እነዚህን ሰዎች ለመሸንገል አይደለም ነገር ግን ሰላደረጉለት ስጦታ ለማመስገን ስለፈለገ ነው። ጳውሎስ በምንም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ «ያለኝ ይበቃኛል» ማለትን ተምሯል (1ጢሞ. 6፡6)። በሌላ አገላለጽ ጳውሎስ የእግዚአብሔር ሰላም በውስጡ ስላለ፣ በውጪያዊ ሁኔታዎች ላይ አልተመሠረተም ወይም አልተደገፈም (ቁ. 7)። እኛም እንደ ጳውሎስ ያለኝ ይበቃኛል እንበል። ብዙ ካለን ለዚህ እግዚአብሔርን በማመስገን በትህትና እንሁን። ጥቂት ካለን በእግዚአብሔር ላናማርር በሁሉ ነገር ፈቃዱን በደስታ እንቀበል (ኢዮብ 1፡21-22)።

ዓለማዊ ሰዎች ከእግዚአብሔር ይልቅ ዓለምን ስለሚወዱ ሁልጊዜ የሥጋቸውን ምችትና ፍላጎት ብቻ ይመኛሉ። በክርስቶስ የምናም እኛ ግን ለሥጋችን የሚያስፈልጉትን መሠረታዊ ነገሮች ብቻ እንፈልጋለን። ለመንፈሳዊው ሕይወታችን ግን ያለ ምንም ገደብ እግዚአብሔርን ልንጠይቀው እንችላለን። እርሱም መንፈሳዊ ስጦታዎችንና በረከቶችን አትረፍርፎ ይሰጠናል።

13 በቁ. 12 ላይ ጳውሎስ ይበቃኛል የማለትን ምስጢር እንደ ተማሪ ይናገራል። ይህ «ምስጢር» ምንድን ነው? በጳውሎስ አገላለጽ ይህ ምስጢር ክርስቶስ በሚሰጠኝ ኃይል ሁሉን ነገር ማድረግ እችላለሁ የሚለው ነው። ክርስቶስ ሊሰጠን የማይችለው ነገር የለም። በክርስቶስ ልንሠራው የማንችለው ሥራ የለም (2ቆሮ. 12፡9)። በዚህ ምክንያት በክርስቶስ ሁሉን ነገር ማድረግ እንችላለን (ኤፌ. 3፡20-21)።

14 ምንም እንኳ ጳውሎስ ያለ ፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ችግሩን መጋፈጥ ቢችልም፣ በመከራው ጊዜ ችግሩን ስለ ተካፈሉ ያመሰግናቸዋል።

15-16 በዚህ ስፍራ ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ከዚህ በፊት ሰላደረጉለት ቸርነትና ድጋፍ በማስታወስ ያመሰግናቸዋል (ፊል. 1፡4-5)።

17 ጳውሎስ የፊልጵስፎስ ክርስቲያኖችን የሚያመሰግናቸው ከእነርሱ ተጨማሪ ድጋፍን ለማግኘት በመመኘት ሳይሆን፤ ለእርሱ ሰላደረጉት ቸርነት መንፈሳዊ ፍሬዎችን እንደ ሽልማት እንዲያገኙና ቸርነታቸውም እንዲቆጠርላቸው በመፈለግ ነው።

18 አፍሮዲጡ በቅርብ ጊዜ ከፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች ባመጣው ስጦታ ጳውሎስ የተትረፈረፈ ነገር እንዳለው ይናገራል። ስለ ስጦታቸውም ሲናገር፤ በመልካም መዓዛ እንደተሞላ መሥዋዕት እግዚአብሔር የሚቀበለውና ደስ የሚሰኝበት ነው። በክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ የተሠማሩትን በምንረዳ ጊዜ ሁሉ መልካም መዓዛ ያለው መሥዋዕት እያቀረብን ነው (ዕብ. 13፡16 ይመለከታል)። እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ነው። ለወንድሞቻችን የምናደርገው ድጋፍ ለክርስቶስ እንዳደረግነው ይቆጠራል (ማቴ. 25፡40)። ነገር ግን ከገንዘባች መሥዋዕት

11 ቀሌምንጠሰ በአዲስ ኪዳን በሌላ ስፍራ ተጠቅሶ አይገኝም፤ ስለዚህ ስለማንነቱ የሚታወቅ ነገር የለም።

የበለጠ እግዚአብሔር የራሳችንን የነፍሳችንን መሥዋዕትነት ይፈልጋል። ሰውነታችንን እንደ ሕያው መሥዋዕት አድርገን ለእርሱ በመታዘዝ ልናቀርብለት ይፈልጋል (ሮሜ 12፡11 ዕብ. 10፡5-7)።

19-20 ጳውሎስ በቁ. 19 ላይ የጻፈው ተስፋ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙት ታላላቅ ተስፋዎች አንዱ ነው፤ አምላኪ ወሰን ከሌለው ብልጽግናው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክብርና በሙላት ይሰጣችኋል። እግዚአብሔር የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ለሥጋ ይሁን ለመንፈስ ይሰጣችኋል። ወንድሞችና እህቶች የሚያስፈልጋችሁ ምንድን ነው? በእግዚአብሔርና በተስፋ ቃሉ ታመኑ «ሁል ጊዜ በሁሉ ነገር የሚበቃችሁን አግኝታችሁ ለመልካም ሥራ ሁሉ የምታውሉት እንዲተርፋችሁ እግዚአብሔር በብዛት በረከቱን ሊሰጣችሁ ይችላል» (2ቆሮ. 9፡8)።

እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን በክርስቶስ ኢየሱስ ይሰጠናል። ከክርስቶስ ውጭ አንድም የእግዚአብሔርን ተስፋ አናገኝም። ከክርስቶስ ጋር ብንሆን እግዚአብሔር እንዲያው ሁሉን ነገር ይሰጠናል፤ ከክርስቶስ ውጭ ካለን ግን ከእግዚአብሔር አንድም ነገር አናገኝም (ማቴ. 6፡33፤ ሮሜ 8፡32 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እግዚአብሔር የሚሰጠን ጥቂት ነገር ነውን? አይደለም። እርሱ የሚሰጠን ወሰን ከሌለው ብልጽግናው ነው (ኤፌ. 1፡3፤ 3፡8፤ 20-21 ይመለከታል)። ለክርስቶስ የክብር ብልጽግና ወሰን የለውም። እነዚህ ነገሮች ደግሞ በእርሱ አማካይነት የእኛ ናቸው። እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን!

ጥንቃቄ ማድረግ የሚገባን ጳውሎስ በቁ. 19 ላይ የጠቀሰው የክብር ባለጠገነት በቅድሚያ መንፈሳዊ ሀብትን እንጂ ቁሳዊ ሀብትን አያመለክትም። ቁሳዊ ነገሮችን በተመለከተ እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን እንጂ የምንፈልገውን ሁሉ ሊሰጠን ቃል አልገባልንም። በመንፈሳዊ ነገሮች ግን እግዚአብሔር አትረፍርፎ ሊባርከን ዝግጁ ነው።

21-22 በዚህ ስፍራ ጳውሎስ ለፊልጵስፎስ ክርስቲያኖች በሮም ከሚገኙ ክርስቲያኖች የሰላምታ መልእክት ያቀርባል። ክቋሳር ቤተ ሰዎች የሆኑት የሚለው ሐረግ የቋሳር¹² አገልጋዮችና በቤቱ የሚገኙ ክርስቲያን ባለሥልጣናትን የሚያመለክት ነው። ጳውሎስ የቋሳር እስረኛ ስለ ነበረ ከቋሳር ቤተሰቦች ጋር መገናኘት ይችላል ነበር። በእርሱ የሕይወት ምስክርነትም አንዳንዶቹ ክርስቲያኖች ሆነዋል (ፊል. 1፡13 ይመለከታል)።

23 1ቆሮንቶስ 16፡23 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

¹² በሮም ይነግሡ የነበሩ ነገሥታት ሁሉ ቋሳር የሚል መጠሪያ ነበራቸው። «ቋሳር» ማለት ንጉሥ ማለት ነው።

ወደ ቁላስይስ ሰዎች

መግቢያ

ቁ

ላስይስ አሁን ቱርክ ባለችበት ቦታ የምትገኝ የሮም ቅኝ ግዛትና ትንሽ ከተማ ነበረች። ከኤፌሶን አንድ መቶ ማይሎች ያህል ትርቃለች። በጳውሎስ የኤፌሶን ቆይታ አንዳንድ ሰዎች ከቁላስይስ መጥተው ትምህርቱን ሰምተዋል (የኤፌሶን መልእክት መግቢያን ይመለከታል)። ከእነዚህ ሰዎች አንዱ ኤፓፍራ ሲሆን፤ (ቁላ. 1፡7-8) ጳውሎስ የሚሰብከውን ወንጌል አምኖ በመቀበል፤ ወደ ቁላስይስ ተመልሶ ቤተክርስቲያንን መሥርቶአል።

እንደሚታወቀው በዚህች አዲስ ቤተክርስቲያን አንዳንድ ሐሰተኛ ትምህርቶች ተነሥተው ነበር። ስለዚህም ኤፓፍራ ጳውሎስን እነዚህን ሐሰተኛ ትምህርቶች እንዲያጋልጥና እውነተኛውን የክርስቶስ ወንጌል እንዲገልጽላቸው ጠየቀው። በመካከለኛው ምሥራቅ ያሉ ሁሉ ስለ ጳውሎስ ስለሰሙ፤ የቁላስይስ አማኞች የእንዲህ ዓይነቱን ታላቅ መሪ ምክር ሊሰሙ እንደሚችሉም ኤፓፍራ ተስፋ አድርጎአል።

ስለዚህም ጳውሎስ ለቁላስይስ ሰዎች በጻፈው በዚህ መልእክት፤ በመጀመሪያዎቹ ሁለት ምዕራፎች የወንጌልን መሠረታዊ ትምህርት ካቀረበ በኋላ፤ ለሐሰተኛ መምህራኑ ምላሽ ይሰጣል። በመጨረሻዎቹ ሁለት ምዕራፎች ደግሞ አንድ ሰው የክርስትና ሕይወትን እንዴት መኖር እንዳለበት ተግባራዊ መመሪያዎችን ያቀርባል።

ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚስማሙበት፤ ጳውሎስ ይህን መልእክት የጻፈው በሮም እስረኛ በነበረበት ከ60-61 ዓ.ም. ገደማ ነው። ይህን መልእክት ወደ ቁላስይስ ያደረሰው ቲኪቆስ የተባለው የጳውሎስ ባልደረባ ሲሆን፤ ከዚሁ ጋር ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈውንም መልእክት አድርሶአል።

ስለ ጳውሎስ ሕይወት ሰፋ ያለ ገለጻ ለማግኘት የሮም መልእክት መግቢያን ይመለከታል።

አስተዋጽኦ

ሀ. ምስጋናና ጸሎት (1፡1-14)

1. ስለ ቁላስይስ ሰዎች እምነት ያቀረበው ምስጋና (1፡1-8)
2. ስለ ቁላስይስ ሰዎች መንፈሳዊ ዕድገት ያቀረበው ጸሎት (1፡9-14)

ለ. የክርስቶስ በላጭነት (1፡15-2፡23)

1. ክርስቶስ የፍጥረታት ጌታ (1፡15-23)
2. የጳውሎስ አገልግሎት (1፡24-2፡5)
3. በክርስቶስ የሚገኘው የሕይወት ሙላት (2፡6-23)

ሐ. የቅድስና አኗኗር ደንቦች (3፡1-4፡18)

1. የእሮጌውን ሕይወት ኃጢአት እርግፍ አድርጎ መተው (3፡1-11)
2. አዲሱን ሕይወት መልበስ (3፡12-17)
3. የክርስቲያን ቤተሰብ አኗኗር ደንቦች (3፡18-25)
4. ተጨማሪ መመሪያዎች (4፡1-6)
5. የመጨረሻ ሰላምታ (4፡7-18)

ምዕራፍ 1

ምስጋናና ጸሎት (1፡1-14)

1-2 ጢሞቴዎስ የጳውሎስ የቅርብ ጓደኛና ደቀ መዝሙሩ ነው፤ በጳውሎስ ሐዋርያዊ ሥራም ብዙ ተሳትፎአል (የሐዋ. 16፡1-3፤ 1ጢሞ. 1፡2 ይመለከታል)። ጳውሎስ ይህን መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ ጢሞቴዎስ አብሮት ነበር፤ ለቁላስይስ ሰዎች ባቀረበው ሰላምታ ስሙ የተጠቀሰውም በዚህ ምክንያት ነው (ኤፌ. 1፡1-2፤ ፊል. 1፡1-2 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

3-4 ጳውሎስ ስለ ቁላስይስ ሰዎች እምነትና፤ ፍቅር ምስጋና ይቀርባል። እንደ ጳውሎስ ሁሉ፤ እኛም ስለ ሌሎች እግዚአብሔርን የማመስገን ልማድ ማዳበር ይኖርብናል። አብዛኛውን ጊዜ ግን እርስ በርስ ስናገራለንም እንታያለን። ይህ በእግዚአብሔር ፊት ኃሊአት ነው፤ እግዚአብሔር በሌሎች ላይ እንድናገራለንም አይፈልግም። ከዚህ ይልቅ ስለ እያንዳንዱ አማኝ ለእግዚአብሔር ምስጋና እናቅርብ (ኤፌ. 1፡15-16 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ጳውሎስ ምስጋና የሚያቀርበው በተለይ ስለ ቁላስይስ ሰዎች እምነትና ለቅዱሳን ሁሉ ስላላቸው ፍቅር ነው። እምነትና ፍቅር ምንጊዜም ቢሆን አይነጣጠሉም። ፍቅር የሌለው እምነት ወይም በሥራ የማይገለጥ እምነት እውነተኛ እምነት አይደለም፤ የእምነታችን ማረጋገጫው ፍቅርና መልካም ሥራ ነው። እንግዲህ ፍቅር ከሌለ እምነትም የለም ማለት ነው (ገላ. 5፡6፤ ያዕ. 2፡14-17 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

በዚህ ዘመን ጳውሎስ በሕይወት ቢሆን ኖሮ፤ ስለ እምነታችንና ፍቅራችን እግዚአብሔርን ያመሰግን ነበርን? በማለት ራሳችንን እንጠይቅ።

5 ጳውሎስ እምነታችንና ፍቅራችን የተመሠረተው በሰማይ ተዘጋጅቶ በሚቆያችሁ ተስፋ ላይ ነው ይላል። ለመሆኑ ምን ዓይነት ተስፋ ነው የሚቆየን? የደገንነት፤ የዘላለም ሕይወትና የሰማያዊ ርስት ተስፋ ነው። ክርስቲያኖች ተስፋ የሚያደርጉት እነዚህን ነው። ተስፋችን ብርቱና የማይናወጥ እንጂ፤ ደካማና እርግጠኝነት የሌለው አይደለም። ተስፋችን ብርቱ የሆነውም ከክርስቶስ የሚገኝና በእርሱ ላይ የተመሠረተ በመሆኑ ነው። ማንኛውንም መንፈሳዊ በረከት የምናገኘው ከእርሱና በእርሱ በመሆኑ ከክርስቶስ ተስፋችን ነው (ኤፌ. 1፡3)። ከክርስቶስን ከተቀበልን የቀረውን መንፈሳዊ ባርኮት ሁሉ ተቀብለናል ማለት ነው (ሮሜ 8፡32 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

የቁላስይስ ሰዎች ይህን ተስፋ የተቀበሉት የእውነትን ቃል ማለትም ወንጌልን በስሙ በት ጊዜ ነው። የክርስቶስ ወንጌል እውነት ነው። ወንጌል የሰው አስተሳሰብ ወይም የሰው ፈጠራ ውጤት አይደለም። ወንጌል እውነተኛ የእግዚአብሔር ቃል ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት መካከለኛ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በሰው እውቀትና ጥበብ የተጻፈ ተራ መጽሐፍ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስለዚህም ሙሉ በሙሉ ልንተማመንበት እንችላለን። የደገንነትንና የዘላለም ሕይወትን ተስፋ ያገኘው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው (ዮሐ. 5፡39-40፤ 6፡68 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

እኛ ክርስቲያኖች በሰማይ ስለተመሠረተው ተስፋ አብልጠን ብናስብ መልካም ነው። እንደዚያ የምናደርግ ከሆነ፤ በዚህ ዓለም ለማካበት ስለምንፈልገው ሀብትና ንብረት የምናስበው በጣም በጥቂቱ ይሆናል (ማቴ. 6፡19-21፤ ቄላ. 3፡1-2፤ 1ጴጥ. 1፡3-4 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ከቁጥር 4-5 ባሉት ላይ ከእግዚአብሔር ስለተቀበልናቸው ሦስት ታላቅ ስጦታዎች እንመለከታለን፤ ጳውሎስ የሚያመሰግነው ስለ እነዚህ ስጦታዎች ሲሆን፤ ስጦታዎቹም እምነት፤ ፍቅርና ተስፋ ናቸው (1ቆሮ. 13፡13፤ 1ተሰ. 1፡2-3 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

6 ጳውሎስ የምሥራቹ ወንጌል በመላው ዓለም በማፍራትና በማደግ ላይ ነው ይላል። የምሥራቹ ቃል በቁላስይስ አማኞችም እንዲሁ በማፍራትና በማደግ ላይ መሆኑን ይናገራል።

በአካባቢያችንና በቤተክርስቲያናችን የምሥራቹ ቃል ፍሬ እያፈራና እያደገ ነው? በማለት ራሳችንን እንጠይቅ። በእውነት በምሥራቹ ቃል አምነን ከሆነ በሕይወታችንና በቤተክርስቲያናችን ፍሬ ማፍራት ይኖርበታል።

የምሥራቹ ቃል የተመሠረተው በእግዚአብሔር ጸጋ ማለትም እንዲሁ በነጻ ባገኘነው በእግዚአብሔር ፍቅርና ምሕረት እንደሆነ ጳውሎስ ያሳስበናል። የምሥራቹን ቃል ስንሰማ የእግዚአብሔርን ጸጋ እውነተኛነት መረዳት እንችላለን። ወንጌል ለሰዎች ሁሉ የተሰጠ የእግዚአብሔር ጸጋ የምሥራች ቃል ነው።

7-8 ኤፓፍራ ወንጌልን የመስበክ የተሟላ ሥልጣን የተሰጠው ታማኝ የክርስቶስ አገልጋይ ነው። ኤፓፍራ ከጳውሎስ ጋር አብሮ የሚሠራ ሲሆን፤ ሁለቱም የአንድ ጌታ ማለትም የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸው። የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚሉት የቁላስይስን ቤተክርስቲያን እንዲመሠርት ጳውሎስ በመጀመሪያ የላከው ኤፓፍራን ነበር።

ለቁላስይስ ሰዎች ከመንፈስ ሰለተሰጣቸው ፍቅር ጳውሎስ የሰማው ከኤፓፍራ ነበር (ቁ. 8)። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር በውስጣችን እንዲኖር ከተፈለገ፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖር አለበት። እንዲህ ዓይነቱን ፍቅር እግዚአብሔር በልባችን የሚያፈስሰው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው (ሮሜ 5፡5)። ይህ ፍቅር ከዘጠኙ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች የመጀመሪያው ነው (ገላ. 5፡22-23)።

ጳውሎስ ስለ ቁላስይስ ሰዎች ከኤፓፍራ የሰማው መልካም ነገሮችን ነው። ሌሎች ስለ እኛ የሚሰሙት ምን ዓይነት ነገሮችን ይሆን?

9 አሁን ደግሞ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚገንዘቡበት ሙሉ ዕውቀት እንዲኖራቸው ለቁላስይስ ሰዎች ይጸልይላቸዋል። ብዙ ዓይነት ዕውቀት አለ፤ ከዕውቀት ሁሉ የሚበልጠው ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ካላወቅን፤ ሌሎች ዕውቀቶች ሁሉ ከገታ ናቸው (ኤፌ. 1፡15-17 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

መንፈሳዊ ዕውቀትን ወይም ጥበብን ለማግኘት የመጀመሪያው እርምጃ እግዚአብሔርን መፍራት ነው (መዝ. 111፡10፤ ምላ. 1፡7)። ሆኖም ሰይጣንና ሮኩሳን መናፍቅቱም እግዚአብሔርን እንደሚፈሩ አንዘንጋ (ያዕ. 2፡19)። እግዚአብሔርን ይፈራሉ፤ ግን አይታዘዙትም።² መንፈሳዊ ዕውቀት ወይም ጥበብ ለማግኘት ሁለተኛው እርምጃ መታዘዝ ነው። መንፈሳዊ ጥበብን ማስተዋል የሚኖራቸው ለእግዚአብሔር የሚታዘዙና በመንገዱም የሚሄዱ ብቻ ናቸው።

10 በመሆኑም ለፈቃዱ መታዘዝ ጭምር እንጂ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ብቻውን በቂ እንዳይደለ እንመለከታለን (ያዕ. 1፡22 ይመለከታል)። በምናውቀው የማንኛር ከሆነ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ዋጋ የለውም። ለመሆኑ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ምንድነው? ለጌታ እንደሚገባ መኖር ነው (ኤፌ. 4፡1 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ለጌታ እንደሚገባ መኖር ማለትስ ምንድነው? በመልካም ሥራ ፍሬ ማፍራትና እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ ማለት ነው።

እግዚአብሔር የሚፈልገው ምን ዓይነት ፍሬዎችን እንድናፈራ ነው? በመጀመሪያ ደረጃ ዘጠኙን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች እንድናፈራ ይፈልጋል (ገላ. 5፡22-23 እና ገለጻውን ይመለከታል)። በሁለተኛ ደረጃ፤ በምስክርነታችንና በምላሴነታችን አማኞችን፤ ደቀመዛሙርትንና ለእርሱ ልጆችን «እንድናፈራ» ይፈልጋል፤ እንደዚህ ዓይነቱ «ፍሬ» እግዚአብሔርን ደስ ያስኖዋል (ዮሐ. 15፡16፤ ፊል. 1፡9-11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

2 በመጨረሻ እንደሚቀጥሉ እንደሚጠቁ ስለሚኖሩ ሰይጣንና ሮኩሳን መናፍቅቱ እግዚአብሔርን ይፈራሉ። አማኞች ግን የደገንነትና የዘላለም ሕይወት ዋስትና አላቸው። ስለሆነም ዘላለማዊ ቅጣት ይደርስብናል ብለው አይፈሩም። እግዚአብሔርን መፍራት የመጀመሪያው እርምጃ ነው፤ ካመንን በኋላ ግን እግዚአብሔርን መፍራት እግዚአብሔርን በመውደድ ይተካል (መዝ. 2፡11፤ 1ዮሐ. 4፡18 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

1 ሰፋ ላለ ማብራሪያ ከአስተምህሮ ዳሳው፤ መጽሐፍ ቅዱሳችንን እንዴት አገኘን የሚለውን ይመለከታል።

ዘወትር እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ እንደሚገባን ጳውሎስ የተናገረውን ያስታውሷል። አንድ ዛፍ ያድጋል ወይም ይሞታል። አንድ ዛፍ ማደጉን ካቋረጠ፣ ወይም ፍሬ መስጠቱን ካቆመ እየሞተ ነው ማለት ነው። የክርስትና ሕይወታችን እዚህ ደረጃ እንዳይደርስ ጥንቃቄ እናድርግ!

11 የቁላስይስ ሰዎች የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ እንዲያድጉ ጳውሎስ በመጀመሪያ ጸልዮላቸዋል (ቁ. 9)። አሁን ደግሞ በዚያ ፈቃድ መሠረት እንዲኖሩ ገደልና ብርታትን እንዲሰጣቸው ይጸልዩላቸዋል። ለኤፌሶን ሰዎችም ይህንኑ ጸልዮላቸዋል (ኤፌ. 3፡14-16፤ 20-21)።

ኃይልና ብርታትን እንዲሰጠን በእምነት እንጸልይ፤ እግዚአብሔርም ይሰጠናል። በሌላ መንገድ ስናየው ደግሞ ይህን ኃይልና ብርታት ተቀብለናል። በጌታና በእርሱም ታላቅ ኃይል በርቱ (ኤፌ. 6፡10) በማለት ጳውሎስ ያዘዘንም በዚህ ምክንያት ነው። በአንድ በኩል እግዚአብሔር ገደል እንዲሰጠን ያለማቋረጥ እንጸልያለን። በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር «ነይሌን ሰጥቻችኋለሁ፤ ተጠቀሙበት!» ይለናል። (ይህ እርስ በርስ የማይጋጭ መሠረታዊ እውነት ነው)።

ኃይልና ብርታቱን ካገኘን በማንኛውም መከራ በትዕግሥት እንጸናለን፤ በዚህም ደስ ይለናል።

12-14 እዚህ ላይ፣ ጳውሎስና የቁላስይስ ሰዎችም ሆኑ እኛ እግዚአብሔርን ስለ ምናመስግንባቸው ሦስት ምክንያቶች ጠቅሶአል። በመጀመሪያ ደረጃ፣ በብርሃን መንግሥት ውስጥ ከቅዱሳን ጋር ርስት እንድንካፈል ስለበቃን እግዚአብሔርን እናመስግናለን። እንዲህም ሲባል፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ሆነናል ማለት ነው።

እግዚአብሔርን የምናመስግንበት ሁለተኛው ምክንያት፣ ከጨለማ ኃይል ማለትም ከሰይጣን መንግሥት አድና (ቁ. 13) ወደ ተወደደው ልጁ መንግሥት እንድንገባ ስላደረገ ነው (1ዲፓ. 2፡9)።

እግዚአብሔርን የምናመስግንበት ሦስተኛው ምክንያት በእርሱ (በክርስቶስ) ተዋጅተን የኃጢአታችንን ይቅርታ እንድናገኝ ስላደረገ ነው (ቁ. 14)። መዋጀት በክርስቶስ መሥዋዕትነት ኃጢአት ከሚያስከትለው ቅጣት ነጻ መሆን ማለት ሲሆን፣ በደህንነታችን ውስጥ አብይ ድርሻ ካላቸው ነገሮች አንዱ ነው (ሮሜ 3፡24፤ ኤፌ. 1፡7 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። ከእንግዲህ ወዲህ የሰይጣን አገልጋዮች አይደለንም፤ ከእንግዲህ ወዲህ የሰይጣን መንግሥት እስረኞች አይደለንም። ነጻ ወጥተናል፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ሆነናል (ኤፌ. 2፡19 እና ገላጥዎን ይመለከታል)።

እነዚህ ሦስት በረከቶች ገና ወደፊት የምናገኛቸው ብቻ ሳይሆኑ፣ አሁን እንኳ የተቀበልናቸው ናቸው። ስለዚህ እግዚአብሔርን እናመስግነው እንወድሰው!

የክርስቶስ በላጭነት (1፡15-23)

15 ክርስቶስ ለማይታየው እግዚአብሔር እውነተኛ ምሳሌ ነው። በተፈጥሮአዊ ዓይኖቹ ማንም እግዚአብሔርን ማየት አይችልም፤ ክርስቶስን ግን በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ ሰዎች አይተውታል (ዮሐ. 1፡18፤ ዕብ. 1፡3 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። ክርስቶስን በመመልከት የራሱን የእግዚአብሔርን ባሕርይና ማንነት መመልከት እንችላለን። ከዚህ የበለጠ ክርስቶስን ስንመለከት በአንድ ልጁ ምሳሌ የተገለጠውን እግዚአብሔር እየተመለከትን ነው ማለት ነው (ዮሐ. 14፡9 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ምሳሌ ብቻ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር በሥጋ መገለጥም ጭምር ነው። ወደ ምድር የመጣ እውነተኛ አምላክ ነው። እርሱ ራሱ እግዚአብሔር ነው (ዮሐ. 10፡30 እና ገላጥዎን እንዲሁም ከአስተምህሮ ዳሰሳው «ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚለውን ይመለከታል)።

እግዚአብሔር ሰውን በምሳሌው ፈጠረው (ዘፍ. 1፡27)። እግዚአብሔር በሰው፣ ማለትም በኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ወደዚህ ምድር የመጣውም በዚህ ምክንያት ነው። ክርስቶስ የፍጥረት ሁሉ በኩል ነው፤ ታላቅ ወንድማችን ነው

(ሮሜ 8፡29) የበኩር ልጅ እንደመሆኑም ኢየሱስ ወራሽ ነው። ኢየሱስ የሁሉ ነገር ወራሽ ነው (ዕብ. 1፡2)።

የተፈጠረው በእግዚአብሔር አምላል ነው፤ በክርስቶስ በማመን ከእርሱ ጋር አብረን ወራሾች እንሆናለን (ሮሜ 8፡17 እና ገላጥዎን ይመለከታል)።

16-17 ክርስቶስ የፍጥረት ሁሉ በኩል ብቻ ሳይሆን ፈጣሪም ነው። ሁሉ የተፈጠሩት በእርሱ ነው። ክርስቶስ ከዓለም መፈጠር በፊት ነበረ (ዮሐ. 1፡1-3 እና ገላጥዎን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ሁሉንም ፈጥሮአል። ስለዚህም በሰማይም ሆነ በምድር ባሉት ነገሮች ሁሉ ሥልጣን አለው ማለት ነው። ክርስቶስ የጎይሎች፣ የገዢዎች፣ የአለቆችና የባለሥልጣኖች ሁሉ የበላይ ነው (ኤፌ. 1፡21)። ከቶ መናፍሰትን ወንድና ሴት አማልክትንና ራሱ ሰይጣንን ጽንኳ የሚገዛው ክርስቶስ ነው። እግዚአብሔር የሁሉም ነገር የበላይ አደረገው (ቁ. 18)፤ በእውነትም ክርስቶስ የጌቶች ጌታ የነገስታትም ንጉሥ ነው (ራእ. 17፡14)።

18 ክርስቶስ የአካሉ ማለትም የቤተክርስቲያን ራስ ነው (ኤፌ. 1፡22-23 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። ያለ ራስ ማንም መኖር አይችልም። እንደ እጅ፣ እግር ወይም ዓይን የመሳሰሉትን የሰውነት ክፍሎች ብናጣ በሕይወት መኖር አንችላለን፤ ራስ ከሌለ ግን ሕይወት የለም!

ክርስቶስ ዓለማትንና በውስጣቸው ያሉትን ብቻ ሳይሆን፣ «አዲስን ሰው» «አዲስን ሕዝብ» ማለትም ቤተክርስቲያንን ፈጥሮአል። በቤተክርስቲያን አማካይነት ክርስቶስ ዛሬም እንኳ በዚህ ዓለም እየሠራ ነው። ክርስቶስ ወደ ሰማይ ስለ ሄደ፣ ሰዎች በዓይናቸው ሊያዩት አይችሉም፤ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን የሆነውን እኛን ግን ማየት ይችላሉ። ስለዚህም በእኛ ውስጥ ክርስቶስን ማየት መቻል አለባቸው። የክርስትና ሕይወት ግባችንም ይኸው መሆን ይገባዋል። ሰዎች ክርስቶስን ከሕይወታችን እንዲያዩ ከተፈለገ፣ ክርስቶስ እንደኖረው እንኮር። በየዕለቱ ንግግራችንና አኗኗራችን በውስጣችን የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ያብራ። ሰዎች እግዚአብሔርን የሚያውቁት በክርስቶስ ነው። በውስጣችን በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነትም ሰዎች ክርስቶስን ያውቁታል (1ቆሮ. 3፡16፤ ገላ. 2፡20፤ ኤፌ. 2፡22 እና ገላጥዎን ይመለከታል)።

ራሳችንን እንመርምር። በቤተ ክርስቲያናችን ሰዎች ክርስቶስን ያዩታል? የእያንዳንዳችን ሕይወትስ ክርስቶስን ያንጸባርቃል? ወይስ ለጊዜው ወዲያ ወዲህ እንደምትልና ኋላ ግን እንደምትሞት ራሷ እንደተቆረጠ ዶሮ ዓይነት ነን? (1ዮሐ. 5፡12 ይመለከታል)።

ክርስቶስ ከሞት በመነሣትም ፈተኛና መጀመሪያ ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስን ከሞት አስነሣው። በክርስቶስ የሚያምኑትንም ሁሉ እግዚአብሔር ከሞት ያስነሳቸዋል። ልጆቹና ቤተሰቡ እንዲሆኑ እግዚአብሔር የሚያምኑትን መርጦአል። የእግዚአብሔር ቤተሰብ ስለሆነን ክርስቶስ ታላቅ ወንድማችን ነው (ሮሜ 8፡11፤ 29 እና ገላጥዎን ይመለከታል)።

19 እግዚአብሔር ኃይልን፣ ሥልጣንንና ጌትነትን ሁሉ ለክርስቶስ ሰጠው (ቁላ. 2፡9-10 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። እንዲህም ሲባል፣ እግዚአብሔር ሙላትን ሁሉ ለክርስቶስ ሰጥታል ማለት ነው። በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ አማካይነት እኛም የዚያ ሙላት ተካፋዮች እንሆናለን።

20 ክርስቶስን የሁሉም ነገር የበላይ (ቁ. 18) ሲያደርገው የእግዚአብሔር ዓላማ ምን እንደነበር ከዚህ እንመለከታለን። የእግዚአብሔር ዓላማ በእርሱ (በክርስቶስ) አማካይነት በሰማይም ሆነ በምድር ያሉትን ነገሮች ሁሉ ከራሱ ጋር ማስታረቅ ነበር።

ክርስቶስ በመስቀል ላይ መሥዋዕት ሆኖ ሲሞት፣ እግዚአብሔር የኃጢአታችንን ቅጣት ሁሉ በእርሱ ላይ አኖረ። ስለዚህም በክርስቶስ የምናምን ሁሉ ይቅርታን ስላገኘን፣ ከእንግዲህ በደለኞች አይደለንም (ኤፌ. 1፡7፤ ቁላ. 1፡14 እና ገላጥዎን ይመለከታል)። የኃጢአታችን መታጠብ ብቻ ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀናል። በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ሰላም ሆኖአል። እዚህ ላይ ሁለት ዋና ዋና

የደኅንነታችንን ገጽታዎች እናያለን፤ የኃጢአት ይቅርታና ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ። የኃጢአት ይቅርታና ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅን ያገኘነው በደሙ፣ ማለትም በክርስቶስ የመስቀል ላይ ሞት ነው (ሮሜ 5፡9-11፤ ኤፌ. 2፡13 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ሁሉንም ነገር ከራሱ ጋር ማስታረቅ፣ የእግዚአብሔር ዓላማ እንደነበር ጳውሎስ ይናገራል። ይህን ሲል ምን ማለት ነው? ሰይጣንና ርኩሳን መናፍስቱ ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀዋል፤ ስለዚህም ደኅንነትን ያገኛሉ ማለት ነው? በፍጹም እንደዚህ ማለት አይደለም። ፍጥረታት በሙሉ በክርስቶስ ሥልጣንና ጌትነት ሥር ይሆናሉ ማለት ነው። ስለዚህም ሰይጣንና ርኩሳን መናፍስቱ ሁሉ የዘላለም ቅጣትን አግኝተው፣ በክርስቶስ ሥልጣን ሥር ይሆናሉ (ኤፌ. 1፡22)።

21 በመጀመሪያ ሰዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ርቀው ተገለለው ነበር። ከፋና ራስ ወዳድ በመሆናቸው በአእምሮአቸው የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው። አንዳንድ ሰዎች፣ ሁሉ በተፈጥሮአቸው መልካም ናቸው የሚል አመለካከት አላቸው፤ ጳውሎስ ግን በዚህ አይስማማም። በአንድ ወቅት ሁላችንም የእግዚአብሔር ጠላቶች እንደነበርን ነው የሚናገረው።

22 አሁን ግን ክርስቶስ በመስቀል ላይ ስለሞተልን የኃጢአትን ይቅርታ አግኝተናል፤ ክርስቶስታችን ነጽተናል፤ ልንቀበለው ይገባ ከነበረ ቅጣትም አምልጠናል። በመሆኑም ሙሉ በሙሉ ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀናል (ኤፌ. 2፡13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

23 አንድ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቅን ደኅንነታችንን ማጣት እንችላለን? ይህ ጥቅስ ማመናችንን ካቋረጥን ደኅንነታችንንም እንደምናጣ የሚያመለክት ይመስላል። በእምነት ጸንተን ካልቆምን፣ የክርስቶስ ሞት ምንም አይጠቅመንም። በእምነት ድንጋል እምነታችንን ከተውን ግን ደኅንነታችንንም እናጣለን።

ይሁን እንጂ፣ አንድ ሰው ደኅንነትን ካገኘ በፍጹም ደኅንነቱን ማጣት አይችልም በማለት ብዙ ክርስቲያኖች ያምናሉ። ለዚህም እምነታቸው፡- ከዮሐንስ 10፡28 «እኔ የዘላለም ሕይወት እስጣቸዋለሁ፤ ስለዚህ ከቶ አይጠፉም፤ ከእኔ እጅ ማንም ነጥቆ አይወስዳቸውም» የሚለውን ያቀርባሉ። ሌሎች ደግሞ ይህ እውነት ነው፤ ምንም እንኳን ማንም ከኢየሱስ እጅ ነጥቆ ሊወስድን ባይችልም እኛ ራሳችን ከእጁ የመውጣት ማለትም እምነትን የመተው ምርጫ፤ አለን የሚል ምላሽ ይሰጣሉ። እምነታችንን ከተውን ሁኔታችን እጅግ የከፋ ይሆናል፤ (ሉቃ. 9፡62፤ 2ጴጥ. 2፡20-22 እና ገለጻዎቹን እንዲሁም ከአስተምህሮ ዳሰሳው «ደኅንነታችንን ማጣት እንችላለን?» የሚለውን ይመለከታል)። በእርግጠኝነት መናገር የምንችለው እስከዚህ ድረስ ነው።

እዚህ ላይ አንድ ሌላ ጥያቄ ይነሣል። አንዳንድ ክርስቲያኖች በመጀመሪያ በእምነት ብርቱዎች ይመስላሉ፤ ውለው አድረው ግን እምነትን ይተዋሉ፤ ወደ ቤተክርስቲያን መምጣታቸውን ያቋርጣሉ፤ እንደ ክርስቲያን አይኖሩም ወይም የእምነትን ሥራ አያደርጉም። ይሁን እንጂ፣ «አምናለሁ» ይላሉ፤ የእነዚህ ሰዎች እምነት ምን ዓይነት እምነት ነው? ሐሰተኛ እምነት ነው። እውነተኛ እምነት መልካም ሥራ፣ የፍቅርን ሥራ ያደርጋል። እምነታችን መልካም ሥራ ከሌለው ግን የሞተ ነው ማለት ነው (ያዕ. 2፡14-24 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ስለዚህም በእምነት ጸንተን በተሰጠንም ተስፋ ሳንናወጥ እንኑር (ዕብ. 10፡23 ይመለከታል)። ተስፋችን በክርስቶስ ወንጌል ነው፤ ይህም ወንጌል በዓለም ላሉት ሰዎች ሁሉ የታወጀ ነው።

ጳውሎስ ለቤተክርስቲያን በአገልግሎት መድከሙ (1፡24-29)

24 እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተክርስቲያን በሚቀበሉት መከራ ደስ ይላቸዋል (ማቴ. 5፡11-12፤ ዮሐዋ. 5፡41-42፤ ሮሜ 5፡3 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ምንም እንኳን ይህን መልእክት በጻፈበት ጊዜ ጳውሎስ በእስር ቤት ቢሆንም፣ ደስ ሲለው እንመለከታለን።

የክርስቶስ መከራ ምንም ያላሟላው ነገር የለም። የኃጢአታችንን ሸክም ተሸከሞአል፤ አስከፊና አስቃቂ ሞት በመስቀል ላይ ሞቷል። የተቀበለው መከራ ሁሉንም አሟላቶአል። ጳውሎስ የተቀበለው መከራ ግን የተሟላ ባለመሆኑ ገና ተጨማሪ መከራን መቀበል ነበረበት።

ጳውሎስ የክርስቶስ አካል ለሆነችው ቤተክርስቲያን ብዙ መከራ ተቀብሎአል (1ቆሮ. 4፡9-13፤ 2ቆሮ. 11፡23-28)። ምንም እንኳን ጳውሎስ ከቁላስይስ ክርስቲያኖች ጋር ተገናኝቶ ባያውቅም፣ (ኤፓፍራ ስለ እነርሱ በነገረው ብቻ ነው የሚያውቃቸው) መከራን የተቀበለው ለእነርሱም ጭምር ነበር።

እዚህ ላይ ከጳውሎስ ሕይወት የምንማረው ነገር አለ። ይኸውም ክርስቶስን መከተል የምንፈልግ ከሆነ፤ መከራን ለመቀበል ዝግጁ መሆን እንዳለብን ነው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ «የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ሆነው በመንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚፈለጉ ሁሉ ስደት ይገጥማቸዋል» (2ጢሞ. 3፡12) በማለት ጽፎለታል። ታዲያ፣ መከራ ወይም ስደት ለመቀበል ዝግጁ ነን? መከራ ወይም ስደት ሲደርስብን ደስ ለመሰኘት ፈቃደኞች ነን? መከራ በሌለበት ጊዜ «አዎን» ማለት ቀላል ነው፤ ከጠላቶቻችን ብቻ ሳይሆን ከወዳጆቻችን፣ በቤተክርስቲያን ካሉ ወንድሞቻችን ጭምር ስደት ሲደርስብን ይችላል። ከጳውሎስ ተሞክሮ የምንመለከተውም ይህን ነው (2ጢሞ. 1፡15)።

25 በቁላስይስ ቤተክርስቲያን ለተነሳው የሐሰት ትምህርት ምላሽ ለመስጠት፣ ጳውሎስ ስለ ሐዋርያነት ሥልጣን፣ ሙሉውን ወንጌል ለመስበክና ሐሰተኛ ትምህርትን ለማጋለጥ ስለመሾሙ ያሳስባቸዋል። ጳውሎስ የጻፈው ሁሉ ትክክልና የሚታመንበት በመሆኑ የቁላስይስ ክርስቲያኖች ሊያደምጡት ይገባል (ኤፌ. 3፡7፤ 2ጢሞ. 1፡11)።

26-27 በአንድ በኩል ስንመለከተው የእግዚአብሔር ቃል ትርጉም ከብዙዎች የተሰወረ በመሆኑ፣ ምስጢር ነው ማለት ይቻላል። ነገር ግን ምስጢር ለቅዱሳን ማለትም ልባቸው ለተከፈተና ለማመን ዝግጁ ለሆኑ ሁሉ ተገልጦአል።

ጳውሎስ ይህ ምስጢር ምን እንደሆነ በሌላ መልእክቱ ገልጦአል። ይኸውም እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት ሰዎችን ሁሉ ከራሱ ጋር ማስታረቁ ነው (2ቆሮ. 5፡19) አሁን እንኳን በውስጣችን በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋርና እርስ በርሳችንም ያስተራርቀናል። ይህ የደኅንነትን ተስፋ፣ የክብርን ተስፋ (ቁ. 27) ያገኘበት ወንጌል ለአይሁዳውያን ብቻ ሳይሆን የቁላስይስን ሰዎች ለመሳሰሉ አረማውያን ሁሉ ጭምር ነው (ኤፌ. 3፡8-9)።

28 እዚህ ላይ የጳውሎስን ስብከት ዐቢይ ርዕሰ ጉዳይ እንመለከታለን፣ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ክርስቶስን እናሳውቃለን። የሰብከትና የማስተማር ሁሉ ዐቢይ ዓላማ ምን እንደሆነ ሲገልጽ፣ እያንዳንዱ በክርስቶስ ሙሉ ሰው እንዲሆን ማድረግ ነው ይላል። የማያምን ሰው በክርስቶስ ሙሉ መሆን አይችልም፤ ስለዚህም «ሙሉ» የሚለው ቃል የሚመለከተው እያንዳንዱን አማኝ ነው። እኛ አማኞች፣ አንድ ቀን በሰማያት በክርስቶስ ፊት ስንቆም «ሙሉ» ሰው እንሆናለን።

⁴ በክርስቶስ መከራና በአማኞች መከራ መካከል ልዩነት አለ። ክርስቶስ መከራ የተቀበለው እኛን ለመዋጀት፣ እኛን ለማዳን ነው። በሌላ በኩል ደግሞ እኛ መከራን የምንቀበለው የሥራዎቹን ቃል ለማስፋፋት ነው። ወንጌልን ለዓለም ለማዳረስ ገና ብዙ መሠራት አለበት፤ ስለዚህም የምንቀበለው መከራ ገና የተገኘ አይደለም። ብዙውን ጊዜ ወንጌል የሚስፋፋው በአማኞች መከራ ነው።

³ አንዳንድ ሰዎች «እምነቱን የተወ» ሰው መጀመሪያውኑም አላመነም የሚል መልስ ይሰጡ ይሆናል። ይህ አባባላቸው እውነት ሊሆን ቢችልም እንኳ በሁለቱም መንገድ ማረጋገጫ የለንም። በእውነት ያመነትን የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ የሰዎችን የልብ አሳብ የሚመረምር እግዚአብሔር ብቻ ነው።

29 እውሎስ ብዙ የሚደክመውና የሚታገለው በራሱ ብርታት ላይሆን፤ በክርስቶስ ብርታት ነው። እንደ እውሎስ ሁሉ፤ እኛም ብንሆን ድካማችን ሁሉ ከንቱ ሆኖ እንዳይቀር በራሳችን ብርታት ምንም ለማድረግ እንሞክር። ያለ ክርስቶስ ኃይል ምንም ዋጋ ያለው ነገር ለእግዚአብሔር መሥራት አንችልም (ዮሐ. 15፥5 እና ገልጻውን ይመለከታል)። በክርስቶስ ኃይል ግን ሁሉን ማድረግ እንችላለን (ፊል. 4፥13)።

ምዕራፍ 2

እውሎስ ለቁላስይስ ሰዎች ያደረገው ተጋድሎ (2፥1-5)

1-3 እውሎስ በቁላስይስና በሉዶቶያስ ስተሞች ከነበሩት ክርስቲያኖች ጋር ተገናኝቶ ባያውቅም፤ ብዙ ታግሎላቸዋል፤ ብዙ ደከሞላቸዋል። በተለይም ደግሞ የቁላስይስ አማኞች በእውሎስ ልብ ውስጥ ትልቅ ስፍራ ነበራቸው። ይህን መልእክት የሚጽፍላቸውም ልክ እንደመጋቢያቸው ሆኖ ነው። ለእነዚህ በአካል አግኝቶአቸው ለማያውቀው አማኞች፤ እውሎስ የታገለበት ዓላማ፤ ለባቸው ተጽናኝቶና በፍቅር ተሳስረው ፍጹም ማስተዋል የሚያስገኘውን የእግዚአብሔር ምስጢር የሆነውን ክርስቶስን እንዲያውቁ ነው (ቁ. 2)።

የክርስቶስና ዐቢይ መልእክት ክርስቶስን ማወቅ ነው። እኛ ክርስቲያኖች የክርስቶስ ተከታዮች እንጂ፤ የአንድ ዓይነት ሃይማኖት ተከታዮች አይደለንም። የምናምነው ፍልስፍናን ወይም የሰው አስተሳሰብን አይደለም፤ የምናምነው በግል ሕይወታችን ማወቅ የምንችለውን ክርስቶስን ነው። በግላችን ክርስቶስን የማናውቀው ከሆነ፤ ክርስቲያኖች ነን ማለት አንችልም።

ክርስቶስን የምናውቀው በእምነት ነው። እምነት ለሌላው ሰው ክርስቶስ ምስጢር ነው። በክርስቶስ ስናምን ምስጢሩ ይገለጻል። በክርስቶስ ስናምን መንፈስ ቅዱስ ማለትም የክርስቶስ መንፈስ ወደ ልባችን ይገባል፤ በመንፈሱ አማካይነትም ከእርሱ ጋር ግላዊ ኅብረት ይኖረናል።

ክርስቶስን ስናውቅ በእርሱ ውስጥ ተሰውሮ ያለውን የጥበብና የዕውቀት ህብት እንቀበላለን (ቁ. 3) ስለዚህም ክርስቶስን ማወቅ ማለት፤ ሁሉን ወይም ማንኛውንም ነገር ማወቅ ማለት ነው!

4 በሐሰተኛ መምህራን እንዳይላሳቱ አንባቢዎቼ ክርስቶስን እንዲያውቁ የእውሎስ ፍላጎት ነው። ለመሆኑ ሐሰተኛ መምህራን የሚያስተምሩት ምንድነው? ሐሰተኛ መምህራን ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንዳይደለ ያስተምራሉ። ወይም ደግሞ ከክርስቶስ ውጪ መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ ማግኘት እንደሚቻል ያስተምራሉ። እነዚህ መምህራን ሰው ሠራሽ ወግን ቢያስተምሩም ጥበባቸው ምድራዊ እንጂ የእግዚአብሔር አይደለም (ቁ. 8)።

5 እውሎስ ልክ ከእነርሱ ጋር እንደ እንዳለ ሆኖ ነበር ለቁላስይስ ሰዎች የሚያስብላቸው አንድ እውነቱ ከሆነ፤ በመንፈስ አብሮአቸው ነበር። እኛም ብንሆን ምንም እንኳ በአካል ባናውቃቸው፤ በመካከላችን የብዙ ኪሎ ሜትር ርቀት ቢኖር፤ በመንፈስ ከምናስብላቸውና ከምንወዳቸው ሰዎች ጋር አብረን ነን።

በክርስቶስ የሚገኝ የተሟላ ሕይወት (2፥6-23)

6-7 ጌታ ክርስቶስን በተቀበላችሁት ዓይነት ከእርሱ ጋር አንድ ሆናችሁ ኑሩ። ክርስቶስን በእምነት እንደተቀበልነው ሁሉ በእምነት ከእርሱ ጋር አንድ ሆነን እንኑር።

ክርስቶስን ጌታ አድርገን የተቀበልንበት ጊዜ ትዝ ይለናል? ምን ዓይነት ሕይወት ነበር? በደስታ፤ በሰላምና

በፍቅር ተሞልተን ነበር። በዚያው ዓይነት ሕይወት ክርስቶስን በተቀበላችሁበት ሕይወት ኑሩ ነው የሚለው።

በእርሱ ተመሥርተንና ጸንተን እንኑር (ቁ. 7)። ክርስቶስ የወይን ግንድ እኛም ቅርንጫፎች ነን። ከእርሱ ከተለየን በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንሞታለን (ዮሐ. 15፥4-5 እና ገልጻውን ይመለከታል)።

በዓለት ላይ እንደተዘራውና በቂ አፈር ስለሌለው ወዲያውኑ እንደሚጠወልገው ዘር አንሁን (ማር. 4፥5-6፤ 16-17 እና ገልጻውን ይመለከታል)። ወይም ደግሞ በእሾህ መካከል እንደተዘራውና ነገር ግን የዚህ ዓለም ሐሳብ የሀብት ፍቅርና ሌላውም ከንቱ ምኞት (ማር. 4፥7፤ 18-19 እና ገልጻውን ይመለከታል) እንደሚያንቀው ዘር ዓይነት አንሁን።

8 እዚህ ላይ እውሎስ ስለሁለት ዓይነት ዕውቀቶች ይናገራል፤ የመጀመሪያው ከክርስቶስ የሚገኘው ዕውቀት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ከዓለም ማለትም ከሰው የሚገኘው ዕውቀት ነው። በዙሪያችን ብዙ ሰው ሠራሽ ፍልስፍናዎች አሉ፤ ይሁን እንጂ፤ በክርስቶስ ከሚገኘው ጥበብ ጋር ስንጸናጽራቸው ከንቱና አታላይ ናቸው። ክርስቲያን ነን በሚሉ እንዳንድ ሰዎች የቀረቡ ብዙ «ክርስቲያን» ፍልስፍናዎች አሉ፤ ይሁን እንጂ ፍጹም ስሕተት ናቸው። እነዚህ ሰዎች ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን፤ የሕያው እግዚአብሔር በሥጋ መገለጥ መሆኑን ይከዳሉ። ሌላው ቀርቶ እውነተኛ ክርስቲያኖች እንኳ በእነዚህ ሰዎች ከንቱና አታላይ ፍልስፍና ሲላሳቱ ይችላሉ።

9 የእግዚአብሔር በሥጋ መገለጥ ምን ማለት እንደሆነ እውሎስ በዚህ ጥቅስ ሲያመለክት «የመለኮት ፍጹም መላት በሰውነት ተገልጦ የሚኖረው በክርስቶስ ነው» ይላል። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ምስል አይደለም። የእግዚአብሔር ሠውባላደር ወይም ተወካይም አይደለም። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ እግዚአብሔር ነው። ክርስቶስ የመለኮት ፍጹም መላት ነው (ቁላ. 1፥19 ይመለከታል)።

የእግዚአብሔር መላት ምን ማለት ነው? እንደፍቅር፤ ብርሃን፤ እውነት፤ ኃይል፤ ጥበብና ቅድስና ወዘተ. የመሳሰሉት ባሕርያት ሁሉ በአንድነት ተወስደው የእግዚአብሔር መላት ናቸው። እነዚህ የእግዚአብሔር ባሕርያት ሁሉ በክርስቶስ ውስጥ ይገኛሉ። የእግዚአብሔር መላት በክርስቶስ መኖሩን ያስተውሏል። እግዚአብሔር አሁንም በክርስቶስ ይኖራል። ክርስቶስ የእግዚአብሔር እውነተኛ መገለጥ ሆኖ ይኖራል። ክርስቶስ የእግዚአብሔር በሥጋ መገለጥ ነው። ከመጀመሪያው አንስቶ ነበረ፤ ለዘላለምም ይኖራል።

10 በክርስቶስ በማመን እኛም የዚያ መላት ተካፋዮች ነን (ኤፌ. 3፥19)። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በእግዚአብሔር ባሕርያት ሁሉ እንሞላለን። በእግዚአብሔር ባሕርያት ከተሞላን ደግሞ የተሟላን ነን ማለት ነው! ከዚህ ጋር ስንጸናጽራው፤ ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ የተለየ ሕይወት ባደና ትርጉም አልባ ነው።

ክርስቶስ ራስ እና ጌታ እንደሆነ እውሎስ ብዙ ጊዜ ደጋግሞ ጽፎአል። ከኃይላትና ከሥልጣናት ሁሉ በላይ ነው (ኤፌ. 1፥20-22፤ ፊል. 2፥9-11 እና ገልጻዎቹን ይመለከታል)።

11 ከእርሱ ጋር (ክርስቶስ) አንድ በመሆን ተገርዛችኋል። መገረዝ ሽለፈትን ማስወገድ ማለት ነው። በአይሁድ ባሕል መሠረት ማንኛውም ወንድ በተወለደ በስምንተኛ ቀኑ ይገረዝ ነበር። እውሎስ በሕይወት በነበረበት ዘመን መገረዝ እንደ አይሁዳዊነት ልዩ ውጫዊ ምልክት ይቆጠር ነበር (ዘፍ. 17፥9-14)።

እዚህ ላይ እውሎስ መገረዝ የሚለውን ቃል የሚጠቀምበት ኃጢአተኛውን⁶ ሥጋ የማስወገድ ዓይነተኛ

⁵ ሉዶቶያስ ከቁላስይስ አሥራ አንድ ማደል ትርታለች፤ ይህ መልእክት እዚያ ላለችው ቤተክርስቲያንም እንዲነበብ የእውሎስ ፍላጎት ነው (ቁላ. 4፥15-16 እና ገልጻውን ይመለከታል)።

⁶ ኃጢአተኛ ባሕርይ ከሚለው ይልቅ፤ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «ሥጋ» የሚለውን ቃል ይጠቀማሉ፤ ይህም የግሪኩ ቃል በቃል ትርጉም ነው። ለፋ. ላለ ማብራሪያ ገላትያ 5፤ 13፤ 16-17፤ 24 እንዲሁም ከመጽሐፍ ቅዱስ ገርዝር ሥጋ የሚለውን ይመለከታል።

ምሳሌ በማድረግ ነው። በክርስቶስ መገረዝ ማለት በመንፈሳዊ ሕይወት «መገረዝ»፤ በልባችን መቀደስ ማለት ነው (ኤር. 4፡41 ሮሜ 2፡28-29 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

12 በክርስቶስ መገረዝ ብቻ ሳይሆን፤ አማኝ በጥምቀት አማካይነት ከእርሱ ጋር ተቀብሮአል። ጥምቀት የኃጢአታችን መታጠብ ምሳሌ ነው። በእምነት ስንጠመቅ ከኃጢአታችን እንነጻለን፤ እንጠራለን።

እንግዲህ ጳውሎስ የግርዛትንና የጥምቀትን ምሳሌነት የሚጠቀምበት በክርስቶስ የሚገኘውን አዲስ ሕይወት ለመጀመር የአሮጌው ባሕርያችን መወገድን ለማመልከት ነው።

በዚህ ዐውደ ምንባብ መሠረት ስንመለከተው፤ ጥምቀት የአሮጌው ባሕርያችን «መሞት» ነው። እንግዲህ በክርስቶስ ወዳለው አዲስ ሕይወት ከመግባታችን በፊት ከኃጢአት መንጻት ብቻ ሳይሆን፤ «መሞትም» ይኖርብናል ማለት ነው። አሮጌው ኃጢአተኛ ባሕርያችን ሲሞት ብቻ ነው አዲስ መንፈሳዊ ሕይወትን የእግዚአብሔር ኃይል እኛንም ከመንፈሳዊ ሞት አስነስቶ በአዲስ ሕይወት ያኖረናል። ይህም የሚሆነው በእምነት ነው።

እዚህ ላይ እውነተኛ መንፈሳዊነትን እንመለከታለን። ማንም ክርስቲያን ሆኖ «መወለድ» የማይችልበትን ምክንያት እንረዳለን። አንድ ሰው ክርስቲያን እንዲሆን ከተፈለገ በመጀመሪያ መሞት ከዚያ በኋላም ዳግም መወለድ አለበት (ዮሐ. 3፡3፤ 5 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

በጥምቀት አማካይነት ከክርስቶስ ጋር ከተቀበርን በኋላ ክርስቶስን ከምት ባስነሳው በእግዚአብሔር ኃይል በማመናችን እኛም ከምት እንደምንነሣ ጳውሎስ ይናገራል። ክርስቶስን ከምት ያስነሳው የእግዚአብሔር ኃይል እኛንም ከመንፈሳዊ ሞት አስነስቶ በአዲስ ሕይወት ያኖረናል። ይህም የሚሆነው በእምነት ነው።

13 በክርስቶስ ከማመናችን በፊት በመንፈሳዊ ሕይወታችን የሞትን ነበርን። በኃጢአታችንና ኃጢአተኛ ሥጋችን ባለመገረዝ ምክንያት መታን ነበርን። የኃጢአተኛ ሥጋችን አለመገረዝ ማለት አሮጌው ባሕርያችን በክርስቶስ ከመወገዱ በፊት የኖርንበት ሕይወት ነው። በኋላ ግን በጸጋው አማካይነት ሕያዋን አደረገን፤ ይቅር አለን። በእምነት አማካይነት በጸጋው አዲስ ሕይወት ማለትም ዘላለማዊ ሕይወትን ተቀበልን (ኤፌ. 2፡1-2፤ 4-6፤ 8 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

14 እዚህ ላይ የተጠቀሰው የዕዳ ጽሑፍ በብሉይ ኪዳን የሚገኘው የአይሁድ ሕግ ነው።፩ በዚህ ሕግ መሠረት አንዲቱን ሕግ እንኳ የተላበፈ ሌሎች ሕጎች ሁሉ እንዳፈረሰ ይቆጠራል (ያዕ. 2፡10)፤ እንዲህ ዓይነቱን ሰው ሕጉ ይኮንነዋል እንጂ ይቅርታ አያደርግላትም።

በታላቅ ምሕረቱና ፍቅሩ ግን እግዚአብሔር ያንን የዕዳ ጽሑፍ ደመሰሰው ማለትም የአይሁድ ሕግ የሚያስከትለውን ቅጣትና ኩነኔ ደመሰሰው። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በተሰቀለበት ጊዜ ፍርድና ኩነኔ የሚያስከትለውን የዕዳ ጽሑፍ ቸነከረው፤ ማለትም ምንም ኃይል እንዳይኖረው አደረገ።

ይሁን፣ እንጂ፤ ሕጉ የሚደመሰሰው እንዲሁ አይደለም። አንድ ሰው ሕጉ የሚያስከትለውን ቅጣት መቀበል አለበት። አንድ ሰው ለሰዎች የሚገባውን ፍርድ መቀበል አለበት። አንድ ሰው ቅጣታችንን ተቀብሎአል፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለዚህም እርሱ በመስቀል ላይ ሲቸነከር ሕጉም ከእርሱ ጋር ተቸንከሮአል። ቅጣታችንን

ተቀበለ። ከእንግዲህ ወዲህ ሕጉ አይፈርድብንም (ሮሜ 8፡1 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

15 ክርስቶስ ከሞት ሲነሣ፤ አለቆችና ሰላጣናትን ትጥቅ አስፈታቸው። እነዚህ አለቆችና ሰላጣናት ሰይጣንና ርኩሳን መናፍቅቱ ናቸው (ኤፌ. 6፡12)። በአንድ ወቅት እስረኞቻቸው ነበርን፤ አሁን ግን ክርስቶስ ሰላሸነፉቸው ከቁጥጥራቸው ነጻ ወጥተናል። በሰይጣን ቁጥጥር ሥር በነበርንበት ወቅት በመንፈሳችን መታን ነበርን። ኢየሱስ ግን ሞትን ድል ነሣው (ሮሜ 6፡9፤ 2ጢሞ. 1፡10) ይህን በማድረጉም ከመንፈሳዊ ሞት አዳንን። ይህን በመሰለ መንገድ እነዚህን የሰይጣን አለቆችና ሰላጣናት ምርኮኞች ሆነው በይፋ እንዲታዩ አደረጋቸው። በሌላ አነጋገር አዋረዳቸው ማለት ነው።

16-17 የአይሁድ ሕግ ሁለት ዋና ዋና ክፍሎች አሉት። የመጀመሪያው «ሞራላዊ ሕግ» ዐሥሩ ትእዛዞችን የመሳሰሉ ሲሆኑ፤ ሁለተኛው ግን ስለ መሥዋዕት ማቅረብ፤ ስለ መንጻት ሥርዓትና ስለ አይሁድ በዓሎች አካባቢን ያካተተው ሕግ ነው። ይህ ሕግ በመቶዎች የሚቆጠሩ ደንብና ሥነ ሥርዓቶችን ያካትታል (ማር. 7፡1-4፤ ኤፌ. 2፡15 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ይህን ሕግና ደንቡን ሁሉ ደመሰሰ (ቁ. 4) ይሁን እንጂ፤ በቁልስደስ የነበሩ አንዳንድ አማኞች ለእነዚህ ደንቦችና ሥነ ሥርዓቶች እየተገዙ ነበር። ይህም ብቻ ሳይሆን፤ እነዚህን ደንቦችና ሥነ ሥርዓቶች የማያከብሩ ክርስቲያኖችን እያወገዙ ነበር። አንድ ሰው እነዚህን ደንቦችና ሥነ ሥርዓቶች በሚገባ ካልጠበቀ አይደንም በማለት እያስተማሩ ነበር።

ጳውሎስ ግን፤ እንዲህ ያለ ስሕተት የሚያስተምሩትን በፍጹም አትስሙታቸው ይላል፤ ሰው የሚድነው በጸጋ አማካይነት በክርስቶስ በማመን ብቻ ነው። ክርስቶስ እነዚህን ደንቦችና ሥርዓቶች ደምስሶአቸዋል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ጠቀሜታ የላቸውም። ወደ ፊት ለሚመጡት ነገሮች እንደ ጥላ ናቸው (ቁ. 17)፤ ማለትም የክርስቶስ «ጥላ» ናቸው። አንድ ሕግ ብቻ አለን ይኸውም ለክርስቶስ መታዘዝ ነው።

ይህ በክርስትናና በሌሎች ሃይማኖቶች መካከል ይለውን ልዩነት ያመለክተናል። ሌሎች ሃይማኖቶች ብዙ ደንቦችና ሥርዓቶች አሉአቸው። እነዚህን ደንቦችና ሥርዓቶች በሚሟላት እንድናለን ብለው ያምናሉ። በሌላ አነጋገር ለእነርሱ እነዚህ ደንቦች ወደ ሰማይ የሚያደርሱ መንገዶች ናቸው ማለት ነው።

በክርስትና እምነት ግን እነዚህ ደንቦችና ሥርዓቶች አስፈላጊዎች አይደሉም። የሚያስፈልገው ክርስቶስ ብቻ ነው። ወደ ሰማይ የሚያደርስ መንገድ ክርስቶስ ራሱ ነው (ዮሐ. 14፡6 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ሰው ወደ ሰማይ የሚደርሰው ደንቦችን በመከተል ሳይሆን፤ ክርስቶስን በመከተል ነው። ከክርስቶስ ውጪ የመጻፍ መንገድ የለም (ዮሐ. 4፡12)።

18 በቁልስደስ ከነበሩ የሐሰት መምህራን አንዳንዶቹ፤ አንድ ሰው ደንብነትን እንዲያገኝ ከተፈለገ፤ ለየት የሚል መከራን መቀበልና ራሱን ማዋረድ አለበት በማለት ያስተምሩ ይላሉ። በእነርሱ አስተሳሰብ መላእክት እግዚአብሔርንና ሰውን ያማልዳሉ። ልዩ ራዕይ እንደሚታያቸውም ይናገራሉ፤ የዚህ ዓይነት ልምምድ የሌላቸውን ግን ይንቃሉ።

ጳውሎስ እንዲህ ያለው ትምህርት ስሕተት እንደሆነ ይናገራል። ሰው በሌላ ትሕትና፤ በመላእክት ልምዶች በተለያዩ መንፈሳዊ ልምምዶች አይድንም። ሰው የሚድነው በክርስቶስ በማመን ብቻ ነው። መላእክት በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል አያማልዱም ወይም መካከለኛ አይደሉም። በእግዚአብሔርና በሰው መሃል ያለው መካከለኛ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው (1ጢሞ. 2፡5፤ 1ዮሐ. 2፡1 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ስለዚህ እምነታችንን ከክርስቶስ ላይ አንስተን ዋጋ በሌላቸው ነገሮች ላይ አናኑር። እንደዚያ ካደረግን ደንብነታችንን በሚያሳጣን አደጋ ውስጥ እንወድቃለን።

19 በቁ. 18 ጳውሎስ እንደሚገልጻቸው ያሉ ሐሰተኛ መምህራን፤ ራስ ከሆነው ከክርስቶስ ጋር ምንም ግንኙነት

⁷ በዚህ ዓለም እስካላን ድረስ ኃጢአተኛ ባሕርያችንን «ቆርጠን መጣል» ወይም «አውልቀን መጣል» አንችልም። የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ካልዘገነ በቀር ኃጢአተኛ ባሕርያችን ዘወትር እንቅፋት ይሆንብናል።

በሌላ በኩል ስንመለከተው ደግሞ በመንፈስ አማካይነት፤ ኃጢአተኛ ባሕርያችንን ገደል አልባ፤ ሕይወት አልባ ማድረግ «መስቀል» ይቻላል (ገላ. 5፡24)። እዚህ ላይ ጳውሎስ ኃጢአተኛ ባሕርይን አውልቆ ስለመጣ ሲናገር ይህን ማለቱ ነው። ሕይወታችሁን የሚገኘውን ኃጢአተኛ ባሕርይ አውልቃችሁ ጣሉ ማለቱ ነው።

⁸ የአይሁድ ሕግ በዘጸአት፤ በዘሌዋውያን፤ በዘኁልቂ፤ በዘዳግም የተጻፈው ነው፤ እግዚአብሔር ለአይሁድ ሕዝብ የሰጠው ሕግ ነው። ሰፋ ላለ ማብራሪያ ከሙዳዩ ቃላት ዝርዝር ሕግ የሚለውን ይመለከታል።

የላቸውም። የሚከተሉት ሥጋዊ አስተሳሰብን ነው (ቁ. 18)። እንዲህ ያሉ የሐሰት አስተማሪዎች ቤተክርስቲያንን በአያሌው ይገዳሉ። ቤተክርስቲያን እንደ አካል ናት፤ ስለዚህም እያንዳንዱ የአካል ክፍሎች፤ በራስ ማለትም በክርስቶስ ሥር መሆን አለባቸው። እንደዚያ ካልሆነ የአካል ክፍሎች በኅብረት አይሠሩም፤ አካልም አያድግም (ኤፌ. 4፡15-16)።

20-21 አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን ብዙ ባርያዎች ነበሩ። እነዚህ ባርያዎች እንደጌቶቻቸው ንብረት ይቆጠሩና ሕይወታቸውን መሎ ይገዙ ነበር እንጂ የራሳቸው ነጻነት አልነበራቸውም። አንድ «ነፃ» የመውጫ መንገድ ብቻ ነበራቸው፤ ይኸውም ሞት ነው! አንዴ ከሞቱ ከገዢዎቻቸው «ነጻ» ይሆናሉ።

እዚህ ላይ እውሉስ ባርያዎችን እንደ ምሳሌ የሚያነሳቸው በመንፈሳዊ መልኩ በቄላስይስ ሰዎች የተፈጸመውን ነገር ለማሳሰብ ነው። ከክርስቶስ ጋር ምታታኝል (ቁ. 20) ስለዚህም ከቀድሞ ገዢዎችሁ ከሰይጣን ነጻ ወጥታችኋል ይላቸዋል። ከዓለምና ከሰይጣን መንግሥት ነጻ ናችሁ።፤ ታዲያ፤ ለምንድነው ራሳችሁን የሰይጣን ባርያዎች የምታደርጉት? ከሕግ ነፃ ወጥታችኋል፤ ከዚህ ዓለም ነገር ተለይታችኋል። ለምን እንደዚህ ላሉ ትእዛዞች ትገላቸዋሉ? ይላቸዋል (ሮሜ 6፡5-7፤ 7፡4-6፤ 8፡1-2፤ ገላ. 4፡8-11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

በክርስቶስ ካመኑ በኋላ እንኳ ብዙዎች ከድሮው ሃይማኖታቸው ደንብና ትእዛዛት መላቀቅ ያቅታቸዋል። በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፤ የቀድሞውን መንገዳቸውን ግን አልተውታም። ይሁን እንጂ፤ ለቀድሞው ሃይማኖታችን ደንቦችና ትእዛዛት እየተገዛን በክርስቶስ አምናል ማለት አይቻልም፤ ክርስቲያን ከሆንን በኋላ ከዚህ ዓለም ነገሮች መላቀቅ አለብን። እንዲህም ሲባል ወደ መንግሥተ ሰማይ ያደርሱናል ብለን የያዝናቸውን የድሮው ሃይማኖታችንን ደንቦችና ሥርዓቶች እርግፍ አድርገን መተው አለብን ማለት ነው።

22 የሰዎች ባሕል፤ ደንብና ሥርዓት ምግብን በመላሰሉ ዘላቂነት በሌላቸው ነገሮች ላይ የሚያተኩሩ ናቸው። ባሕሎችና ደንቦች ዘላቂ አይደሉም፤ ያልፋሉ። ለዘላለም ጸንቶ የሚኖር የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው።

ባሕልና ሥርዓታቸውን ባለመከተላቸው አይሁዳውያን በኢየሱስና በደቀ መዛሙርቱ ላይ ለመፍረድ ሞከረዋል። ኢየሱስ ግን «የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ» አላቸው (ማር. 7፡8)።

23 መነኩሴዎችንና ባሕላቸውን ስናይ «እንዴት ሃይማኖተኞች ናቸው?» ብለን እናስባለን። «ራሳቸውን አጎላቁለዋል፤ መልካም ሥራ እየሰሩ ነው፤ ራሳቸውን የመቆጣጠር ችሎታ፤ ጠንካራና ጽኑ መመሪያዎች አሉዋቸው ስለዚህም ቅዱሳንና አስተዋዮች ናቸው» በማለት እናስባለን። ይሁን እንጂ፤ ቅዱሳንና ጥበብ ያላቸው ቢመስሉም፤ መስለው እንደሚታዩት አይደሉም። እነዚህ ነገሮች ሰው ሠራሽ ትእዛዝና ትምህርት ላይ የተመሠረቱ እንጂ መንፈሳዊ አይደሉም (ቁ. 22)።

ከዚህም በላይ ሥጋዊ ስሜትን ማለትም ኃጢአተኛ ባሕርይን በመቆጣጠር ረገድ ሞጋ ቢስ ናቸው። ደኅንነትን አያስገኙም። በራሳችን ጥሪትና መልካም ሥራ እንድናለን ብለን የምናስብ ከሆነ፤ ወይ ተስፋ እንቆርጣለን ወይም ደግሞ እንታቦያለን፤ በሁለቱም መንገድ እንከራለን። ኃጢአተኛ ባሕርያችንን ማሸነፍና ደኅንነትን ማግኘት የምንችለው በክርስቶስና በክርስቶስ ጽድቅ ስንታመን ብቻ ነው።

ምዕራፍ 3

የቅድስና ሕይወት ሕጎች (3፡1-17)

1 የክርስቶስ ከሞት መነሣት በጣም አስደናቂ ከሰተት ነው። የእኛ የአማኞች ከሞት መነሣትም እንዲሁ አስደናቂ ነው (ሮሜ 6፡8፤ ቁላ. 2፡12 ይመለከታል)። ከሞት ከተነሣን በኋላም አዲስ ሕይወትን፤ ዘላለማዊ ሕይወትን ተቀብለናል። በክርስቶስ በማመን ከሞት ወደ ሕይወት፤ ከጨለማ ወደ ብርሃን፤ ከሰይጣን መንግሥት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ተሸጋግረናል። ስለዚህም ይላል እውሉስ፤ እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከምት ከተነሣችሁ በላይ በሰማይ ማለትም የእግዚአብሔርን መንግሥት ነገሮች በብርቱ ፈልጉ። ከሁሉም በላይ ደግሞ ልባችንን በክርስቶስ ላይ እናድርግ። ዓለምን ይበልጥ በወደድን መጠን እግዚአብሔርን በሚገባ መውደድ ስለማንችል የዚህ ዓለም ነገሮችን አንውደድ። እግዚአብሔርንና ዓለምን በአንድ ላይ መውደድ አይቻልም (ማቴ. 6፡19-21፤ 24፤ 1ዮሐ. 2፡15-17 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

2 በክርስቶስ አዲስ ሕይወትን አማኝተናል፤ አዲስ አእምሮም ሊኖረን ይገባል፤ የዓለም በነበርንበት ጊዜ እናስብ እንደነበረው ማሰብ የለብንም። የዓለም በነበርንበት ጊዜ በአሮጌው ዓለማዊ ባሕርይ እንኖር ነበር። አሁን ግን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት አማኝተናልና በዚያ አዲስ ባሕርይ እንኑር (ገላ. 5፡25 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

3 የሞተ ሰው የዚህ ዓለም ነገሮችን ያደርጋል? በፍጹም አያደርግም። እኛም ለዓለም ሞተናልና የዚህ ዓለም ነገሮችን ማድረግ የለብንም። ስለዚህም አእምሮአችንን በዚህ ዓለም ነገሮች ላይ ማድረግ አይገባንም። አሮጌው ሕይወታችን አከትሞአል፤ ከክርስቶስ ጋር የተሰወረ አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት አማኝተናል።

እውሉስ አዲሱ ሕይወታችን ከክርስቶስ ጋር በእግዚአብሔር ተሰውሮአል ይላል። ለዓለማዊ ሰው መንፈሳዊ ነገሮች «የተሰወረ» ናቸው።¹⁰ ዓለማውያን ከክርስቶስን አያዩም፤ በክርስቶስ ያለንን አዲስ ሕይወትም አያስተውሉም። ይሁን እንጂ፤ የአዲሱን ሕይወታችንን ፍሬ ማለትም መልካሙ ሥራችንን፤ ፍቅራችንንና ደስታችንን ማየት ይችላሉ።

ዓለማውያን ከክርስቶስን አያዩትም፤ እኛ ግን እናየዋለን (ዮሐ. 14፡19-20 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

4 አሁን ክርስቶስ ከሰዎች ተፈጥሮአዊ ዓይን ተሰውሮአል፤ አንድ ቀን ግን ሲመጣ ለሰዎች ሁሉ ይገለጣል (ማር. 13፡26፤ 14፡61-62 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እኛም ከእርሱ ጋር በከብር እንገለጣለን (ሮሜ 8፡19-23)።

እዚህ ላይ እውሉስ ክርስቶስ ሕይወታችን እንደሆነ ይናገራል። ክርስቶስ የሕይወታችን ምንጭ ነው፤ የሕይወታችን መድረሻ ግብ ነው፤ የሕይወታችን ዓላማና በረከት ነው። ሕይወታችን በእርሱ ውስጥ ነው፤ የእርሱም ሕይወት በእኛ ውስጥ ነው።

እንዲህ ከሆነ ደግሞ ልባችን በእርሱ ላይ ይሁን! ጌታችን፤ የዘላለም ሕይወታችን፤ ርስታችንና ሽልማታችን በሰማይ ናቸው። ስለዚህ ልባችንንና አእምሮአችንን በላይ ባሉ ነገሮች ላይ እናድርግ። ልባችንን ለምንድነው በዚህ ዓለም ነገሮች ላይ የምናደርገው? (ቁ. 2)

5 በእናንተ የሚገኙትን የምድራዊ ሕይወት ምቹቶች ማለትም የአሮጌው ባሕርያችሁን ምቹትና ሥራ ግደሉ። ኃጢአት የሚመነጨው ከልባችን፤ ከኃጢአተኛው ባሕርያችን ነው። ከዚያ በኋላ ደግሞ የተለያዩ የሰውነት ክፍሎቻችን ኃጢአት ያደርጋሉ። ስለዚህም ከማንኛውም ነገሮች ሁሉ ይልቅ አሮጌው ባሕርያችንን እናስወግድ (ገላ. 5፡24 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ኢየሱስ ራሱ «እጅህ ቢያስተህ ቆርጠህ ጣለው» ብሏል (ማር. 9፡43)። ስለዚህ እውሉስ ወደ ኃጢአት የሚመራችን ማንኛውንም ነገር እናስገዛው ወይም «እንቁረጠው» ማለቱ ነው።

የሰውነት ክፍሎቻችን በአንድ ወቅት ከፋ ነገሮችን ሲያደርጉ ነበር፤ ሰይጣንን ለማገልገል ተጠቅመንባቸዋል።

⁹ ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዢ ነው (ዮሐ. 12፡31)፤ ሰፋ ላለ ማብራሪያ ከሙዳየ ታላቁ ሰይጣን የሚለውን ይመለከታል።

¹⁰ ዓለማውያን ከእግዚአብሔር ይልቅ ዓለምን የሚወዱ ሰዎች ናቸው።

አሁን ግን ከዓለም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ተጠርተናል። አሮጌው ሰው (ቁ. 9) ከክርስቶስ ጋር ጥቀኝነት (ሮሜ 8፥61 ኤፌ. 4፥22 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ስለዚህም አሮጌው ሰው ከሞተ አሮጌው ምኞታችንና ሥራችንም መሞት ማለትም መገዛት አለበት (ማር. 9፥43-47)። ሮሜ 6፥11-13፤ 8፥13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል።

እዚህ ላይ ጳውሎስ አንዳንድ ትላ ብለው የሚታዩ ኃጢአቶችን ይጠቅሳል። ከቶ ምኞት ጣዖትን እንደማምለክ ነው። ምክንያቱም የምንኖረውን ነገር ከእግዚአብሔር አስበልጠን ወድደንዋል፤ ከእግዚአብሔር አስበልጠን ከወደድነው ደግሞ ጣዖት ሆኖብናል ማለት ነው (ኤፌ. 5፥5)።

እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ይነሳል። በቁ. 3 ላይ ጳውሎስ «ምታችኋልና» ብሎ አሁን ደግሞ ቁ. 5 ላይ «በእናንተ የሚገኙትን የምድራዊ ሕይወት ምኞቶች ግደሉ» ይላል። አሮጌው ባሕርያችን ከሞተ እንዴት ነው የምንገድለው? ለምንድነው ጳውሎስ ቀድሞውን የሞተውን ነገር አስገዝተ የሚለን? በቁ. 3 ላይ አሮጌው ባሕርያችን እንደሞተ፤ በቁ. 5 ላይ ግን ማንኛውንም ኃጢአት ሲያደርግ እንመለከታለን። በአንድ ወቅት የሞተው በሌላው ጊዜ ደግሞ ከበፊቱ በበለጠ ሁኔታ ሕያው ሆኖአል። እንዴት ሊሆን ይችላል?

ሁለቱም አባባሎች ትክክል ናቸው። በአንድ በኩል ስንመለከተው አሮጌው ሰዎችን ጥቀኝነት፤ ኃጢአታችን ይቅር ተብሎአል፤ ደኅንነትን አግኝተናል፤ ከሰይጣን መንግሥት ነጻ ወጥተናል። ምንም እንኳ ይህ ሁሉ እውነት ቢሆንም፤ በሞት እስክንለይ ድረስ የምንኖረው በሥጋ ነው። ስለሆነም በሁሉም አቅጣጫ በኃጢአት ተከበናል። አንዳንዶችም ኃጢአት እናደርጋለን። ፈተና ይደርስብናል። ሰይጣን ድል ሊያደርገን ስለሚችል ውጊያ ውስጥ ነን። እንግዲህ በአንድ ጊዜ በሁለት ዓለም ውስጥ ነው ያለነው ማለት ነው። በመንፈሳዊው ዓለም ወይም በእግዚአብሔር መንግሥትና በቁሳዊው ዓለም ወይም በሰይጣን መንግሥት ውስጥ ነን። የሞት ነገር ግን በመንፈሳዊ መልኩ ስንመለከተው በክርስቶስ ሕያዋን ነን፤ አዲስ ሰው ሆነናል፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ነን፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል።

ስለዚህም የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋና ልጆቹ ከሆንን፤ እንደ ዜጎቹ፤ እንደ ልጆቹ መኖር አለብን። ሰይጣን ወደ ፈተና ሊያስገባን መሞከሩ፤ ሥጋችን ኃጢአት እንዲሠራ ለማድረግ መሞከሩ ሁሉ እውነት ነው። ሆኖም ልንቃወመው እንጂ ልንገዛለት አይገባም (ያዕ. 4፥7 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ለሰይጣን ከመገዛት ይልቅ ለእግዚአብሔር እንገዛ። የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ የእግዚአብሔር ልጆች ደግሞ የአባታቸውን ባሕርይ ያንጸባርቃሉ (1ኛጥ. 1፥15-16)።

በአንድ ወቅት ስለ አንድ እንግሊዛዊ ንጉሥ የተነገረ ታሪክ ነበር፤ የዚህ ንጉሥ ልጅ ከጎደኞቹ ጋር ለማመጽና ለመቅበጥ ፍላጎት አደረበት። ይህንን የሰማው ንጉሥ ልጁን አስጠራና አንድ ነገር ብቻ አለው «ማን መሆንህን አስብ»።

በተመሳሳይ መንገድ እኛ በክርስቶስ የምናምን ሁሉ ማንነታችንን ማስታወስ አለብን። የታላቁ ንጉሥ ማለትም የነገስታት ሁሉ ንጉሥ ልጆች ነን። ታዲያ፤ የምንኖረው እንደ ንጉሥ ልጆች ነው?

6 . . . የእግዚአብሔር ቁጣ ይመጣል። ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች ስለ እግዚአብሔር ፍቅር መናገር ያስደስተናል፤ በመሠረቱ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና (1ዮሐ. 4፥8) ይህን ማድረጋችን ትክክል ነው። እግዚአብሔር ልጁን የኃጢአታችን መሥዋዕት ያደረገው ከፍቅሩ የተነሣ ነው (ዮሐ. 3፥16)። ያም ሆኖ፤ ስለ እግዚአብሔር ቁጣ መዘንጋት የለብንም። በማይታዘዙ፤ ከቶውን በሚያደርጉ፤ በልጁ ለማመን በማይፈልጉ ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ይመጣል (ኤፌ. 5፥6) ያለ ጥርጥር እግዚአብሔር እነዚህን ሰዎች ሁሉ ይቆጣል።

7 እኛም በአንድ ወቅት የማንታዘዝ ነበርን፤ በቁ. 5 ላይ የተጠቀሱ ኃጢአቶችን ሁሉ እናደርግ ነበር (ኤፌ. 2፥1-3 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

8-9 እነዚህን ሁሉ አስወግዱ (ቁ. 8) ምክንያቱም አሮጌውን ሰው ከነሥራው አውልቃችሁ ጥላችሁታል (ቁ. 9)። በቁ. 8 መሠረት የአሮጌውን ሰው ሥራ ማስወገድ አለብን፤ በቁ. 9 መሠረት ግን አሮጌውን ሰው ከነሥራው አውልቀን ጥለንዋል። እዚህ ላይ ጳውሎስ አሮጌውን ሰው አውልቃችሁ ጥላችኋልና ከቶ ሥራንም እንዲሁ አውልቃችሁ ጣሉ ነው የሚለው።

10 አሮጌው ሰዎችን ከክርስቶስ ጋር ጥቀኝነት። አሁን ግን አዲስ ሕዝብ አዲስ ፍጥረት ሆነናል ማለትም አዲስ ሰውን ለብስናል (2ቆሮ. 5፥17)። ኤፌ. 4፥22-24 እና ገለጻውን ይመለከታል። አዲሱ ሰውነት ፈጣሪው እግዚአብሔርን ይመስል በንድ ይለወጥ።

በኤፌሶን መልእክቱ እንዳደረገው ሁሉ እዚህም ላይ ጳውሎስ የየዕለቱ ሕይወታችንን ልብስን ከመልበስና ከማውለቅ ጋር ያመሳስለዋል። የቆሸሸውን ልብስ አውልቀን፤ ንጹሑን ልብስ እንደምንለብስ ሁሉ፤ አሮጌውን ሰዎችን «አውልቀን» አዲሱን ሰው «እንልበስ»። አዲሱ ሰዎችን የክርስቶስን ባሕርይ መምሰል አለበት፤ በሌላ አነጋገር ክርስቶስን እንልበስ (ሮሜ 13፥14፤ ገላ. 3፥27 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ሰዎች እኛን ሲያዩ ክርስቶስን ያዩታል።

አዲሱ ሰዎችን እግዚአብሔርን በማወቅ ታድሶአል። ይህ «አዲሱ ሰው» አዲስ ልብስ፤ አዲስ ጸባይ ብቻ ሳይሆን፤ አዲስ ዕውቀትም ያስፈልገዋል። ክርስቲያን ከሆንን በኋላ እንደሌሎች አናስብም፤ ውጫዊ ጸባዮችን ብቻ ሳይሆን፤ ውስጣዊ ዝንባሌያችንም ጭምር ተለውጧል። ውስጣዊ እኛነታችን አእምሮአችንም ጭምር ተለውጧል። ክርስቶስን ስንሰብስ የእርሱን አእምሮና የእርሱን ዕውቀት እንቀበላለን (ሮሜ 12፥2 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

11 አዲሱን ልብስ ስንለብስ (አዲስ ጸባይ፤ አዲስ አእምሮ) በተወሰነ ደረጃ እርስ በእርስ እንመሳሰላለን። ክርስቶስን እንመስላለን። ምክንያቱም አዲሱ ልብሳችን የእርሱ ልብስ ነው። በአሮጌው እኛነታችን። ትልቅ ዘር፤ ትንሽ ዘር የተማረ ያልተማረ፤ ደሃ ሃብታም ወንድ ሴት በማለት እንከፋፈል ነበር። ክርስቶስን ከለበስን በኋላ ግን እነዚህ ነገሮች አይከፋፍሉንም። በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ሁላችንም አንድ እንሆናለን። በክርስቲያኖች መካከል መከፋፈል የለም (ገላ. 3፥26-28 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

በክርስቶስ ያለን ኅብረት ምንኛ አስደናቂ ነው! ጳውሎስ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሰዎች የተገረዘ (አይሁዳዊ)፤ ያልተገረዘ (አረማዊ)፤ ነጻነት ያለው፤ ነጻነት የሌለው፤ በጣም የሰለጠነ (ግሪክና) ያልሰለጠነ¹² (አረመኔ) በመባባል በብዙ ነገሮች ተከፋፍለው ነበር። በእነዚህ ቡድኖች መካከል መጠላለት ነበር። ታዲያ እንደዚህ የተከፋፈሉ ሰዎች እንዴት ነው አንድ ቤተሰብ አንድ አካል የሚሆኑት? እንዲህ ዓይነቱ መከፋፈል እንዴት ይወገዳል? ይህ ልዩነት መወገድ የሚችለው በክርስቶስ ብቻ ነው። አንድ የሚያደርገን ክርስቶስ ራሱ ነው። ክርስቶስ ሁሉም ነው፤ በሁሉም ነው። ይህም ማለት ክርስቶስ በሁሉም አማኞች ውስጥ ነው ማለት ነው። ስለዚህም በክርስቶስ አንድ ነን (ገላ. 3፥28)።

ምንም እንኳ ሁላችንም በክርስቶስ አንድ ብንሆንም፤ የአንድ ቤተሰብ አባሎች ብንሆንም፤ በመካከላችን የነበረው ልዩነት ቢወገድም፤ ሁላችንም አንድ ዓይነት ነን ማለት አይደለም። ለእያንዳንዳችን የተለያየ ስሞት፤ የተለያየ ኅላፊነት፤ ተሰጥቶናል። ያለንበት ሁኔታም የተለያየ ነው። እርግጥ ነው በክርስቲያኖች መካከል ሀብታሞችና ድሆች፤ የተማሩና ያልተማሩ፤ ወንዶችና ሴቶች ይኖራሉ። ይሁን

¹¹ «የሰይጣን መንግሥት» የሚለው በጣም የተቀራረቡ ሁለት ትርጉሞች አሉት። የመጀመሪያው የሰይጣንን ሥልጣንና ጎደል ማለት ነው። ሁለተኛው ትርጉም ደግሞ በሰይጣን ሥር የሆነውን ይህን ዓለም ማለት ነው። እንዲሁም ስለተባለ «የሰይጣን መንግሥት» በዚህ ቀላላዊ ዓለም ብቻ የተወሰነ ነው ማለት አይደለም። ሰይጣን የመንፈሳዊና ከቶ ጎደላትና በሰማይ ላሉት ርኩሳን መናፍቅት ገዢ ነው (ኤፌ. 6፥12)።

¹² «ያልሰለጠነ» ከሚለው ይልቅ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «የሌላ ጽንጽ ተናጋሪ ሰዎች» በሚለው ይጠቀማሉ። ይህም የግሪኩ ቃል በቃል ትርጉም ነው። የሁለቱም ትርጉም አንድ ነው። አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን የነበሩ ግሪኮች ተናጋሪ ምሑራን፤ ግሪኮች መናገር የማይችሉትን እንዳልሰለጠነ ይቆጥሩዋቸው ነበር።

እንጂ፤ እነዚህ ልዩነቶች አይከፋፍሉንም፤ አንዱ ወገን ከሌላው አይበልጥም። በመንፈሳዊ ሁኔታ ሁሉም በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው፤ ሁሉም አንድ ናቸው።

በቤተ ክርስቲያናችን ምንድነው የምንመለከተው? መከፋፈል አለ? በልባችን ውስጥ መከፋፈል አለ?

12 ቁ. 10 ላይ ጳውሎስ አዲሱን ሰው ለብላችኋል ይላል። ከቁ. 12-17 ባሉት ላይ ደግሞ የዚህን «አዲስ ሰው» ምንነት ይገልጻል።

እዚህ ቁ. 12 ላይ ርገሬጌ፣ ቸርነት፣ ትሕትና፣ ገርነት፣ ትዕግሥት በማለት የሚገልጽባቸው የአዲሱ ሰው ባሕርያት፤ በቁ. 8 ላይ ጳውሎስ ከዘረዘራቸው የአርጌው ሰው ባሕርያት ተቃራኒ መሆናቸውን ያስተውሏል። እነዚህ አዲስ ባሕርያት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው (ገላ. 5፡22-23)። እነዚህ ባሕርያት ኅብረታችንን ለመጠበቅ አስፈላጊ ናቸው፤ ለቤተክርስቲያናችን አስፈላጊ ናቸው (ኤፌ. 4፡2-3 እና ገላጻውን ይመለከታል)።

እኛ ክርስቲያኖች ለምንድነው እነዚህን ባሕርያት መልበስ ያለብን? ምክንያቱም ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆነን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ላይፈጠር በፊት በእግዚአብሔር ስለተመረጥን ነው (ኤፌ. 1፡4)። እግዚአብሔር የመረጠልንን እንቢ እንበል!

13 እያንዳንዳችን ለሌሎች ችግር የሚፈጥሩ አንዳንድ መጥፎ ባሕርያት አሉን። ሌሎች በትዕግሥት እንዲቀበሉን እንፈልጋለን? አዎን፤ እንፈልጋለን። ሌሎች ደካማ ጎናችንን እንዲቀበሉ የምንፈልግ ከሆነ፤ እንግዲያውስ እኛም የእነርሱን ደካማ ጎን ለመቀበል ፈቃደኞች እንሁን (ኤፌ. 4፡2-3)።

ሌሎች ይቅር እንዲሉን እንፈልጋለን? አዎን እንፈልጋለን። እንግዲያውስ እኛም ሌሎችን ይቅር ለማለት ፈቃደኞች እንሁን። ይቅርታ ከልባችን የሚወጣ እንጂ፤ በአንደበት የምንናገረው ብቻ አይደለም። አንድን ወንድም ይቅር ካልነው በኋላ የበደለን በደል እየደጋገመ ወደ ልባችን ይመጣልን? ጥቂት ቁጣ፣ ጥቂት ምራት በልባችን ይኖራልን? ከሆነ፤ ወንድማችንን ሙሉ በሙሉ ይቅር አላልነውም ማለት ነው።

ሌሎችን ሙሉ በሙሉ ይቅር ለማለት ፈቃደኛ ካልሆንን ራሳችንን እየጎዳን ነው ማለት ነው። ከሰላም ይልቅ ልባችንን የሞላው ቁጣና ምራት ነው ማለት ነው። ከሁሉም በላይ ደግሞ ሌሎችን ይቅር ካልነን እኛንም እግዚአብሔር ይቅር አይለንም (ማቴ. 6፡12፤ 14-15 እና ገላጻዎቹን ይመለከታል)።

እስቲ ረጋ ብለህ አስብ። ለመሆኑ ስንቲ ነው እግዚአብሔር ይቅር ያለህ? ምን ያህልስ ይቅር እንዲላህ ትፈልጋለህ? እግዚአብሔር ይቅር እንዲላህ እንደምትፈግ ሁሉ አንተም ሌሎችን ይቅር በል (ማቴ. 18፡21-22)።

እግዚአብሔር ምን ያህል ምሕረቱን እንዳላየን አንዘንጋ። እኛም ያንን ምሕረት ለሌሎች እናላይ። እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላቸሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባባሉ (ኤፌ. 4፡32)።

14 ከዚህ ሁሉ በላይ... ፍቅርን ልበሉ ፍቅር እነዚህን ነገሮች ሁሉ በአንድነት አስሮ እንደሚይዝ «ገመድ» ነው። በሌላ አነጋገር የአዲሱ ሰው ባሕርያት ሁሉ (ቁ. 12-13) በፍቅር ይካተታሉ ማለት ነው። ፍቅር የክርስቶስና የእግዚአብሔር ዓይነተኛ ባሕርይ ነው። ሌሎች መልካም ነገሮች ሁሉ የሚመነጩት ከፍቅር ነው፤ ፍቅር መሠረታቸው ነው። በተመሳሳይ ሁኔታም ሁሉ ታላላቅ ትእዛዛት እግዚአብሔርንና ሰውን መውደድ ናቸው (ማር. 12፡30-31)። ሌሎች ትእዛዛት ሁሉ የሚነሱት ከእነዚህ ሁለት ትእዛዛት ነው (ሮሜ 13፡9-10፤ ገላ. 5፡14 እና ገላጻዎቹን ይመለከታል)።

15 እንደ ፍቅር ሁሉ፤ ሰላምም በአንድነት የሚያስተሳስረን «ገመድ» ነው (ኤፌ. 4፡3)። ፍቅር ባለበት ስፍራ ሰላም አለ። በቤተክርስቲያናችን ሰላም ከሌለ ፍቅር የለም ማለት ነው።

ሰላም ማለት ከጭንቀትና ከፍርሃት ነጻ መሆን ማለት ነው። ሰላም የክርስቶስ ስጦታ ነው (ዮሐ. 14፡27 እና ገላጻውን ይመለከታል)። የክርስቶስ ሰላም በልባችን «ከገዛ» ጭንቀት፣ ፍርሃትና መከፋፈል ስፍራ ሊኖራቸው አይችልም።

አመሰግናችሁ ሁኑ። ስለ ምንድነው አመሰግናች መሆን ያለብን? እግዚአብሔር ስላደረገልን ሁሉ ነው። አዲስ ሕይወትን፤ ጸጋን፤ ፍቅርን፤ ሰላምን፤ የኃጢአት ይቅርታን ደግነንትን ሰጥቶናል። ከዚህም ሁሉ በላይ አንድና ብቸኛ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ከእርሱም ጋር ማንኛውንም መንፈሳዊ በረከት ሰጥቶናል (ሮሜ 8፡32፤ ኤፌ. 1፡3 እና ገላጻዎቹን ይመለከታል)። ታዲያ፤ ይህ ሁሉ ተሰጥቶን ሳለ ለምን አናመስግንም?

16 በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ጳውሎስ፣ ስለ «አዲሱ መንፈሳዊ ሰው» ገልጾአል። መንፈሳዊ ሰው ደግሞ መንፈሳዊ ምግብ ያስፈልገዋል። መንፈሳዊ ምግብ ምንድነው? የክርስቶስ ቃል፤ የእግዚአብሔር ቃል ማለትም መጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊ ምግብ ነው። የክርስቶስ ቃል፤ በውስጣችን የሚኖረው እንዴት ነው? መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብና በማጥናት ነው (ኢያ. 1፡8፤ መዝ. 1፡2)። መጽሐፍ ቅዱስን ካጠናን ሌላውን በጥበብ ሁሉ ማስተማርና መምከር እንችላለን።

እዚህ ላይ የቤተክርስቲያንና የቤተ ለቤት አገልግሎታችን እንዴት መከናወን እንዳለበት እንመለከታለን። እርስ በርስ መማማርና መመካከር ብቻ ሳይሆን፤ በመዝሙርና በውዳሴ በመንፈሳዊ ዜማም እግዚአብሔርን ከልብ እናመሰግናለን (ኤፌ. 5፡19-20 ይመለከታል)።

17 ለቈላስይስ ሰዎች ጳውሎስ በቃልም ሆነ በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርገኝ ይላቸዋል። «የምታደርጉትን ሁሉ» ማለት «ማንኛውንም ነገር» ማለት ነው። በኢየሱስ ስም መጽለይ ብቻ ሳይሆን፤ በቃልም ሆነ በሥራ የምናደርገው ሁሉ በኢየሱስ ስም መሆን አለበት፤ (እንዲህ ሲባል ግን እርሱን የማያስከብር ነገርን አይጨምርም) መላው ሕይወታችን እርሱን የሚያስከብር ይሁን።

... በጌታ በኢየሱስ ስም ማለት አንድ ዓይነት ምትሐታዊ ጉዳይ አይደለም፤ በጌታ በኢየሱስ ስም ማለት «ስለ ኢየሱስ» ወይም «በኢየሱስ ሥልጣን» ማለት ነው።

በክርስቶስ የምናምን ሁሉ በዚህ ምድር የእርሱ አምባሳደሮች፤ የእርሱ ተወካዮች መሆናችንን ያስተውሏል (2ቆሮ. 5፡20)። ሁሉንም በስሙ እንድናደርግ ኢየሱስ የተሟላ ሥልጣን ሰጥቶናል። አንድ አምባሳደር በላከው ንጉሥ ወይም ፕሬዚዳንት ሥልጣን ማንኛውንም ነገር እንደሚያደርግ ሁሉ ለእኛ ለክርስቲያኖችም ማንኛውንም ነገር በኢየሱስ ስም የማድረግ ሥልጣን ተሰጥቶናል።

በቁ. 12-17 ላይ ስለ አዲሱ ሰው ማለትም ከክርስቶስ ጋር ከምት ስለተነሣው ሰው ተገልጾልናል። ሕይወታችን እዚህ ላይ የተገለጸውን «አዲሱን ሰው» ይመስላልን? እያንዳንዳችን ራሳችንን እንመርምር።

የክርስቲያን ቤተሰብ አኗኗር ደንቦች (3፡18-25)

18 ኤፌሶን 5፡22-24 እና ገላጻውን ይመለከታል።

19 ኤፌሶን 5፡25-26 እና ገላጻውን ይመለከታል።

20 ኤፌሶን 6፡1 እና ገላጻውን ይመለከታል።

21 ኤፌሶን 6፡4 እና ገላጻውን ይመለከታል።

22-24 ለክርስቶስ እንደምንታዘዝ ሁሉ፤ ለምድራዊ ጌቶቻችን ማለትም እግዚአብሔር በእኛ ላይ ለሾማቸው ባለሥልጣኖች፤ ለአሠራዎቻችን መታዘዝ ይኖርብናል። ጌታ የምናደርገውን ሁሉ ያያል። ሰማያዊ ጌታችን ሁልጊዜ ስለሚያየን «በምድራዊ ጌቶቻችን» ፊት መልካምን ማድረግ ብቻ አይጠቅምም! ስለዚህም ለጌታ ለኢየሱስ እንደምታደርጉት ዐይነት በትጋትና በደስታ አድርጉት (ሮሜ 12፡11)። ኤፌ. 6፡5-8፤ ቲቶ 2፡9-10 እና ገላጻውን ይመለከታል።

በጳውሎስ ዘመን የነበሩ ባርያዎች መብትም፤ ንብረትም፤ ርስትም አልነበራቸውም። እዚህ ላይ ግን ጳውሎስ ታላቅ ተስፋ ይሰጣቸዋል። ምድራዊ ጌቶቻቸውን እንደሚገባ ካገለገሉ ጌታ ርስትን ምጋ አድርጎ ይሰጣቸዋል። ምንም እንኳ በዚህ ምድር ርስት ባይኖራቸውም በሰማይ ዘላለማዊ ርስትን ከእግዚአብሔር ይቀበላሉ።

እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ይነሳል። ለምንድነው ጳውሎስ በዘመኑ ተንሰራፍቶ የነበረውን የባርያ አላዳሪ ሥርዓት በግልጽ ያልተቃወመው? ጳውሎስ በግሉ የባርያ አላዳሪ ሥርዓትን ለመቃወሙ ጥርጥር የለንም። የጳውሎስ ዋናው ዓላማ ግን ማንበረሰብን ሳይሆን፤ የገለሰበትን ልብ መለወጥ ነበር። የሰዎች ልብ ከተለወጠ ማንበረሰቡም ይለወጣል። ስለዚህም የጳውሎስ ዋናው ጉዳይ፤ ጌቶች ለባርያዎቻቸው ደግ እንዲሆኑላቸውና (ቄላ. 4፡1) ባርያዎች ደግሞ ጌቶቻቸውን በልብ ቅንነት ማገልገል አለባቸው የሚል ነው (ቁ. 22)። በጌቶችና በባርያዎች መካከል ያለው ግንኙነት በፍቅርና በመከባበር ላይ ከተመሠረተ የባርያ አላዳሪ ሥርዓት እንደሚያከትም ጳውሎስ ያውቃል (1ጢዋ. 6፡1-2፤ ቲቶ 2፡9-10 እና ገላዳውን ይመለከታል)።

25 ባልም ይሁን ሚስት፤ ልጅም ይሁን አባት፤ ባርያም ይሁን ጌታ እግዚአብሔር በሰዎች ሁሉ እኩል ይፈርዳል። በክርስቶስ ሁላችንም እኩል ነን፤ ስለዚህም እግዚአብሔር እኩል ይከፍለናል። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ዘንድ አድልዎ የለም። የሚከፈለን ስላደረግነው መልካም ሥራ ብቻ ሳይሆን ስለ ክፉ ሥራችንም ጭምር ነው።

ምዕራፍ 4

ተጨማሪ መመሪያዎች (4፡1-6)

1 በዓለም አስተሳሰብ፤ አንዳንዶች ጌቶች፤ አንዳንዶች ባርያዎች ወይም አገልጋዮች ናቸው። በእግዚአብሔር ዓይን ግን ሰዎች ሁሉ አገልጋዮች ናቸው። ስለዚህም በባርያዎቻችሁ ላይ እንደምታደርጉት እግዚአብሔር በእናንተ ላይ ያደርግባችኋልና ምድራዊ ጌቶች ተጠንቀቁ! በዚህ ምድር በባርያዎቻቸው ላይ እንደሚያደርጉት ሁሉ እግዚአብሔር በሰማይ ያደርግባቸዋል (ኤፌ. 6፡9 እና ገላዳውን ይመለከታል)።

2 እዚህ ላይ ጳውሎስ የቄላስይስ ሰዎችን በጸሎት ትጉ ይላቸዋል። ምቹ ሁኔታ በተገኘ ጊዜ ሁሉ ክርስቲያኖች በጸሎት መታጋት አለባቸው። ይህ የእያንዳንዱ ክርስቲያን ኅላፊነት ነው። የማንጸልይ ከሆነ፤ ከመንፈስ ቅዱስ የምናገኘው እርዳታ ወይም በረከት በጣም መጠነኛ ነው። የማንጸልይ ከሆነ የጸሎት መልስ አይኖርም! ስንጸልይ መታጋት አለብን። ለመሆኑ ስለምንድነው መታጋት ያለብን? በመጀመሪያ ደረጃ ጸሎት ስለሚያስፈልጋቸው አማኞችም ሆነ የማያምኑ ሰዎች በጸሎት መታጋት አለብን። በሁለተኛ ደረጃ፤ ሰይጣን እንዳያጠምደን በጸሎት መታጋት አለብን (ማር. 14፡38፤ ኤፌ. 6፡18፤ 1ጴጥ. 5፡8 እና ገላዳውን ይመለከታል)።

3 የምሥራቹ ቃል ለዓለም ተዳርሶ ሰዎች ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንዲለሙ የተከፈተ በር እንዲኖር ክርስቲያኖች ያለማድረግ መጸለይ አለባቸው።

4 ጳውሎስ የተዋጣለት ሰባኪና አስተማሪ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ውጤታማነቱ አማኞች ከሚያደርጉት ጸሎት የተነሣ መሆኑን በሚገባ ያውቃል። በጸሎታቸው እንዲያስቡት የቄላስይስ አማኞችን የሚጠይቃቸውም በዚህ ምክንያት ነው። ካልጸለዩለት ውጤታማነቱ እንደሚቀንስ ያውቃል።

እግዚአብሔር ሥራ ሰጥቶናል። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ሁሉንም በራሱ ማድረግ ይችላል፤ ሆኖም በእኛ በልጆቹ አማካይነት መሥራትን መርጦአል። የማንጸልይና ኅላፊነታችንን የማንወጣ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር ሥራ ይተዳል። ስለዚህም አንዳችን ለሌላው ተገተን እንጸልይ፤ የእግዚአብሔርን ሥራ በሚገባ መሥራት እንድንችል፤ ጳውሎስ እንዳደረገው ሁሉ የሌሎችን ጸሎት እንጠይቅ (ኤፌ. 6፡19-20)።

5 ጳውሎስ በማንኛውም አጋጣሚ ጊዜ እየተጠቀማችሁ ማለትም ለሌሎች ለመመስከር አጋጣሚ ጊዜ ሁሉ ተጠቀሙ ይላል። በእያንዳንዱ አጋጣሚ እንጠቀም። ለእያንዳንዱ ሰው ማለትም ለእያንዳንዱ የማያምን ሰው የምሥራቹን ቃል ለማካፈል በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ መጠቀም አለብን (ኤፌ. 5፡15-18፤ 2ጢዋ. 4፡2)።

6 ንግግራችን የፍቅርና የጸጋ ወይም ደግሞ ሌሎችን የሚጎዳና መራራ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ፤ ምንጊዜም ቢሆን ንግግራችን ለዛና ጣዕም ይኑረው።

ንግግራችን በጩ የግፈጠ ሊሆን ይገባል። «በጩው የግፈጠ» ንግግር በጥበብና በማስተዋል የተሞላ ሌሎችን የሚጠቅም ነው። ንግግራችን ጥበብ ሊኖረውም ይገባል። በጥበብ መመስከር አለብን። ብዙ ዓይነት የመመስከሪያ መንገዶች አሉ፤ በአንድ ሰው ላይ ውጤት ያስገኘው ምስክርነት በሌለው ሰው ላይ ምንም ውጤት ሳያስገኝ ይችላል። ስለዚህም ውጤታማ በሆነ ሁኔታ እንድንመስክርለት የምንመስክርለትን ሰው እንረዳው። ተገቢ ባልሆነ አነጋገራችን ምክንያት ሰዎች ከክርስቶስ እንዳይርቁ እንጠንቀቅ (1ጴጥ. 3፡15)።

የመጨረሻ ሰላምታ (4፡7-18)

7-8 ጳውሎስ ይህን የቄላስይስ መልእክት የጻፈው በሮም ታስሮ በነበረበት ጊዜ ነው። ከጳውሎስ ጋር አብሮ ይሠራ የነበረው ተኪቆስ መልእክቱን ለቄላስይስ ሰዎች አድርሶላቸዋል (ኤፌ. 6፡21-22)።

9 አናቢምስ ከጌታው ከፊልሞን ከቄላስይስ ወደ ሮም የኮበለለ አገልጋይ ነው። ሮም ውስጥ ከጳውሎስ ተገናኝቶ አማኝ ሆኖአል። አሁን ደግሞ ጳውሎስ አናቢምስን ወደ ቀድሞ ጌታው ወደ ፊልሞን እየላከው ነው (ፊል. 10-16 ይመለከታል)።

10-11 አርሰጥሮኮስ በኤፌሶን ከጳውሎስ ጋር ነበር። ከዚያም በኋላ ከጳውሎስ ጋር አብሮ ወደ ሮም ሄዶአል (የሐዋ. 27፡2)።

ማርቆስ፤ የማርቆስን ወንጌል¹³ የጻፈ ነው። በሐዋርያዊ ጉዞው መካከል ትቶት ስለሄደ ከጥቂት ዓመታት በፊት በጳውሎስና በማርቆስ መካከል ቅሬታ ተፈጥሮ ነበር። ከዚያ ወዲህ ጳውሎስ ከማርቆስ ጋር ለአገልግሎት መሄድን አልፈለገም (የሐዋ. 15፡36-40)። ከዚህ መልእክት ግን ስላለፈው ጥፋት ማርቆስን ይቅር እንዳለው እንመለከታለን። ከዚህ የምንማረው አንድ ጠቃሚ ትምህርት አለ። ምንም እንኳ አንድ ሰው ከፍተኛ ስሕተት ቢፈጽም፤ ከፍተኛ ኃጢአትም ቢያደርግ ያንን ሁልጊዜ ልንይዘበት አይገባም። ሰውየውን ይቅር ማለት ብቻ ሳይሆን፤ በደሉንም መርሳት አለብን።

ስሕተት ቢፈጽም እንኳ ማርቆስ ይቅርታ ተደርጎለታል፤ የኋላ ኋላም ከጳውሎስ ጋር አብሮ በታማኝነት የሚያገለግል ሰው ሆኖአል (2ጢዋ. 4፡11)። እግዚአብሔርም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያወላውን ወንጌል እንዲጽፍ የመጀመሪያ አድርጎ መርጦታል¹⁴።

ማንንም ቢሆን ስላለፈ ኃጢአቱ ሁልጊዜ መከሰስ የለብንም። እንደዚያ ካደረግን እኛው ራሳችን በደለኞች እንሆናለን! ይቅር የማንል ከሆነ እግዚአብሔርን እየተቃወምን፤ በራሳችንም ላይ ፍርድን እየጋበዝን ነው ማለት ነው (ማቴ. 6፡14-15 ይመለከታል)። እዚህ ላይ ስሙ ከመጠቀሱ በቀር (ቁ. 11) ኢዮስሞስ ስለተባለው ኢያሱ ሌላ ምንም የተጠቀሰ የለም።

12-13 ኤፓፍራ ከቄላስይስ ቤተክርስቲያን መሥራቾች አንዱ ነው (ቄላ. 1፡7)። እንደ ኤፓፍራ ዘወትር በጸሎት የምንጋደል እንሁን (ቁ. 12)። በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ነን። ጸሎትም ከውጊያ መሣሪያዎቻችን አንዱ ነው (ኤፌ. 6፡18 እና ገላዳውን ይመለከታል)። ሰይጣንን ለማሸነፍ በጸሎት «እንጋደል»። በመንፈሳዊ ሕይወት በማደግ ጸጉን እንድንቆምና የእግዚአብሔርን ሙሉ ፈቃድ መፈጸም እንድንችል ኤፓፍራ ለቄላስይስ ሰዎች ያደረገው ጸሎት የእኛም ጸሎት ይሁን።

¹³ በአዲሱ ትርጉም ውስጥ ቃሉ ስላለ ትጥቅለሁ (ተርጓሚው)
¹⁴ ምንም እንኳ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የማርቆስ ወንጌል ሁለተኛው ቢሆንም ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚለግሙበት ግን የመጀመሪያ ወንጌል ነው።

14 ሉቃስ! የሉቃስ ወንጌልና የሐዋርያት ሥራ ጸሐፊ ነው። የጳውሎስ የቅርብ ባልደረባ ስለነበር! ወደ ሮም አብርት ተጉዞአል።

ዴማስ ዓለምን በመውደድ ከጳውሎስ ተለይቶአል (2ጢሞ. 4:10) ዴማስ በንስሐ እንደገና ወደ ጌታ ስለመመለሱ ምንም የተገለጸ ነገር የለም። አንዳንዶች እንደ ማርቆስ ጌታን ወደ ማገልገል ተመልሰዋል! አንዳንዶች ደግሞ እንደ ዴማስ በወጡበት ቀርተዋል።

ዴማስ ማስጠንቀቂያችን ነው! ስለዚህም በፍጹም እንደ እርሱ አንሁን።

15 ሉዶቶያ! አማኞች የነበሩበት ቂላስይስ አጠገብ የነበረች ከተማ ናት። ሉዶቶያ በሐዋርያው ዮሐንስ አማካይነት ኢየሱስ የማስጠንቀቂያ መልእክትን የጻፈላት በዮሐንስ ራእይ ከተጠቀሱት ሰባት አብያተ ክርስቲያናት አንድዋ ነበረች (ራእ. 3:14-22)።

አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን አብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት «የቤት ውስጥ ቤተክርስቲያን» ነበሩ (ፊል. 1-2)። በየቤቱ መሰብሰብን የመረጡት ምናልባትም ብዙ ስደት ስለነበር የሌሎችን ትኩረት ላለመላብ ወይም ደግሞ ሕንጻ የመሥሪያ ገንዘብ ስላልነበራቸው ይሆናል።

16 እዚህ የተጠቀሰው ጳውሎስ ወደ ሉዶቂያ ጽፎት የነበረው መልዕክት አልተገኘም! ጠፍቷል!

17 እዚህ ላይ ጳውሎስ የቂላስይስ ቤተክርስቲያን አባል ለነበረው ለአክሪጳ ለየት ያለ ምክር ይሰጠዋል። በጌታ አገልግሎት የተሰጠህን ሥራ በጥንቃቄ እንድትፈጽም ይለዋል። ይህ ለአክሪጳ የተሰጠ ምክር ለሁላችንም ይሁን። እንደ ጳውሎስ ሁሉ ሁላችንም በዘመናችን መሠረሻ ጦርነትን በመልካም ተዋግቻለሁ! ሩጫዬን እስከመጨረሻ ሮጫለሁ! ሃይማኖቴን ጠብቄአለሁ (2ጢሞ. 4:7)! ማለት እንድንችል እግዚአብሔር ይርዳን!

18 እስከ ቁ. 17 ድረስ ይህን መልእክት ጳውሎስ ያጻፈው ለጸሐፊ እየተናገረ ነበር። አሁን ግን መልእክቱ በትክክል የጳውሎስ መሆኑን የቂላስይስ ሰዎች እንዲያውቁ ቁ. 18 ላይ ያለውን በገዛ እጁ ነው የጻፈው።

ጳውሎስ እስራቴን አስታውሱ ይላል። በአብዛኞቹ መልእክቶቹ እንደምንመለከተው ጳውሎስ የአንባቢዎቹን ጸሎት ይጠይቅ ነበር። በጌታ ሥራ ላሉት መጻለይን ችላ ማለት የለብንም። በተለይም ደግሞ በእስር ላሉት መጻለይና በሚቻለን ሁሉ መርዳት አለብን (ማቴ. 25:36! ዕብ. 13:3)።